

II.

C. 2222.

7/2. 143

22038. II. C. g. v

VERTNAR

SVETI,

ki ima mnoge

lepe molitve, premišlovanja,
nauke ino pesme.

MOLITNE BUKVE.

Četerti pomnožen natis.

V Celji, 1859.

Per Jožefu Geigerju, bukvarju.

So do

THE NEW YORK

OFFICE

1850

For further information
apply to the
author of the work.

WOLFE & COMPANY

Printed and published by

WOLFE & COMPANY

For further information apply to the author of the work.

80

Juterna molitev.

Vsmileni Oče nebeški! moje perve misli naj bojo tebi ofrovane. Tvoja sveta milost je meni spet denašnjiga lepiga jutra doživeti dala. Z ponižnim sercam na svoje grešne kolena poklekнем, ino tebe, o Gospod! zahvalim, de še živim, ino tvojo sveto ime častim. V tvojih rokah sim mirno spal, v tvojim imenu vstal, v tvoje svete roke se tudi dones izročim, ino te ponižno prosim: svojo pomoč mi daj, po pravi stezi zveličanja hoditi. Tvoja roka naj me vodi, de v hudo ne zajdem; tvoja roka naj me brani, de sovražnikam v roke ne pridem. Naj bo denašen dan ne dan samo življenja, ampak dan pokore ino zveličanja. Bog! ti vidiš moje serce, tebi je odkrito. Polno je dobriga napréjvzetja, pa kaj — vonder je slabo.

Kolikokrat sim si že naprejvzel, svoje življenje poboljšati, pa sim spet grešil. Ali bo tudi denašen dan eden teh nesrečnih? Ah, Bog me ovari! jez se hočem poboljšati ino spokoriti. Naj pogasnejo vse hude želje v mojim serci, potihnejo naj vsi slabi počutki v mojim životi, de bode moje teló čisto ino vredno prebivališe tvoje.

V tvojim svetim imenu hočem dones svojo delo začeti, vse pridno ino zvesto storiti, vse težave ino nadlege voljno poterpeti, ja vse hočem storiti po tvoji sveti volji, o večni Bog!

Ti pa, moj vsmileni Jezus, moje duše naj boljši pastir! vsmili se svojiga otroka; daj mi, kar tebi dopade, ino bo za mene prav. Vselej ino v vsih rečeh naj se tvoja sveta volja zgodi! Daj mi svojiga svetiga Duha, ino naj se čez mene razlije tvoje posvečejoče gnade izveličanska luč, de bom spoznal tvojo sveto voljo, ino storil vse, kar je prav. Bodi tudi mojim starišam, bratam, sestram ino vsim dober ino vsmilen Oče! Vsliši me, o vsmileni Jezus! bodi dones ino vselej moj varh ino pomočnik. Tudi h tebi, o Marija, moja mati! zdihuje tvoj nevreden

sin; bodi ti moja mati ino prošnica per Bogu, de bi tudi jaz tak zvesto dopolnil sveto božjo voljo, kakor si jo ti dopolnila, o Marija! Ti pa moj zvesti angelvarh! vodi me po poti večne resnice; opominaj me, de v nevarnosti ne zajedem, ino vari me, de ne bom na Boga pozabil, ampak na njega terdno verval ino vupal. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

Es se je večer stori, in Jezus moxio od
 sebe odpravi, in el sam na gore moli.
 (Mat. 24. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32.)
 in vora agnoscit om agnoscit

Ko se je večer storil, je Jezus množico od Sebe odpravil, in je šel Sam na goro molit. (Mat. 14, 23. Mark. 6, 45. Jan. 6, 15.)

Večerna molitev.

Gospod! ostani per nas, že se je začelo mračiti, ino dan se je nagnil. Luk. 24, 29.

Spet je en dan mojiga življenja per kraji, spet sim en dan bližej smerti, bližej večnosti, srečne ali nesrečne!

Oče nebeški! odkrij moje nehvaležno serce, daj, de spoznam tvoje neskončne dobrote, katere sim od tvoje mile roke dones prijel. Naj bo denašen dan k tvoji veči časti, ino k mojimu zveličanju dokončan. Če sim kaj dobriga storil, sim z tvojoj gnadoj storil; če sim pa kaj hudiga storil (zdaj izbaraj svojo vest), pa zdaj, moj Oče nebeški! k tebi z ponižnim sercam zdihnim ino molim: „O moj vsmileni večni Bog! mene grevajo vsi moji grehi z celiga serca, samo zato, ker sim mojiga nar boljšiga Očeta razžalil. O jez nehvaležna stvar, kako daleč sim se pregrešil! Pa moj Oče nebeški! potertiga ino ponižniga serca ne

boš zaničval! Svojo pregreho hočem ob-
 jokati, se ji odpovem, ino tebi terdno
 obljubim, svojo življenje poboljšati. **O**
 dobrotlivi **Oče!** vsmili se čez me, ino
 nagle smerti me obvarji. Tvoje vsiga-
 mogočno varstvo naj nad menoj bodi, ino
 tvoja mila roka naj me varje pred hudim.
Daj pa tudi vsim, za katere sim dolžen
 moliti, sladko spati, jutri spet zdravim
 vstati, ino tako veselo tebe, o dobrot-
 livi **Jezus!** spet moliti ino častiti. **Tebi**
 se jez perporočim, o moj **Jezus!** ker le
 per tebi je mir ino večna sladkost! **V**
 tvojimu svetimu imenu grem jez zdej po-
 čivat. **V** tvoje roke o **Gospod!** izročim
 svojo dušo! v tvojeh rokah bom zaspal,
 tvoj sim, o **Jezus!** živ ino mertev. **Amen.**

Oče naš. Češena si Marija.

Premišljevanje

ino

molitve

v vsak dan celiga tedna.

V nedeljo.

Od človeškiga cila ali sledniga konca.

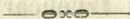
Kaj je moj cil ali sleden konc? za-
kaj me je Bog stvaril? Ne za posvetno
blago, katero bode prah in pepel, am-
pak le za večno zveličanje. Stvaril me
je, de svojiga Stvarnika častim ino nje-
mu nar vikšo hvalo dajam. Srečen bo-
dem, ako ne izgrešim svojiga cila ino
konca. Pa gorje meni, ako posvetne
reči bolj ljubim, kakor svojiga Stvarnika.
Hrepenel sim po časnim blagi, željel sim
bogastva črez bogastvo, na Boga pa se

spomniti ino svojo dušo rešiti, to je bila moja zadna skerb! Človek! ali je to tvoj cil? Ti hočeš gore prekopati, morje preplavati, vse si perzadeneš za časno blago, na svojiga Boga pa čisto pozabiš. Veliko si perzadeneš za pogubljenje, za izveličanje pa celo nič. Ali je blago več vredno, kakor Bog ino tvoja duša? Ti išeš posvetnih prijatlov pa posvetni prijatli te bodo pogubili; zakaj kdor z svetam derži, bode tudi z svetam pogublen.

Sveta Terezija prav dobro spozna posvetne prijatle, ter zdihuje k Bogu: „O moj vsmileni večni Bog! veliko imam prijatlov k padcu, nobeniga pa k vstajenju; kakor samo tebe, o moj Bog ino Zveličar!“ Tudi jez imam veliko prijatlov k padcu, k vstajenju pa nobeniga. Bodi, ljubi Jezus! ti moj prijatel ino moje duše vsmilenje! S ponižnim sercam k tebi zdihnem, o dobrotlivi Oče nebeški! odpusti mi moje pregrehe: Ti si me stvaril k svoji časti, jez sim te pa razžalil. Ne zaverži me, o Gospod! po mojim zaslužnji, ker me greva. Poboljšati se hočem; le tvojo gnado ino pomoč mi daj. Zanaprej bom skerbel, de ne bom svojiga sledniga konca izgrešil, skerbel bom

tebi vselej služiti. **O** moj **Bog!** vižaj moje serce, ino poterdi mojo dobro naprevzetje. Tvoja sveta beseda, o **Bog!** naj bo zanaprej moja hrana, ino zvirk tvoje svete vere moja pijača. Ti pa, moj **Izveličar Jezus Kristus!** razsveti mojo dušo z žarkami goreče ljubezni, de bodem moj cil ino konc spoznal, ino mojemu trojnemu **Bogu, Očetu, Sinu** ino svetimu **Duhu** nar vekšo čast in hvalo dajal. **Amen.**

Oče naš. Češena si Marija.

V pondelek.

Od imenitnosti ino vrednosti človeške duše.

Lepo je juterno solnce, kader v svojim veličastvi veselo vstaja, hribe ino doline prijazno pozdravi ino vse z svojimi žarkami ogreva; pa še lepši je človeška duša. Lepi ino dragi so šaci celiga sveta, pa še lepši ino vrednejši je naša po božji podobi stvarjena duša. Naša duša je tako imenitna, de je **Bog** svojim angelcam zapovedal, za njo skerbeti ino njo varvati. Nobena stvar ni toliko vre-

dna ino tak imenitna, kakor naša duša, de je sam večni Bog svojiga lastniga Sina na svet poslal, njo odrešit, ino — sveti Krizostom pravi: Če bi bil le en sam človek na sveti rojen, je duša eniga samiga človeka vredna, de je božji Sin človek postal, ino njo odrešil. Nebesa je Bog z enoj besedo stvaril, za našo dušo pa je svojiga Sina poslal, de jo je odrešil, ino za njo do kaple svojo kri prelil. O truplo, kak žlahno si ti; sveti Bernard govori, pa še žlahnejši je duša, katera v tebi prebiva! De bi bil kdo presveto kri Izveličarja Jezusa Kristusa pod križam podstregil, z kakšno ino z kolikoj skerbjoj bi mi to presveto kri ohranili ino častili! Ravno enako skerb, ino v enaki časti tudi mi moremo imeti našo dušo, katero Kristus vrednejši šteje, kakor svojo lastno kri. — Zatorej skerbi za svojo dušo, le eno samo imaš; če pa to zgubiš, je vse zgubleno. „Kaj bi tebi pomagalo, de bi ti cel svet zadobil, svojo dušo pa zraven pogubil, katera vekomaj živela bo.“ — Oh moj vsmileni večni Bog! jez spoznam, de sim dosihmal, kakor slep človek na svetu živel, nisim skerbel — svojo dušo rešiti. Pa

jez želim zanaprej za njo skerbeti, varvati se greha ino se večkrat spomniti na lepoto svoje po božji podobi stvarjene duše. **O** večni **Bog!** tvoja je, ti si njo stvaril, ti si njo od večniga pogubljenja odrešil, o moj **Jezus!** Reši mojo dušo, vsmileni **Oče!** za voljo terplenja **Jezusa Kristusa,** vzemi vse, kar imam, stori z menoj, kar koli hočeš, de le moja duša bode obranjena. **Vsliši me,** o moj **Bog!** moje duše miliga vpitja ne zaverži, o **Jezus. Amen.**

Oče naš. Češena si Marija.

V t o r k.

Od svete pokore.

„Hodite, dokler luč imate, ino varite se de vas tema ne prepade.“ **Jezus Kristus.**

Grešnik! le ene same vrata so še tebi odperte, vrata svete pokore. **Pokora** je nar boljša prijateljica, skoz katero se peklenške vrata zaprejo, ino duri nebeške se nam razvetjo. **Skoz pokoro** nam **Bog** naše grehe izbriše, ino svojo prijazno roko nam spet poda. **Brez pokore** ni zveličanja, ampak le poguble-

nje. Greh more štrafan biti, ino če si ga sam ne štrafuješ, bode te pa ta štrafoval, kateriga je greh razžalil. Če se pa zavolj greha kaštiganja božjiga bojiš, tak pa kaštiguj se sam, te sveti Avguštín opomina. Sam Jezus Kristus katir je čistejši bil, kakor juterno solnce, je mile solze ino kri prelil zavoljo naše pregrehe! kaj pa ti odlagaš, o grešna duša, v blati pregreh zakopana? Ne pokoro storiti, Boga bolj razžali, kakor sama pregreha, ino vsako pregreho Bog odpusti, terdovratnost pa nikdar. Kaj pa imamo storiti, ako hočemo odpušanje zadobiti? „Mi moremo, ako hočemo srečni ino zveličani biti, se poboljšati, našo pregreho objokati ino ne več grešiti: to bo ino je prava ino resnična pokora, nas sveti Gregor lepo vuči. Brez poboljšanja svojiga življenja je pokora prazna ino golufna. Kaj pomaga na persa terkati ino zdihovati: me greva, me greva, če pa poboljšanja ni? Kaj pomaga solze prelivati zavolj greha, pa zopet grešiti? Božja razžalena pravica ne bo skoz greh, ampak le skoz pokoro potolažena. Ti deliš almožno, ino upaš odpušanje svojih grehov zadobiti; pa almožna sama, brez

pokore ino poboljšanja, ne potolaži ser-
 ditih nebes. **Z** posvetnim blagam si ne
 moremo nebes prikupiti, ampak le skoz
 pravo ino resnično pokoro. Eno samo
 razžalenie Večniga zasluži vekomaj ob-
 jokano biti, ino nič Bogu bolj ne dopa-
 de, kakor izgrevano ino objokano serce;
 zakaj: „žalostno ino objokano serce je
 en prijeten ofer pred Bogam.“ **Z**atorej,
 o grešna duša! kako dolgo še boš spala
 v svojimu pregrešnimu spanju? **V**stani,
 vstani z grešniga spanja ino stori pokoro!
Poglej ljubo sonce božje milosti, kak
 milo ono tebe k pokori kliče! kmali, kmali
 bode v božji gnadi šlo; **B**og ve, če bode
 za tebe drugo jutro spet veselo vstalo,
 ali ne: pojdi, poverni se nazaj k svo-
 jimu **O**četu; ino spomni se, de tvoje pre-
 grešno življenje bo morde kmali konc vzelo,
 — večnost pa — bo vekomaj ostala. **P**oj-
 di človek k globočini morja, začni morje
 po kaplici prelivati, morje bo do kaple
 prelito, nesrečne večnosti pa še konc ne
 bo. **D**e bi vsak tavžent let ena ptica k
 globokimu morju priletela, le eno kaplo
 vode popila, ino zerno peska pozobala,
 morje bi popito bilo, pesek pozoban, ne-
 srečne večnosti še konc ne bo. **V**sak

dan dvanajstkrat, vsako noč dvanajstkrat
 ura bije po turnih ino po hišah, bije,
 kliče ino vabi te k pokori, ti pa, o grešni
 človek! sladko spiš v svojimu grešnimu
 spanju! „Vstani, poglej na uro! tvojo
 zadno rajžo bo kmali milo, milo odpela!!
 — Tamkej ni nobene ure, de bi tebe k
 pokori klicala, ni tam ure, de bi tebi
 milost kazala; pak tam je ura, katera
 neprenehama kliče — nikdar — nikdar —
 to je njen nevsmilen glas!!“ Ja nikdar
 ne bo konec veselja, pa tudi nikdar ko-
 nec terpenja. Zatore ljubi bratje! delaj-
 mo pokoro, nas Jezus lepo opomina, do-
 kler je še dan, zakaj: „Pride temna noč
 — smert — ino ne bomo mogli več do-
 briga storiti!“ Kaj odlagamo, solnce že
 v božji gnadi gre, storimo pokoro, po-
 boljšajmo se, le k Očetu se obernimo
 ino zdihnimo rekoč:

Z globočine se glasim,
 K' tebi, o Gospod! kričim,
 Vsliši moj'ga vpitja glas,
 K' men' oberni svoj obraz!

Al' boš vse pregrehe bral,
 O Gospod! kdo bo obstal?
 Samo tvoje usmilenje
 Potolaži mene še.

Moja duša hrepeni,
 Ino h tebi prit' želi,
 Vsaki dan, in vsako noč
 Vupam v tvojo le pomoč.

Ti si Oče vsmilenja,
 Nočeš smerti grešnika:
 Zbrisal meni boš, o Bóg!
 Mojih grehov velik dolg. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

V s r e d o.

Od časa ino njegove vrednosti.

Hitro teče voda po gladkim potoki še hitrejši mine našiga življenja dragi čas. Noben strel tak naglo ne pade, tudi blisk tak naglo ne švigne, kakor dragi čas memo nas hiti. Zatorej premisli vrednost ino dragoto minijočiga časa. — Veliko je vreden žlahen kamen diamant, še vrednejši je čas našiga življenja, z katerim se sreča večnost kupi. Čas našiga življenja je sam Jezus Kristus skoz svojo presveto kri odkupil, ino kdor dragi čas zgubi, ta zgubi svoje zveličanje. Kratek je čas življenja na zemlji; pa neskon-

čno dolga je večnost. Eno leto proti večnosti se ravno toliko pozna, kakor en solnčni prah, ki na zemljo pade, kak ena kapla, ktera iz veje v globočino strašnega morja kane. — „Kaj so vse leta našiga življenja ino vse leta, kar svet stoji, pred očmi Večniga? Nič več, kakor včerajni dan, kteri je pretekkel (Ps. 89, 4.)“ Oh kako strašno se tedaj golj-famo, ako le za kratek čas posvetniga življenja skerbimo, na večnost pa pozabimo! Kaj bojo tebi pomagale vse tvoje hude misli, besede ino djanje; k čemu bo prevzetniku veličastno blago ino stanovanje, kedar njemu smerten zvon bude rahlo pel: „Neumnež! še dones bo tvoja duša tebi vzeta; čigava bo, kar si pripravil?“ Tvoji dnevi so kratki, število tvojih mescov je v božji oblasti. Kdo med nami bi zamogel prerajtati, koliko ur, dni ino morebiti let dragiga časa je že mnogi zapravil? Petdeset let komaj sploh doživimo, pol tajistih prespimo, četerti del v mladosti večkrat zatratimo; ino še celih petnajst let dragiga časa nam skoraj ne ostane, de bi ga prav na dobro obernili. Kako malo je pa to proti dolgi večnosti, za

katero tukej služimo. Vse, kar na dragim časi zgubimo, ne moremo več popraviti, zakaj: čas mine, kakor blisk, kakor deroča voda, ino ne poverne se več nazaj. Prišla bo ura, ura bridkosti, kjer bomo mile solze prelivali, ino zdihvali po eni sami minuti časa, pa bo vse prepozno. Milo zdihuje, kakor sveti Gregor piše, terdovraten grešnik na smertni posteli: **Večni Bog!** le eno majhno časa daj mi še živeti! **Gospod,** do jutre še! pa vsa njegova prošnja, vse njegovo zdihvanje je prepozno.

Gorje nam, kliče sveti Bernard, dnevi minejo, pa nobeden se ne spomni na prežlahen čas! Si ti pretečen čas zgubil, resnično misli na prihoden, ino k dobri-
mu obrni pričijočnost. „Ni hujšiga, kakor spomin v hudo obrnjeniga časa, pa tudi ni veseljšiga kakor v dobro obrnjen čas.“ Zatorej jez hočem za naprej ta kratek čas svojiga življenja tako obrniti, de bode Bogu k časti, ino moji duši k zveličanju. **O Bog!** poterdi mojo naprejšetje ino bodi moj pomočnik!! **Amen.**

Oče naš. Češena si Marija.

V četertik.

Jezus zgled poterpljenja.

Zemlja, solzna dolina, polna bridkih težav ino nadlog. Težave ino nadloge so naše sestre, katere nas per rojstvi čakajo, ino nas spremijo skoz našo celo življenje do merzliga, tihiga groba. Terplenje, težave ino nadloge od Boga pridejo, ino kar nam Bog da, le vzemimo radovoljno iz njegovih svetih rok, ino spomnimo se, de, kar Bog stori, vse prav naredi. Ne branimo se terplenja, ono nam je potrebno. V terplenji si služi človek nebeško krono. Njiva more biti orana, povlačena, de se zel zatore, ino lepo žito priraste; ravno tak bo tudi človek skoz terplenje ino težave poskušán, ako hoče nebeško krono prejeti. „Kakor se poskuša zlato v razbeleni peči, pravi moder Sirah, ravno tak se pravičen tudi v revah ino nadlogah poskuša, ino si nebeško krono služi.“ Terplenje ino težave so človeku k zveličanju, ako jih le voljno terpi, zakaj: „Ne zaverži šibe, te sveti Avguštin opominja, de tudi ti od erbšine nebeškiga kraljestva zaveržen

ne boš.“ Terp'no voljno po izgledi Jezusa Kristusa! On, ker je čistejši bil, kakor juterno solnce, je večo terplenje imel, kakor so vse težave celiga sveta.

„Poglej njegovo sveto glavo z ternjem kronano! poglej njegove prebodene roke ino noge! poglej njegovo sveto truplo, za nas križano! poglej, on je terpel; ti pa se braniš svoj lehek križ za voljo Jezusa nositi? Spomni se, de le skoz terplenje pot pelja v svete nebesa.“ Duša katera ne terpi, tudi ne ljubi, ino mi narvekšo ljubezen do Jezusa pokažemo, kader voljno svoj križ objamemo, ino za njim hodimo.

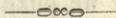
„O vi vsi, ki ste z težavami ino nadlogami obdani, ki tukaj memo križa hodite, pogledjte na me, ali je bolečina ino žalost vaša vekši, kakor moja?“ Tak kliče Jezus iz svetiga križa vsim nepoterpežlivim. Zatorej ne bodi nevoljen v svojim stanu, reven vbožček! poglej na Jezusa, tudi on je reven rojen — terda slama v kripci je bila njegova postelca, slabe plenice so bile njegova odeja. — Terpi voljno, reven bolnik, ino ne preklinjaj milosti božje! poglej na križaniga Jezusa, ino poglej ako je tvoja bolečina taka, kakor je njegova,

ino spomni se, „de si v grehah spočet, ino de te je mati v grehah rodila.“ Ti še vender eniga ali drugiga prijatla imaš, de tebi, če drugiga ne, še vender hladne vode poda; Jezus še tega ni imel. Namesto hladne vode, njemu žolča podajo! ino njegova smertna postela je bila težka bruna svetiga križa!! Poterpimo voljno; „saj je terplenje pot v nebeško kraljestvo, ino križ je ključ svetiga raja.“ Sam Jezus nas kliče ino opominja k terplenji, rekoč: „Kdor hoče za meno pridti naj vzeme svoj križ, ino naj hodi za meno.“

O tak stop'mo vsi, ki težko terpimo tukaj v solzni dolini, okoli Jezusoviga križa, obrišimo si svoje solzne oči, ino poglejmo, koliko naš Gospod, naš Zveličar terpi. Le ternje je njemu zemlja rodila; mi pa hočemo rož'ce brez ternja tukaj na zemlji imeti? Težek križ je njemu svet za plačilo dal; mi pa hočemo brez vsiga terplenja biti? Kdor z Jezusom ne terpi, tudi se ne bo enkrat z njim veselil. — **O** za tega voljo ti, ki si od sovražnikov hudo preganjan, zadeni voljno svoj križ, nesi ga za Jezusom, ino reči: **O**če, odpusti jim, saj ne vejo, kaj delajo! Ti, ki svojiga terplenja

težko butaro komaj nosiš, pojdi z Jezusam na oljsko goro ino moli: Oče, ljubi Oče! vzemi kelh terplenja od mene, pa ne moja, ampak tvoja sveta volja naj se zgodi!! Tak tudi mi storimo, in voljno terpimo vse, kar nam Bog pošlje, ino če bomo mi našo kratko terplenje, naš križ voljno objeli, po izgledi Jezusa Kristusa terpeli, ino našo terplenje Bogu darovali: o tak bomo, kader se bo pred našimi očmi zmračilo, veselo z Jezusam zdihnili, rekoč: „Dokončano je. Oče v tvoje svete roke izročim svojo dušo!“ Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

V p e t e k.

Od smerti.

„Prah si bil, ino v prah se boš povernil“. I. Moz. 3. 19.

Te besede so resnica, katere vsakiga človeka zadenejo; naj bo že cesar ali berač, naj bo imeniten ali born: vsak more vmreti po besedah svetiga pisma: „Prah si bil, ino v prah se boš pover-

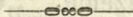
nil.“ Človek od žene rojen, pravi brun-
 men Job, le kratko časa živi, ino je
 mnogim nadlogam podveržen. „Moji dnevi
 so prešteti, ino tih, merzel grob mene
 čaka!“ Ja, kamerkoli se oberremo, stoji-
 mo na grobi! Ondi, kjer mati svojiga
 otroka doji! se na grobi godi! Ondi, kjer
 prijatelj svojimu prijatlu zvestobo večne
 prijaznosti priseže, se na grobi godi. Ka-
 merkoli se oberremo, vidimo, de je našo
 stanje pokop, ino naša hiša merzel grob!
 Vse, karkoli milo solnce ogreva, vse
 bode prah ino pepel. Smert na nobeni-
 ga ne pozabi, ona na vsake vrata po-
 terka, zdaj na kraljeve, drugokrat na
 kmetovska, tudi ne pozabi revniga vbož-
 čeka na terdi slami. Ona ne šteje let,
 ne gleda bogastva; stare pokosi, ino
 mlade poseka. Vmreti moremo vsi, to
 nas lastna pamet uči, to nam priča novih
 grobov veliko število, to nam oznanuje
 mertvaških zvonov žalosten glas; alj kdaj?
 kje ino kako? to nam je modra previd-
 nost božja prikrila, de bi vsak den v
 dobro obernili, ino tako živeli, kakor bi
 zadni dan našiga življenja bil. Vmerli
 bomo, morebiti letos, lahko še dones,
 ino kdo ve, če ravno to uro ne? Zato-

rej „perpravleni bod' mo, nas ljubi Jezus opominja, ki ne vemo ne ure, ne dné, kader bo Večni nas poklical.“ Smert čaka človeka povsodi, na poli, kakor domá, na poti, kakor v posteli. Ker nas smert povsodi zaleze, ino vse mine, kakor senca: o tak ne vežimo preveč svojiga serca na posvetno blago. Kaj nam ostane od vsiga našiga blaga po smerti? Nič drugiga, kakor štiri vozke dile: en raztergan pert, ena voska hišca, to bo vse tvoje premoženje. „Goli smo prišli na svet, ino goli pojdemo spet iz tega sveta.“ Človek, kedar tebe lakomna misel obhaja, vzemi mertvaško glavo v roke, glej! bele te kosti tebi so podobne bile, ti njim podoben boš. Kader tebe hude želje krivico delati silijo, ino kedar, v tvojim serci pregrešno poželenje vstaja, o tedej le hitro pomisli na smert, ino vse skušnjave te bodo zapustile. Kedar ti silo hrepeniš po časnim blagu, o spomni se na besede: „Kaj pomaga človeku, ako on cel svet zadobi, na duši pa škodo terpi.“ O posveten človek! ne daj se slepiti od sveta golufniga, kateriga boš mogel skoraj zapustiti; spomni se, de smert ne zbira, sploh pobira, nič ne čaka

starosti. Drugi bodo to vživali, kar si z trudam perdobil, te v trohlivo trugo djali, v zemljo, de boš tamkej gnil; al' vstati, ino podati se boš mogel k sodbi živ. Zatorej, o človek! stori sad pokore, ino zapusti grešen stan: oh, ne čakaj smertne ure, ker ne veš za tisti dan: dones meni, jutri tebi, sna bit' sodni list izbran. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

V saboto.

Zahvala za vse dobrote.

Gospod kaj je našo kratko življenje, kaj so naše leta ino dnevi? Hitro minejo; kakor deroča voda tečejo naše ure, in nobeden se ne spomni več na nje. Pol mojiga popotvanja sim morda že dopopotval! moja popotna palica je že slaba, ino me komaj podpira. Koliko dušnih ino telesnih dobrot sim že jez, o nehvaležna stvar! z tvoje vsmilene roke prijel. Kolikokrat si že ti, o Gospod! tvojo lepo prijazno sonce čez mene revniga sijati pustil? Kaj sim jez bil, per-

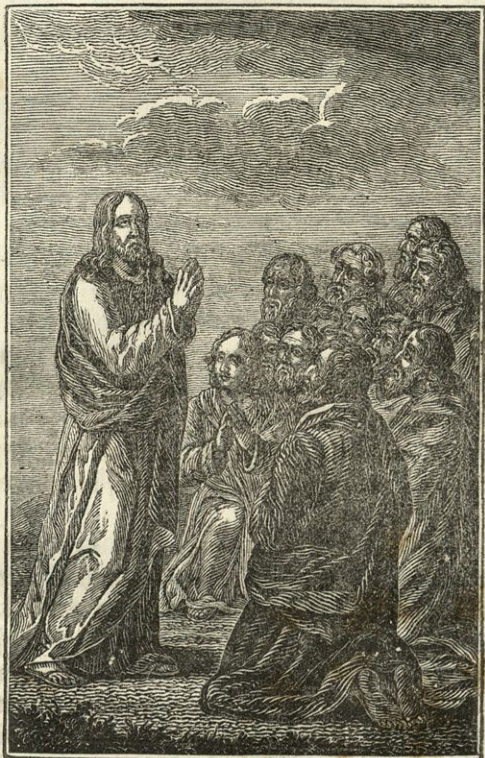
den si me z temne noči z nič na svetlo poklical? Kaj sim bil, ino kaj bom morde v kratkim? Bom še — o jez strohliva stvar! tvojo visokost, o Večni! slovil? Bodo moje kosti mirno počivale zraven mojih rajnih? Vmerl bom, pa moja duša bo živel. Jez bom živel, pa kako? Oh Oče nebeški! pregrehe mojih mladih let me tožujejo. Koliko ur zveličanja sim z hudim potratil? Gospod! kako bom obstal per ostri sodbi; moje grešne kosti že trepečejo ino moje usta so ostermele. Grešil sim, o Bog! dolgo časa spal, ležal v blati strašne hudobije, ino tvoj mili glas, ki me je k pokori klical, ga nisim hotel poslušati. Gospod! ti poznaš moje izgrevano serce, odpusti mi mojo hudobijo, ino reši me od strašne dušne temnote. Moja duša te slovi, o Večni! spozna svojo slabost, izgrevava svojo hudobijo, greši, terpeče, spet greši, stori pokoro, ino tebi, o neskočna dobrota! čast ino hvalo poje. Reši me, o vsmileni Oče! od večniga pogublenja. Tvoja sveta gnada naj bo moja bramba proti hudim, ino tvoja sveta beseda moja hrana. O ljubi Jezus! posihmal naj bo moje serce polno hvaležnosti do tebe, le

po tvoji sveti volji želim živeti, ino zmiram z teboj sklenjen biti. **O** ljubi Jezus! če jez le tebe imam, tak vse imam; če pa tebe nimam, nič nimam. **Zatorej** hvali, o hvali moja duša Gospoda! ino vse, kar je v meni, naj hvali njegovo sveto ime! **Hvali** Gospoda moja duša, ino nikar ne pozabi njegovih dobrot. **Amen.**

Oče naš. Češena si Marija.

Ne molite tako, kakor ajdje molijo. Mat. 8, 7.

Molitve per sveti maši.

Perva sv. maša.

Naša sveta vera nas uči, da je sveta maša nar poglavitniši in nar imenitniši del svete službe Božje, da njo je sam Jezus Kristus postavil, da je nar lepši naprava milosti, k časti Božje in človeku k izveličanju.

Sveta maša je tudi nar svetejši in izveličavniši daritev, ker je namreč Jezus Kristus sam pravi dar nove zaveze, kateri se v svetej maši skoz službo svojega mašnika na nekervavo vižo svojemu nebeškemu Očetu za vse žive in mertve daruje. Z sveto mašo zadobimo obilni blagoslov in sad terpenja in smerti Jezusove; zakaj nar imenitniši daritev časti, zahvale, prošnje in sprave je za žive in mertve. — Čast Božja in zveličanje ljudi

je toraj visoki namen te hvale vredne naprave Jezusove.

Od kod pa pride, da toliko kristjanov scer sveto mašo obiskuje, pa po njej nič ljubezniviši ne postane? — Je li sveta maša tega kriva? **O** ne. — Je morebiti cerkev kriva? — **Tudi** ne.

Da se prelepi sad svete maše od toliko kristjanov ne zadobi, pride od tod: ker prav k svetej maši ne hodijo, in se pri svetej maši prav ne zadržijo.

Pri svetej maši moraš biti: prav pripravljen, — prav pobožen in ponižen, — z nar večji pazljivostjo, rad in z veseljem, — pri vsej svetej maši, ne samo pri nekotikih delih, bodi si peta ali tudi tiha.

Dolžnost, pri svetej maši biti, vsim katolškim kristjanom sveta cerkev v drugej cerkvenej zapovedi nalaga, ker očitno in zastopno izreče: „Bodi ob nedelah in zapovedanih praznikih spodobno v Bogu zbran pri svetej maši“.

Pri svetej maši biti, je le ob nedelah in zapovedanih praznikih ojstro zapovedano, vender pobožnosti vnet kristjan ne obstoji samo pri čerki postave, znajde se pri tej svetej daritvi, kolikorkrat se

le zgoditi zamore, in če mu je mogoče tudi vsaki dan. Kedar ga pa kaj nepremagljivega zaderžuje, da ne more s telesom pričujoč biti, saj svoje serce tje-kaj pošlje, da se te presvete skrivnosti v Duhu vdeleži. Poda se, če mu le dolžnosti njegovega stanu pripustijo, o kakej juternej uri v duhu v cerkev, združi svoj namen z namenom drugih kristjanov, in to stori v kakem kotecu svoje hiše ali na polji ali kjer koli se znajde, v mislih tako kakor bi storil, ko bi v cerkvi pri daritvi svete maše v resnici pričujoč bil. Vse to, postavim, znaš tečas storiti, ko slišiš k maši pozvoniti; če pa zvona ne slišiš, si znaš vsako priložno uro v juter-nem času k temu Bogu dopadljivemu opravilu odbrati.

Molituv pred sveto mašo.

O nar dobrotljiviši Jezus! glej, jaz pridem k Tebi in želim pred tim altarjem pri Tvojej Božjej daritvi s takšnim spoštovanjem in pobožnim duhom pričujoč biti, kakor da bi bil na gori Kalvarii tačas, ko si se Ti iz ljubezni do nas svojemu večnemu Očetu na križu daroval. Blagoslovi, o Gospod! te moje želje, in

daj mi tisto sveto pobožnost, ktera mi je k vdeležanju zasluženja in obilnega sadu Tvojega odrešenja potrebna. Vari o teh imenitnih trenutkih moje počutke, preženi iz mojega znotrajnega vse raztrešenosti in ničemurne misli; oživi mojo vero, očisti mojo dušo in vnemi moje serce s svojo sveto ljubeznijo. Amen.

O začetku svete maše.

Stori z mašnikom sv. križ in reci:

V imenu Boga Očeta, ino Sina ino svetega Duha. Amen.

Tebi, večni oče, darujem v edinosti svetega Duha to daritev Tvojega Božjega Sina, ker si samo le skoz njo vredno ljubljén, češen in poveličán. Z namenom svete cerkve združim tudi jaz svoj namen, in Ti ga darujem v čast in poveličanje Tvoje Božje svetlosti, v zahvalo za vse dobrote, v odpušanje mojih grehov, v zadoblenje vsih tistih gnad, ki so mi v izveličanje potrebne.

K očitnej spovedi.

V ponižnosti svojega serca spoznam pred Teboj, o moj Bog, da sim veliko

grešil z mislimi, besedami, djanjem in z zamudo dobrih del. Moj dolg, moj dolg, moj preveliki dolg. Serčne grevence presunjen Te toraj prosim, da mi na priprošnjo preblažene Device Marije in vsih izvoljenih Božjih prizanesenje, odvezo in odpušanje vsih mojih grehov milostljivo podeliš.

H kirie elejson.

O Bog, moj Stvarnik, usmili se dela svojih rok; **o Bog**, moj Odrešenik! usmili se me po neskončnem zasluženju svoje za me prelite kervi; **o Bog**, moj posvečevavec, usmili se me, in spreoberni moje serce.

K glorii.

O moj Bog, jaz nisim vreden svojega glasu k Tebi povzdigniti; pa z angeli se združim, Te častim in hvalim, molim in poveljučujem; zahvalim se Ti zavolj Tvoje prevelike časti: Zakaj Ti sam si kralj nebeški; Ti sam nar vikši Gospod; Ti sam nar svetejši Bog! Tebi samemu bodi toraj vsa čast in slava od vekomaj do vekomaj. Amen.

K molitvam.

Oče usmilenja! cerkev moli po mašniku, svojem služabniku k Tebi, in jaz se s cerkvo združim, da bi vse, kar ona od Tebe izprosi, tudi jaz izprosil, da bi sebi in vsim tistim, za katere sim sklenil moliti, večno izveličanje zadobil. Jaz ne zaslužim ser uslišan biti; zato Te prosim po neskončnem zasluženji Tvojega ljubiga Sina, svojega Odrešenika, ki s Teboj živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj.

O preblažena Devica Marija, o angeli nebeški in svetniki vi, ki se danes častite, nesite to molitev pred tron Božji.

K listu.

Razsveti me, o Gospod! in daj mi spoznati, kar si me skož usta prerokov in svojih apostelnov učil in mi spolnovati zapovedal; vtisni mi vendar te svoje svete zapovedi globoko v moje serce. O kako sveta in sladka je Tvoja postava. Ljubim jo in spoštujem, ter obljubim njo vso zvesto spolnovati. O Božji zapovednik! stoj mi s svojo gnado na strani, in jaz hočem vse storiti, kar mi zapoveš, in Ti zmeraj pokoren biti.

K Evangelju.

Tavžentkrat bodi hvaljen in češen, o moj Bog, ker si nam potem, ko si bil po prerokih k nam govoril, po svojem lastnem, Božjem Sinu sveti Evangelji dal, ki ima besede večnega življenja. Božji **Odrešenik!** bodi Ti zato večna zahvala, da si nas odrešil večnega pogubljenja, ker si nas učil, da pravi pot k večnej sreči se le v križu, v zatajevanji sveta najde. Te svete bukve jaz spoštujem in poljubim. Nikdar se nočem Tvojega križa in Tvojega svetega Evangelja sramovati. Svet zaničevaje se Tebi darujem. Tebe samega hočem poslušati, le za Teboj hoditi, o moj križani Bog, ki si pot, resnica in življenje.

K veri.

Pred Teboj, o moj Bog! spozna zdaj mašnik svojo vero; kar on s besedami govori, ponavljam jaz v svojem sercu, in verjem vse, kar si Ti svojeji cerkvi razodel. Tukaj, pred Tvojim svetim altarjem pričam in poterdim, da hočem in želim v svetej katolskeji, apostolskeji, rimskeji cerkvi živeti in umreti. Do-

deli mi vedno naukaželjnost in pripravljeno serce, glas vidnega poglavarja Tvoje cerkve in vsih pravorednih pastirjev, Tvojih namestnikov, poslušati, da bo moje življenje po veri vrvnato, in da si prizadevam, to sveto vero z besedo in djanjem povečevati.

K darovanju.

Sprejmi neskončno sveti Oče, vse-mogočni Bog, ta dar, ktereга Ti z mašnikom prinesem; le ta se Tvojeј Božjeј Svetlosti spodobi; le ta je velikosti Tvojih dobrot primeren; ves moj dolg on deleč preseže, in vse Tvoje gnade zasluži. Prosim Te toraj, ne oglej se na nevrednost in na grehe svojega služabnika; poglej velikoveč na tega svojega Božjega Sina Jezusa Kristusa, nad katerem od vekomaj svoje dopadenje imaš, kateri se Ti zdaj daruje. Z njim Ti darujem samega sebe, posebno svoje skesano, spokorno serce, in prosim Tvoje usmilenje, da se ta dar ko prijetna dišava k Tebi povzdiguje v izveličanje cele Tvoje cerkve, v moje in celega sveta izveličanje. Amen.

K umivanju rok.

Oh, moj Bog! ne daj se mi z hudobnimi pogubiti. Grešnik sim scer, pa zgrevan, spokoren grešnik. Operi toraj mojo dušo čisto vsih njenih madežev, da vreden postanem ženitnine neomadežanega Jagnjeta Jezusa Kristusa. Bog usmičenja, usliši mojo molitev; sprejmi iz mašnikovih rok ta dar k časti in povečanju svojega presvetega imena. Daj meni in vsim grešnikom zopet oblačilo nedolžnosti, in blagoslovi svojo sveto cerkev z obilnim blagrom. Amen.

K predglasju.

Veliki, mogočni Bog, oberni zdaj moje serce od vsih pozemeljskih reči in povzdigni ga k sebi gori v nebesa, kjer Te angeli in arhangeli, Kerubimi in Serafimi in vsa radovajoča cerkev moli, Ti svoje hvalnice prepeva in zahvalo daje za daritev, ktero Ti vojskovavna cerkev Tvojega Božjega Sina, mojega Odrešenika, daruje. Pripusti tudi meni svoj slabi glas hvalnicam nebeškega Jeruzalema pridružiti, v ponižnosti Tvoje neskončno veličastvo hvaliti, in v občutleji nar večega

veselja in občudovanja k Tebi iz serca izdihniti: Svet, svet, svet si Ti o Gospod Bog vojsknih trum; nebo in zemlja sta Tvoje veličasti polna; češen in hvaljen bodi Tvoj edinorojeni Sin, ki bo zdaj stopil doli na ta altar. Tebi, nar vikšemu Gospodu, bodi hvala vekomaj. Amen.

K priprošnjam.

Usmiljeni Gospod in Bog, ki na daritvi svojega Sina neskončno dopadenje imaš, brani in vladaj svojo sveto katolško cerkev, ohrani jo v miru, razširjaj jo in povikšaj po celej zemlji. Blagoslovi posebno vidnega poglavarja vsih kristjanov! obvari in ohrani našega škofa; bodi milostljiv vsemu duhovstvu in stoj vsim katolškim kristjanom, sosebno tistim na strani, ki so pri tej visoko češenej daritvi pričujoči. Bodi v vsih dušnih in telesnih potrebah tolažnik mojih staršev, predpostavljenih, dobrotnikov in vsih tistih, za katere me dolžnost, hvaležnost ali ljubezen moliti veže.

(Tukaj znaš moliti za vse, za katere moliti hočeš).

Priporočam Ti vse svoje prijatle in sovražnike, uboge in žalostne, in potrebe

To storite k mojimu spominu. Luk. 22, 19

celega keršanstva. Prosim Te tudi za spreobernenje grešnikom, za stanovitnost pravičnim, razkolnikom pa in krivovercom za povernenje v Tvojo sveto cerkev, in vsim nevernikom za razsvitljenje, da jim oznanovavce svete vere pošlješ in tiste, ktere si jim že poslal, v stanovitnej gorečnosti ohraniš. Zadnič se Ti samega sebe priporočim, ter Te za pomoč v dušnih in telesnih potrebah prosim; posebno pa, da me večnega pogubljenja rešiš in v število svojih izvoljenih sprejmeš. Usliši to mojo molitev, večni Oče! zato Te prosim po zasluženji in priprošnji preblazene Device Marije, svetega Janeza, velikega oznanovavca Gospodovega, svetih apostelnov, mučenikov, svetnikov, kterih spomin se danes obhaja, in vsih drugih svetnikov v nebesih. Amen.

Pred povzdigovanjem.

Glej, moja duša, prišel je zdaj dragi trenutek, o katerem se bode o Bog! veliko čudo Tvoje vsemogočnosti in ljubezni Tvojega Božjega Sina godilo. Jezus Kristus govori zdaj skoz usta svojega namestnika nad kruhom: *To je moje telo*, in nad vinom: *To je moja kerv*,

in kruh postane telo Jezusa Kristusa, in vino njegova kerv. Moje oči tega čuda scer ne vidijo; pa moja vera me tega prepriča. Saj si Ti, o moj Bog govoril, in to mi je zadosti. To resnico jaz terdno in nepremakljivo verjem in se globoko pred Teboj ponižam.

Pri povzdigovanji svete hostie.

O Jagnje Božje, skriti Bog, dobrotljivi Jezus! ki si bil zavolj mojih grehov na križ pribit, ki zdaj poveličan na desnici svojega Očeta sediš, Ti si tudi resnično tukaj pričujoč v tej svetej hostii. Z nar globočejim spoštovanjem Te molim. O ljubeznivi Jezus! bodi mi milostljiv, in usmili se me; saj Te ljubim, in se Ti zavsam darujem; le ne pripusti, da bi se kedaj več skoz smerten greh od Tebe ločil.

Pri povzdigovanji kelha.

Molim Te, o draga kri mojega Odrešenika. Ti si cena mojega in celega sveta odrešenja!

O studenc milost in izveličanja! Pogasi v meni ogenj mojih strast, in omij me čisto od mojih hudobij.

Po povzdigovanji.

O moje serce, bi zamoglo neobčutljivo ostati proti tolikej ljubezni Tvojega Božjega Odrešenika! Glej, ni mu zado-
sti, da se je enkrat za te in za vse grešnike na križu daroval, On ponavlja ta dar tukaj na altarji, ker vse naše potrebe, ki so mu dobro znane, svojemu nebeškemu Očetu naprej nese, mu svoje rane, svojo kerv in svoje serce kaže, da bi jezo Božjo potolažil, in za nas odpušanje, gnado in milost zadobil. **O** Jezus, naš Božji srednik! zakaj ne občutim v tem trenleji tiste goreče ljubezni svetnikov, ki so te toliko ljubili? Zakaj ne plamenim ljubezni Serafimov, ki svete želje Te gledati, gorijo? zakaj nisim pripravljen, za te umreti in Tvoje neizmerne ljubezni z enako ljubeznijo povrniti? **O** moj Jezus! jaz hočem rajši umreti, ko Tebe razžaliti; jaz Te ljubim, in hočem zmeraj za Tebe, in s Teboj in v Tebi živeti.

Večni Oče! po tej daritvi upam vse od Tebe. Če si stare očake uslišal, ki so Ti le senco, le podobo te daritve darovali, koliko bolj boš na nas

milostljivo pogledal, ker Ti pravo daritev opravljamo, katero so daritve stare zaveze le v predpodobi oznanovale. Zato Te združen z gorečimi molitvami cerkve prosim, k Tebi zdihovaje: naj stopi to brezmadežno Jagnje nove zaveze, ki se Tebi daruje, Jezus Kristus sam k tronu Tvoje milosti, da tečas, kedar se Jezus, nad katerim vse dopadenje imaš, v nebesih pred Tvoje Božje veličastvo za nas postavi, čez mene in čez vse svoje verne služabnike obilnost svojih gnad in svojega blagoslova razliješ, nam vse grehe odpustiš in prostor v tistej srečnej domovini pripravis, kjer Te bomo združeni s svetimi apostelni, mučeniki in vsimi svetniki hvalili in poveličevali, ljubili in uživali od vekomaj do vekomaj.

Razlij svoje neskončno usmilenje tudi čez vse rajne mertve, ki v vicah terpijo, in za ktere Ti to daritvo tudi cerkev opravlja. Jezusova kerv naj njih duše čisto opere, da jih sprejmeš v kraj hladila, večne luči in stanovitnega miru.

Posebno pa skaži usmilenje dušam mojih staršev, dobrotnikov in vsih, za katere sim dolžan moliti.

K očenašu.

Če bolj se na ta Božji dar ozeram, bolj raste moje zaupanje k Tebi, o Bog, vse dobrote! in čeravno sim ubog grešnik, vendar se podstopim, Te s tim sladkim imenom „Oče“ klicati in po nauku Tvojega Božjega Sina k Tebi moliti: Oče naš, kateri si v nebesih, posvečeno bodi Tvoje ime, pridi k nam Tvoje kraljestvo; zgodi se Tvoja volja kakor v nebesih, tako tudi na zemlji; daj nam danes naš vsakdanji kruh; odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpustimo svojim dolžnikom, nas ne vpelji v skušnjavo, temuč nas odreši od hudega. Amen. Oh, Oče, preljubeznivi Oče! dodeli mi, za kar Te z besedami Tvojega Božjega Sina, prosim. Res je, da sim Te velikokrat razžalil, da sim nehvaležen otrok postal; pa zdaj se k Tebi, svojimu Očetu nazaj povernem.

Po tem Tebi od vekomaj toliko dopadljivem daru mi odpusti, in reši me vsih pretečenih, zdajnih in prihodnih zlegov. Dodeli in ohrani svojej cerkvi mir in prostost; iztrebi pohujšanje nevere in brezbožnosti; dodeli oblastnikom ljubezen

in vnemo za sveto vero, da Ti v lepem miru služiti zamoremo.

Usliši nas, o Gospod, po priprošnji blažene Device Marije, svetih apostelnov in vsih svetnikov. Amen.

Jagnje Božje.

Zdaj, o moja duša! se bode ti neskončno sveti dar s povživanjem končal. In kako se bo to zgodilo? Stermite, vi blaženi duhovi nebeški, Jezus Kristus, naš večni vikši mašnik, je svoj dar na križu začel, na altarju ga ponavlja, in v naših sercih ga hoče končati. Kje je kaka ljubezen, Božji Izveličar, da bi bila Tvojej podobna? Je mogoče, da v tako revno serce priti hočeš, kakor je moje? kako, Ti, o Bog svetosti, hočeš v mojem sercu prebivati, ker si se že samo po svojej neskončnej dobrotljivosti ponižal v krilo preblažene Device priti! V resnici, o Gospod, te gnade sim nevreden, ker sim grešnik, in nar večji med vsimi grešniki. Vendar želim, Te vredno prejeti. In kaj bi tudi večega na zemlji in v nebesih poželeti zamogel, kakor Tebe imeti, ki si moj Bog in moj delež vekomaj.

Vendar, o brezmadežno Jagnje, ki grehe sveta odjemleš, Ti me zamoreš z eno samo besedo potolažiti. Reci le, vse-mogočni Bog, in moja duša bo čista, bo s svatovskim oblačilom ozaljšana in vredna postala, se vdeležiti Tvoje Božje hostie.

Duhovno obhajilo.

O moj Jezus! jaz želim in priserčno hrepenim, Te v nar svetejšem Zakramentu altarja prijeti; pa si ne upam, ker spoznam, da nisim zadosti vreden. Ali ne odvzemi mi o Bog! zavsim svojih nebeških tolažb. Sprejmi dopadljivo to moje poželenje, ki je s serčno žalostjo nad mojimi grehi sklenjeno, in pridi na duhovno vižo v moje serce. Dodeli mi svoje gnade, kakor si jih mašniku po resničnem zavživanji svojiga presvetega telesa in drage kervi dodelil. Pridi Ti, nar vikši dobrota! pridi po duhu v moje serce, in stori ga vrednega, da se drugokrat v svetem Zakramentu s Teboj združiti zamore. Pridi, moja ljubezen, moja nar vikši dobrota, moje edino veselje, pridi, pomnoži v meni pravo vero, poterdi moje zaupanje, vžgi mojo ljubezen, da živim

le za Tebe, ker si se Ti za mene daroval.

K zadnim molitvam.

Daj mi moč, o Gospod! zoper skušnjave hudiča, sveta in mesa, in obvari me pred vsakim grehom, da sad tega Božjega daru, ki smo ga Tvojej Božjej svetlosti prinesli, v sebi ohranim: zato Te prosim po zasluženji in priprošnji preblazene Device Marije, svetih angelov, apostelnov, mučenikov in svetnikov, katere sveta katolška cerkev danes časti.

K zadnemu blagoslovu.

Blagoslovi me, o moj Bog, po roki svojega služabnika. Blagoslovi me Bog Oče, Sin in sveti Duh, in dodeli mi, da bom o sodnem dnevu eden izmed tistih izvoljenih, ki bodo Tvoje kraljestvo posedli. Amen.

K zadnemu evangelju.

O Beseda Božja, čeravno si brez začetka ino konca, si vendar v času naše

meso na se vzela, in si človek postala, da bi nas otroke nebeške storila. V Tebe verjem, Tebi se zahvalim, Tebe molim in prosim, dodeli mi svojega Božjega svetega Duha, da kot otrok Božji živeti in potem nebesa v delež zadobiti zamorem. Amen.

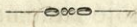
Molitev po svetej maši.

Zahvalim se Ti, o Gospod! za neizrečeno milost, da si me v svojo sveto pričujočnost postavil in svojih svetih skrivnost vdeležil, ki so se na tem altarji k mojemu in vsih izveličanju obhajale. Oh, kako srečen bi bil, ko bi se bil prav pobožen zravno znašel. Odpusti mi, o Bog, moje razmišljenje, kteriga sim se dolžen storil in mojo majhno pobožnost. Močno mi je žal vse moje zanemarenje med sveto mašo, in vsaka nespodobnost moja ali tudi drugih med to presveto daritvo mi je silno zoperna.

Obljubim Ti, dobrotljivi Jezus, sveto mašo zanaprej z novo gorečnostjo služiti, in Te prosim, da moje serce s svojo sveto ljubeznijo vnameš, da bodem, kakor tudi biti mora, čisto tvoj, zdaj in vekomaj. Amen.

Ko meniš iz cerkve stopiti.

O nar dobrotljiviši Jezus! prav iz serca se Ti zahvalim za vse milosti, ktere si mi v tej cerkvi dodelil, in ker jo zdaj zapustiti moram, Ti vse molitve in pobožnosti darujem, ki sim jih zdaj opravil, ter Te ponižno prosim, da jih v svoje nar svetejše serce sprejmeš, me blagosloviš, pred vsim grehom obvarješ, in moje serce, ktero v Tvoje nar svetejši serce Tebi v varstvo izročim, v svojej ljubezni in pobožnosti ohraniš, da bode vse moje djanje in nehanje k Tvojej večej časti. Amen.

Druga sv. maša.

Pred sv. mašo.

O Bog, moj Gospod in stvarnik! stvaril si me le za se, de Tebi služim, Te častim, in le za Tebe samega živim. — To je moj veliki namen na tem sveti. Ker sim edino le zavolj Tebe in za Tebe življenje prejel, sim tudi Tebi, ki si moj Gospod, ki si moj Bog, vso čast, hvalo in ljubezin dolžen. Ker še poverh vsaki trenljej svojiga življenja nove in nove dobrote od Tebe prejeman; saj je že vsak trenljej mojiga življenja gola milost tvoje neskončne dobrote: dolžen sim Ti tedaj narveči zahvalo, sim tvoj silno veliki dolžnik. Ali kako sim dosihmal svoje velike dolžnosti do Tebe izpolnoval? — **O** sramovati se moram. Jaz nisim Tebi služil, — živel sim — že tolikokrat — ne za Tebe, ne za tvojo čast, temuč

živel sim svetu in nečimurnosti. — Nehvaležin sim Ti bil za tvoje dobrote; oh še obračal sim jih v tvoje razžaljenje; zakaj grešil sim pred Tebo. Zdaj res obžaljujem svoje hudobije, — iz serca jih obžaljujem; Ti vidiš moje serce, o Bog! — Pa Ti hočeš zadostenje. — Kaj mi je početi, ker sam iz sebe nikakor ne morem zadostiti, kakor je potreba? Res, kaj mi je početi, ker sim toliko uboga in revna stvar, kako zamorem te prevelike dolžnosti proti Tebi izpolniti? — Vem, kaj bom storil. — „Imej le še nekoliko poterplenje z meno, o Gospod!“ kličem z dolžnikom v evangelji, „in vse Ti bom poplačal“. Ta daritev svete maše, prav za prav Jezus Kristus sam, tvoj Božji Sin! bo po tej presveti daritvi vse poplačal, kar sim Ti dolžen. To sveto mašo hočem tedaj zdaj pobožno slišati; Ti, o nebeški Oče! se oglej milostljivo na me, in mi dodeli k temu svojo pomoč in gnado!

— **Od začetka do evangelja.**

— **O moj Bog! jaz Tebe molim. —**
V prahu svojiga nič sim pred Tebo, in

Te molim v narglobokejši ponižnosti. **T**erdno verujem in spoznam tvojo narvikši oblast, ki jo imaš čez mene in cel svét. Spoznam, de sim edino le zavolj **T**ebe in k tvoji časti stvarjen, de vse od **T**ebe imam, dušo in telo, vse kar sim in kar imam, vse sim **T**ebi dolžen. **K**er si **T**i narvikši **B**og in neskončno veličastvo, zaslužiš tudi od mene neskončno čast in hvalo. **P**a jaz sim le revna stvar, in **T**ebi v svoji revšini nikakor ne morem ta veliki dolg plačati, to dolžno hvalo in čast, kakor gré, skazati. **P**a veseli me, de je eden, ki **T**e časti in moli, kakor se **T**voji visokosti spodobi. **T**a je **J**ezus **K**ristus, tvoj **B**ožji **S**in, ki bo ravno pri tej sveti maši stopil na ta altar, zato, de **T**ebe vredno časti in moli, tudi v mojim imeni.

Darujem tedaj, nebeški **O**če, ravno tega tvojiga **S**ina **T**ebi v vredno čast; darujem **T**i vse njegovo zasluženje, vso čast in hvalo, ktero **T**i on sam na tem altari skazuje. **O** **J**ezus! hváli, môli in časti njega, tudi jaz ga hočem s **T**ebo častiti in hvaliti, kolikor le po svoji slabosti zamorem. **J**az se ponižam s **T**ebo pred njegovo visokostjo, s **T**ebo se vklo-

nem pred njim v ponižnosti, in ga molim! — Velik je Gospod! in jaz ga hvalim! — O kako me veseli, de je moj Bog tako neskončno velik in ves popolnoma! Radujem se nad njegovo velikostjo, močjo, oblastjo, svetostjo, dobroto in modrostjo, ki je le njemu lastna in drugimu nikomur. Ljubim svojiga Boga zavolj tih njegovih popolnosti; ljubim edino le njega samiga; kaj bi namreč še ljubil razun njega, ker je on sam narboljši, narlepši, narsvetejši, narčistejši, neskončni! — Oh Oče! sprejmi zdaj milostljivo to moje počešenje, to mojo ljubezin; zakaj glej! ne jaz sam, ampak Jezus, tvoj Sin, Te moli in časti z meno, Te ljubi z meno. Verujem in serčno se veselim, de je tako z njim in skoz njega moja molitev, moja ljubezin zadostna in Tebi dopadljiva.

Od evangelja do povzdigovanja.

O moj preljubi Bog, moj Gospod in Stvarnik pa narveči dobrotnik! kako prečudno se mi je vendar od nekdej že skazovala tvoja dobrota in milost. Tvojih dobrot ne morem prešteti. Stvaril si me

po svoji presveti podobi. Ohranil si me, in si skerbel za me od perviga trenutka mojiga življenja, ko narboljši oče. —

Ko sim zašel kot nepokorni, hudobni otrok od pota tvoje resnice, ker sim že v Adamu grešil, si mi poslal celo svojiga Sina iz nebes, ki me je spet na pot zveličanja nazaj pripeljal, me celo s svojo lastno kervijo odrešil in odkupil. Koliko zahvalo sim Ti dolžen za te prevelike dobrote — za dobroto stvarjenja, ohranjenja, odrešenja po tvojim lastnim Sinu, in posvečenja po tvojim svetim Duhu! — In, koliko zahvalo sim Ti dolžen, ako mislim na vse posebne dobrote, ktere si, preljubi Oče, ravno meni pred toliko tavžent drugimi skazal; ako mislim na poklic k pravi veri pred milijoni drugimi, ki so lahko de boljši od mene; na toliko razsvetljenja in nagibanja k dobrimu; na dobre priložnosti, opominovanje in zglede, ki si mi jih oskerbel; na vse neštevilne dobrote in gnade, kterih vsih še ne poznam, ki so mi tolikokrat iz tvoje roke došle v blagor duši in telesu! — O! v svetim veselji občudujem tvojo neskončno milost, moj predobrotljivi, moj presladki Bog! — Le to

me boli, de **Ti** ne morem za vse to vredne zahvale skazati. — Pa glej, **Oče**, imam tukje daritev na tem altarlji, daritev neskončne vrednosti, — daritev tvojiga **Božjiga Sina**. **Ta** daritev je tako velika, de vse dobrote, ki si mi jih skazal, še visoko preseže. **S** to **Božjo** in neskončno daritvijo se **Ti** hočem zahvaliti, moj **Bog!** **Dam** **Ti** v zahvalo in poplačilo za vse dobrote, ki si jih meni in vsemu svetu skazal, predrago kri tvojiga **Sina**, ki se bo spet na tem altarlji skrivnostno prelivala; sveto telo **Jezusovo**, ki bo spet tukje na duhovno vižo umorjeno in darovano; dam **Ti** **Jezusa** vsega z vsem njegovim neskončnim zasluženjem, z njegovim **Božanstvam** in človeštvam. — Tako se **Ti** zamorem, preljubi **Oče**, zadosti zahvaliti. **Ta** daritev tvojiga **Sina** je vsa **Božja**, in ima neskončno vrednost; zamore poplačati in preplačati vse gnade, ki si mi jih skazal. **O** kako me veseli, de **Ti** zamorem prinesiti to daritev, ki **Ti** neskončno dopade! **Moj Bog!** kako prečudna je tvoja dobrota in tvoje usmiljenje! — Ravno to je tvoja narveči dobrota, de si mi to daritev dal, s katero se **Ti** zamorem zadosti zahvaliti za vse do-

brote tvoje. **O** bodi zahvaljen, priserčno zahvaljen; to zahvalo hočem celo večnost ponavljati! — **Za** dones **Ti** darujem ne le pričujočo sveto mašo, ampak vse, ki se bojo po celim sveti brale, v zahvalo za tolike gnade in dobrote, ktere si mi že skazal, in mi jih boš skazoval celo večnost.

K povzdigovanju.

O Jezus! molim **Te** v ti presveti hostii. Verujem v **Tebe**, upam v tvoje usmiljenje in tvoje obljube; ljubim **Te** čez vse. Jezus, **Tebi** živim, **Tebi** umerjem, tvoj sim vekomaj. Amen.

O presveta kerv mojiga Jezusa! ktera si tekla na križu v odpušanje mojih grehov, in tudi tukje tečeš na preskrivno vižo; molim **Te**, in obžalujem vse svoje grehe, ki so bili krivi, de si prelita bila. **O** skoz to kerv **Te** prosim, moj Jezus! odpusti mi moje grehe, in bodi mi gnadjiv. Amen.

Po povzdigovanju.

Moj Bog, moj preljubi **Oče**! **Ti** si mi skazal tako velike dobrote in njih pre-

toliko, in jaz nisim spoznal tvoje dobrote, in sim Ti bil nehvaležin. Ko si bil Ti tako dober, sim bil jaz tako hudoben! — — — Razžalil sim Te, sim storil grehov brez števila, in sim jih kupičil kot gore pred tvojim obličjam. Klečim zdaj v prahu pred tvojimi nogami, in Te prosim za milost in odpušanje. Spoznam, de sim hudo ravnal, ko sim Tebe razžalil in tvojo zapoved prelomil. Zgrivam te svoje grehe iz celiga serca, in hočem imeti vedno grevengo nad njimi; o celo moje življenje se nima nikdar več zgoditi, de bi Te razžalil! — In glej, moj Bog! jaz hočem zdaj tudi vredno zadostenje opraviti za svoje grehe; zadosti bom storil za vso nečast, s katero sim se kdaj zoper tebe pregrešil. Zakaj, poglej zdaj na ta altar; tukje vnovič teče kri tvojiga Sina v odpušenje mojih grehov; tukje se ponavlja skrivnostno v resnici tista velika daritev, katero je nekda Jezus za grehe celega sveta opravil. To spravno daritev neskončne vrednosti Ti prinesem zdaj v odpušanje svojih grehov. Ta daritev je Božja, je neskončna. In de so ravno moje hudobije grozno velike, je vendar daritev, ki Ti jo za nje

prinesem, še veči. Odpusti — odpusti mi tedaj, o preljubi Oče! o glej, kerv Jezusova kliče sama za me, za milost in odpušanje! Boš vendar glas te kervi uslišal, ki močnejše kliče kakor kerv Abeljnova, ne za pokorjenje ampak za odpušanje. — Zares, terdno in za gotovo upam skoz to kerv odpušanje vsih svojih grehov, pa tudi ne neham jokati se nad njimi do zadniga zdihleja svojiga življenja. Amen.

Duhovno obhajilo.

O Jezus, edina ljubezin moja! moj Bog, moja vikši dobrota in moje vse! ko bi Te vendar zamogel zdaj z mašnikam v Zakramentu prejeti! Oh, če nisim vreden, Te dones v Zakramentu prejeti, me stori vendar na duhovsko vižo deležniga tvoje pričujočnosti. Pridi, oh pridi k meni, moj Jezus! Pridi, daj, de Te ljubim! Pridi, moj ženin, moje življenje, pridi v mojo dušo; — glej, ona Te močno poželi. Pridi, Ti jed nebeška, nasiti mojo dušo; pridi, Ti plamen ljubezni, me z ljubeznijo vneti; pridi, Ti moje vse, de mi boš vse. — O, Ti prideš! že si ves

moj. Jaz Te ljubim — Ti si moj Bog, moje zveličanje, moje življenje, moja narvikši dobrota; o jaz Te ljubim! Zahvalim Te za to gnado tvojiga obiskanja, zahvalim Te iz celiga serca. Ne pustim Te pa ne poprej, dokler me dones z obilnim blagoslovom napolniš. Moj Jezus! ne pustim Te še, imam še veliko s Tebo govoriti; Te še za mnoge potrebe prositi.

Po sv. Obhajilu do konca sv. maše.

O moj preljubljeni Jezus! Ti si se zdaj iz neskončne ljubezni do mene daroval nebeškemu Očetu z vsim svojim zasluženjem; si še zdaj na duhovno vižo v meni! — S koliko terdnim zaupanjem se zamorem zdaj k Tebi in tvojimu Očetu obrniti! Zdaj zaupam od Tebe in skoz Tebe za gotovo vse prejeti, za kar bom kolj prosil. Glej, moj Jezus! kar zadene mojo dušo, tako Te prosim, in skoz Tebe tvojiga Očeta in svetiga Duha za resnično spreobrnjenje in poboljšanje mojiga serca, za pravo čednost in popolnomast; za pomnoženje žive vere, upanja in ljubezni; za ponižnost, čistost, po-

hlevnost, poterpežljivost; za pobožnost, za vse čednosti. Prosim Te za gnado, dolžnosti svojiga stanu zvesto spolnovati, za gnado stanovitnosti v dobrim, za srečno smert. — Kar zadene časno, Te prosim: blagoslovi zdaj po roki mašnikov, in s svojo Božjo roko moje dela in opravila, moje hišne skerbi — posebno mojo žlahto. Blagoslovi moje (stariše, brate, sestre) vso mojo žlahto; moje predpostavljene, poslednjič blagoslovi vse ljudi, moje prijatle in sovražnike. — Razsveti nevernike, spreoberni krivoverce, pripeli jih, ki so odpadli, v svojo cerkev nazaj. Poboljšaj grešnike, poterdi dobre. Ohrani v miru svojo cerkev, daj ji dobre mašnike in pastirje. Poslednjič te prosim vse posebno, reši duše (mojih starišev, bratov, sester) dobrotnikov, žlahte in vsih drugih, posebno duše I. I. iz terplenja, s katerim so v vicah pokorjene. — Tako Te prosim, Oče nebeški, usliši me! Ti me moraš zdaj uslišati; zakaj zdaj ne prosim sam, ampak Jezus prosi z meno. Skoz tega priprošnika upam od Tebe vse dobiti, kar ni zoper tvojo sveto voljo. Usliši me tedaj. Amen.

Tretja sv. maša.

K začetku.

O moj Bog! k tebi zdihujem klečeč vbo-
gi reven človek, ino tebi darujem to sveto
mašo v tvojo čast, ker si ti sam moj
Bog ino nar viši Gospod; darujem jo v
odpušenje svojih grehov ino grehov celi-
ga sveta, de bi jih Jezusova presveta
kri izbrisala; za svoje stariše, brate, se-
stre ino za vse verne žive ino mertve.
Darujem jo v zahvalo za vse gnade ino
dobrote, katere neprenehama od tebe pri-
jemam, katerih vsak dan potrebujem za
dušo in telo. Daj mi gnado, o nar sve-
tejši Bog! de se prav pobožno ino tebi
dopadljivo per tej sveti daritvi znajdem,
ino tebi nar viši čast in hvalo dajem.
Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

Evangelj.

O moj **Bog**, kdo izgrunta ino prešteje tvoje dobrote! Ti si iz ljubezni do nas svojiga ljubiga Sina na svet poslal, de je teme naše pameti razsvetil, ino nam naš človeški um razdenil, de vidi naša duša spodobno živeti ino za zveličanje svoje skerbeti. Brez te svetle luči tvojiga svetiga nauka bi bili vsi pogubljeni. Čast ino hvala bodi tebi, moj nebeški **Oče**, za sveto keršansko vero. Hvala črez vse hvale naj bo tebi tudi, moj **Jezus!** moj **Vučenik**, moj **Zveličar!** Ti si nam pokazal svojiga ino našiga vsmileniga **Očeta**, kter se svojih otrok vsmili, ako se poboljšajo. Ti si nam skoz svoj izveličanski navuk ino skoz svoj lep izgled pokazal, kaj imamo storiti, ako hočmo **Bogu** dopasti, in v nebesa pridti. Po tvojim svetim navuku hočem živeti ino vmreti, o moj **Bog!** le svojo sveto pomoč ino gnado mi daj. **Amen.**

Oče naš. Češena si Marija.

Ofrovanje.

Večni Bog! poglej milostlivo na me, vbogo revno stvar, ino vzemi za darit-

vo mojo izgrevano serce. **Oče** nebeški! jez revna stvar sklenem vse svoje misli ino želje z tvojim mašnikom, ino tebi, **Oče** nebeški! svojo dušo ino telo izročim. **Vzemi, Oče!** mojo ponižno in poterto serce v zahvalo za prejete gnade ino dobre, v odpušanje grehov, za vse žive ino mertve, ki potrebujejo tvoje milosti ino pomoči. **Za** voljo zaslužjenja ino terplenje Jezusa **Kristusa** k tebi, **Oče** nebeški! zdihnem ino te ponižno prosim, odpusti mi mojo hudobijo, ino svoj sveti žegen črez mene rosi, de bom tebe, o vsmileni **Oče!** vekomaj častil ino hvalil. **Amen.**

Oče naš. Češena si Marija.

Molitev za žive.

Vsigamogočni večni **Bog**, **Oče** miru ino ljubezni! daj nam svojiga svetiga **Duha**, de nas napolni z svojimi darmi, de bi vsi tvoji srečni otroci kakor bratje ino sestre v lepim miru ino zastopnosti živeli. **Prosim** te za moje stariše, poverni jim na duši ino telesi vse kar meni dobriga storijo; **prosim** pa tudi za moje brate, sestre, za prijatle ino neprijatle! posebno pa za svoje domače. **Daj** nam

vsim; vsmilen Oče! pravično pamet, de bomo pošteno živeli, tebi zvesto služili ino enkrat po naši kratki hoji pa k tebi prišli v svete nebesa. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

K povzdigvanju presvete hostije.

Jezus, Sin živiga Boga! v ponižnosti tebe molim, ino tebe ljubim. O trojni Bog! Oče, Sin ino sveti Duh, vsmili se črez mene revno siroto, ino zveličaj me zdaj ino mojo zadno uro. Amen.

K povzdigvanju presvetiga kelha.

O presveta rešna kri mojiga Izveličarja! Tebe jez v tem svetim kelhi ponižno molim. — Odrešenik! Ti si mojo revno dušo skoz svojo do zadne kaplice za me prelito kri od večniga pogubljenja odrešil. Omij, o moj vsmileni Jezus! mojo dušo od vsih madežov, ino ohrani jo v večno življenje. Amen.

Spomin za mertve.

O vsmilen večni Bog, Oče življenja ino smerti, odrešenik vsih vernih! Ti no-

bene ponižne prošnje ne zaveržeš, vsliši tudi mojo ino vsmili se vsih vernih mertvih. Poglej milostlivo na moje mertve stariše, brate, sestre, dobrotnike ino na vse verne mertve, odpusti jim vse pregrehe. Ena sama kapla tvoje svete kervi vgasne plamen strašne martre rajnih! Naj truplo mirno počiva v hladni zemlji, dušam pa daj v družino izvolenih priditi; de, kar so vselej želele, srečno dosežejo: tebe od obličja do obličja gledati ino zavživati. Meni pa daj, vsmileni Jezus! pravično živeti, srečno vmreti ino za njimi k tebi priditi v večno veselje. Oh ljubi Jezus! še enkrat zdihnem za mojim rajnim', ino molim:

Bog jim večen pokoj daj,

Večna luč jim sveti naj!

V miru naj počivajo,

Svet'ga raja vživajo. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

Oče naš.

Bog, Stvarnik nebes ino zemlje! k tebi jez zdihujem ino molim, kakor me je moj Izveličar vučil: „Oče naš, ker

si v Nebesih.“ Neskončen večni Bog! O kolik trošt, koliko zveličanje je v tem svetim imeni: Oče naš! Ti, ker si nebo ino zemljo stvaril, pred katerim angelci trepečejo, ti si moj ino vsih Oče. Tebi naj bo vsa čast ino hvala! Vzemi, o neskončna dobrota! mojo ponižno serce v zahvalo za vse prijete dobrote, ino naj bo dones ino vselej: „Posvečeno tvojo sveto ime.“ Oče nebeški! tvojo sveto ime naj bo od vsih stvari posvečeno. Vsak naj spozna, de si ti svet ino močen Bog! Ti sam si vse hvale vredna dobrota! Tvoje sveto ime naj bo moj trošt v sreči ino nesreči; v težavah ino nadlogah, v življenji ino smerti. „Pridi k nam tvoje kraljestvo.“ Gospod! Gospod! kraljestvo tvoje svete gnade črez nas razlij, brez katere nič ne moremo storiti. Kraljestvo, katero si vsim izvolenim obljubil, v katerim ni žalosti, ne terpenja, tudi mile solze ne, kjer solnce večniga veselja nikdar v božji gnadi ne gre, pridi k nam. „Izidi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji.“ Naj se tvoja sveta volja ravno tako dopolni od nas na zemlji, kakor jo dopolnijo angelci v nebesih, V težavah ino nadlo-

gah, v sreči ino nesreči naj se zgodi tvoja sveta volja, Oče nebeški. „Daj nam dones naš vsakdanj kruh.“ Oče! tvoji otroci zdihujejo k tebi, daj jim kruha, hrano za dušo ino truplo. Daj nam, te ponižno prosimo, zdravje, srečo ino vse, kar potrebujemo. Ohrani naše duše z nebeškoj manoj, z svetim zakramentam, ino poškropi z nebeškoj rosoj svoje gnade nas revne v solzni dolini, kjer le v tebi ino skoz tebe vse imamo, o dobrotlivi Oče! Večkrat se pa zgodi, de v tvojo neskončno milost grešimo, ino tvojih svetih zapoved ne dopolnimo, o tak: „Odpusti nam naše dolge.“ Kolikokrat sim že zoper tebe grešil, ino se nevredden storil prijetih dobrot. Vsmileni Oče! odpustil si ti zgublenimu sinu, ker se je spokoril; odpustil si Mariji Magdaleni, ktera je v solzah svojo pregreho vmivala: odpusti tudi meni, revni siroti. Daj nam spet svojo gnado, ino: „Ne vpeli nas v skušnjava.“ Oče, ti veš naše slabosti! tebi je vse znano, ti si vsigavedoč ino vsigapričejoč! Stoj, stoj nam naproti, le pohlevno prosimo, z svojoj svetoj gnadoj kader skušnjave pridejo, ino ne pusti, de bi v hudim konec vzeli. „Reši nas od

vsiga hudiga.“ **Gospod**, v tvoji oblasti je vse! varji me, de ne bom tebe razžalil, ino brani me, de v hudo ne zajdem. **Daj nam svojiga svetiga Duha**, v katerim je večna resnica, zveličanje ino sladkost. **Amen.**

Obhajilo.

Kakor žejen jelen po hladnim studencu zdihuje, še bolj hrepeni moja duša po tebi, o večni **Bog!** Potolaži mojo žejo z svojoj presvetoj rešnoj kervjoj, ino nasiti mojo dušo z angelskim kruham, z svojim rešnjim Telesam, de ne bom omagoval na poti proti večnosti. **O dobrotlivi Jezus!** pridi, pridi pod mojo streho, ino vzemi prebivališe v mojimu serci, ino očisti ga vsih pregreh. **O Gospod!** ako ravno nisim vreden, vender sim tebe močno potreben! ino ti boš mene vredniga storil, tebe zdaj v duhi prejeti. **S svetimi čednostmi ovenčaj**, o Jezus! mojo serce, ino pomagaj, mi voljo **Očeta nebeškiga** zvesto dopolniti. **Daj mi po tvojim svetim nauki vselej živeti**, de boš ti v meni prebival, jez pa v tebi živel. **O presladki Jezus!** le drobtince presvetiga angelskiga

kruha daj mi vredno vživati, de ne bom opešal na poti v dolgo večnost, ampak de srečno dohodim mojo kratko popotvanje, ino k tebi pridem gor v svete nebesa. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

H koncu.

Vsigamogočen večni Bog! vzemi mojo ponižno serce v zahvalo za daritvo svete maše, za vse telesne ino duhovne dobrote, ktere sim od tvoje mile roke zadobil. Žegnaj, naj svetejši Oče! mojo serce, dušo ino truplo, žegnaj vse moje pote ino opravila, ino vižaj moje besede, misli ino djanje, de bom vse srečno storil, k tvoji časti, moji duši pa k zveličanju. Z Jezusovim neskončnim zasluženjam jez svojo slabo službo sklenem, ino kar moji spodobni andohti pomankuje, boš ti dodal, o vsmileni Jezus! Jaz se tebi ponižno zahvalim, moj Izveličar! za vse milosti ino dobrote, katere sim jez od tvoje mile roke prijel. Če sim morebiti per sveti maši grešne misli imel, ali morebiti svojo dolžno molitvo per svetimu ofru nezvesto opravil, se hočem za-

naprej poboljšati! Le poterdi, o Jezus,
Sin živiga Boga! moje naprejvzetje, ino
vzemi me po mojim kratkim popotvanju
v večno veselje. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

Četerta sv. maša,

kakor jo mašnik berejo.

Mašnik stopijo pred altar, ter molijo s služabnikam tako:

V imeni (Boga) Očeta † ino Sina † ino svetiga † Duha. Amen.

M. Stopil bom k božjemu altarcu:

Sl. Pred Boga, kateri razveseluje mojo mladost.

Psalm 42.

M. Sodi me, o Bog, ino razsodi mojo reč nad nesvetim narodam; reši me od krivičniga ino zapeljiviga človeka.

Sl. Ker ti, o Bog! si moja moč: zakaj si me odvergel, ino zakaj moram žalosten hoditi, zatert od sovražnika?

M. Pošli svojo luč ino resnico, de me peljajo ino perpeljajo na tvojo sveto goro ino v tvoje prebivališce.

Sl. Stopil bom k božjimu altarju, pred Boga, kateri razveseluje mojo mladost.

M. Hvalil te bom z citrami, Bog, moj Bog! zakaj si žalostna moja duša, ino zakaj me motiš?

Sl. Zavupaj v Boga: še ga bom hvalil; on je moja pomoč, ino moj Bog.

M. Čast bodi Bogu, Očetu, Sinu ino svetimu Duhu.

Sl. Kakor je bilo v začetku, zdaj ino vsak čas, od vekomaj do vekomaj.

M. Stopil bom k božjimu altarju:

Sl. Pred Boga, ki razveseluje mojo mladost.

M. Naša pomoč je v imeni Gospodovim.

Sl. Kateri je stvaril nebo in zemljo.

M. Spovem se Bogu vsegamogočnimu, sveti Marii, vselaj devici, svetimu Mihelu arhangelu, svetimu Janezu kerstniku, svetim apostelnam Petru ino Pavlu, vsim svetnikom (*ino vam bratje!*) de sim grešil veliko z mislijo, besedo ino djanjam. Moj dolg, moj dolg, moj preveliki dolg! Zato prosim sveto Marijo, vselaj devico, svetiga Mihela arhangela, svetiga Janeza kerstnika, sveta apostelna

Petra in Pavla, vse svetnike (*ino vas, bratje!*): molite za me per Gospodu našim Bogu.

Sl. Vsmili se te Bog vsegamogočni, odpusti ti tvoje grehe, ino perpeli te v večno življenje.

M. Amen.

Sl. Spovem se i. t. d. (kakor zgorej mašnik, samo de namesti: *ino vam, bratje, reče ino tebi, Oče!*)

M. Vsmili se vas vsegamogočni Bog, odpusti vam vaše grehe, ino perpeli vas v večno življenje.

Sl. Amen.

M. Milost, odvezo ino odpušanje naših grehov nam daj vsegamogočni ino vsmileni Bog.

Sl. Amen.

M. O Bog! oberni se k nam, ino oživi nas.

Sl. Ino tvoje ljudstvo se bo v tebi veselilo.

M. Gospod! skaži nam svojo milost.

Sl. Ino dodeli nam svoje zveličanje.

M. Gospod! vsliši mojo molituv.

Sl. Ino moje vpitje naj k tebi pride.

M. Gospod! bodi z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

Mašnik grejo k altarju in molijo:

Molimo. Odvzemi od nas, prosimo o Gospod! naše pregrehe, de bomo vredni s čisto dušo v presvet kraj stopiti: skoz Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Mašnik kušnejo altar ino rečejo:

Prosimo te tudi, o Gospod! skoz zasluženje tvojih svetnikov, katerih svetinje so tukaj, in skoz zasluženje vsih svetnikov, de odpustiš milostlivo vse moje grehe. Amen.

Mašnik grejo k bukvam, ino berejo nekatere besede, kakor god pernese. Postavim:

Hvalena bodi presveta Trojica, ino nerazdelena edinost: častimo Boga, ker je storil nad nami svojo milost.

Psalm. Gospod, naš Gospod! kako čudno je tvoje ime na celi zemli!

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Hvalena bodi presveta Trojica i. t. d.
(kakor poprej).

Potem:

M. Gospod, vsmili se nas.

Sl. Gospod, vsmili se nas!

M. Gospod, vsmili se nas!

Sl. Kristus, vsmili se nas!

M. Kristus, vsmili se nas!

Sl. Kristus, vsmili se nas!

M. Gospod, vsmili se nas!

Sl. Gospod, vsmili se nas!

M. Gospod, vsmili se nas!

Gloria.

Čast Bogu po višavah, ino mir ljudem na zemli, kateri so dobre (svete) volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povikšujemo te, hvaležni smo ti za voljo tvoje velike časti: **Gospod Bog**, kralj nebeški, **Bog vsegamogočni Oče!** **Gospod Jezus Kristus**, edinorojeni **Sin**, **Gospod Bog**, **Jagne božje**, **Sin Očeta**: kateri odjemleš grehe sveta, vsmili se nas; kateri odjemleš grehe sveta, sprejmi naše prošnje; kateri sediš na desnici **Očeta**, vsmili se nas! ker ti sam si svet, ti sam **Gospod**, ti sam **Narvikši**, **Jezus Kristus!** s svetim **Duham** v časti **Boga Očeta**. Amen.

Mašnik se proti ljudstvu obernejo, ino rečejo:

M. Gospod bodi z vami,

Sl. Ino s tvojim duham.

Mašnik molijo potem molitve, eno alj več, kakor cerkveni dan nanaša. Tiste molitve se najdejo v evangelskih bukvah *pred branjem*.

Po molitvah berejo branje, katero je v cerkveni pratiki za tisti dan odločeno. Ino kakor ga zberejo, reče:

Sl. Hvala Bogu.

Potem molijo nekatere verstice iz svetiga pisma.
Postavim:

Hvalen bodi Gospod! kateri vidiš v globočine breznov, ino stanuješ nad Kerubini (Dan. 3.)

Ÿ. Hvalen bodi Gospod! na višavah nebes, vse časti ino hvale vreden na vekomaj. Aleluja, aleluja!

Ÿ. Hvalen bodi Gospod! Bog naših očetov, vse časti ino hvale vreden na vekomaj. Amen.

Potem grejo v sredo altarja ino molijo:

Očisti mi serce ino vusta, vsega-mogočni Bog! kateri si vusta Izaija preroka z živim oglam očistil; očisti me tako s svojo nezasluženo gnado, de bom tvoj sveti evangeli vredno oznanovati zamogel. Skoz Kristusa, Gospoda našiga. Amen.

Žegnaj me, o Gospod! — Gospod bodi v mojim serci ino v mojih vustih, de vredno ino spodobno njegov evangeli oznanujem. Amen.

Zdaj stopijo na desno stran, ino rečejo:

M. Gospod! bodi z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

Se prekrižajo rekoč:

Beseda svetiga evangelja po spisu svetiga (*Matevža . . .*).

Sl. Čast tebi, Gospod!

Ino berejo evangeli za tisti dan odločen. Konec evangelja kušnejo bukve rekoč:

M. Skoz besede svetiga evangelja nam naj bojo zbrisane naše pregrehe.

Sl. Hvala tebi, Kristus!

Na to stopijo v sredo, ino molijo ob nedelah, praznikih ino večih godovih:

Verjem v eniga samiga Boga, Očeta vsegamogočniga, stvarnika nebes ino zemlje, vsih vidnih ino nevidnih reči. Ino v eniga Gospoda Jezusa Kristusa, Sina božjiga edinorojeniga, kateri je rojen iz

Očeta od vekomaj, kateri je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od praviga Boga, kateri je rojen ne stvarjen, kateri je z Očetam vred eniga bitja, kateri je za voljo nas ljudi, ino za voljo našiga zveličanja iz nebes prišel (tukaj se poklekne z desnim kolenam), ino je skoz svetiga Duha iz Marije Device meso na se vzel, ino človek postal. Tudi križan bil za nas pod Poncjam Pilatužam, terpel, ino bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od smerti po besedah pisem. Šel je v nebesa. Sedi na desnici Očeta; ino bo zopet prišel z častjo sodit žive ino mertve: njegoviga kraljestva ne bo konec. Verjem v svetiga Duha, Gospoda ino oživlavca, kateri iz Očeta ino Sina izhaja, kateriga z Očetam ino Sinam vred ino enako molimo ino častimo; kateri je govoril skoz preroke. Verjem eno, sveto, katolško ino apostolsko cerkev. Verjem en kerst k odpušanju grehov. Verjem vstajenje mertvih ino prihodno življenje. Amen.

Mašnik se obernejo proti ljudem, ino rečejo:

M. Gospod bodi z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

M. Molimo. (Ino berejo nekatere besede, postavim:

Hvalen bodi **Bog Oče**, ino edinorojeni **Sin božji**, tudi **sveti Duh**, ker je storil z nami svoje vsmilenje.

Kadar darujejo kruh, rečejo:

Vzemi, **sveti Oče**, vsegamogočni večni **Bog!** ta prečisti dar, kateriga jaz, tvoj nevreden služavnik, darujem tebi, svojemu živimu ino pravimu **Bogu**; za svoje brezštevilne grehe, zamere ino zanikarnosti, ino za vse pričejoče, pa tudi za vse verne kristjane, žive ino mertve. **Daj**, de bo meni ino njim v zveličanje ino večno življenje. **Amen.**

Kadar vino in vodo v kelih vlivajo:

O Bog! kateri si človeka v žlahtnim stani čudno stvaril, ino ga, ko je grešil, še bolj čudno prenovil: daj nam skoz skrivnost te vode ino tega vina, de bomo združeni z božjo naturo tistiga, kateri se je ponižal, naše človeške nature deležen biti, **Jezus Kristus**, tvoj **Sin**, naš **Gospod**, kateri s tebo živi ino kraljuje v edinosti svetiga **Duha**, **Bog** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

Ko kelh darujejo:

Darujemo ti, o Gospod! kelih zveličanja, ino prosimo tvojo milost, de naj gre pred obličje tvoje božje svetlosti v prijeten dar za zveličanje naše ino celiga sveta. Amen.

V duhu ponižnosti ino s potertim sercam stojimo pred tebo: sprejmi naš dar, o Gospod! ino naj bo naša današna darituv taka pred tvojim obličjem, de ti bo prijetna, o Gospod Bog!

Pridi, posvečovavec, vsegamogočni večni Bog! ino posveti ta dar, ki je pravljen tvojimu svetimu imenu.

Kadar si roke vmivajo, molijo iz 25. psalma:

Vmil bom med nedolžnimi svoje roke, ino obdajal tvoj altar, o Gospod! de poslušam glas tvoje hvale, ino oznanujem vse tvoje čudeže. O Gospod! ljubim lepoto tvoje hiše, ino prebivališe tvoje svetlosti. Ne pogubi moje duše s hudobnimi, o Bog! ino ne vmori me s tistimi, ki so kervi željni, v katerih rokah je krivica, ino njih desnica je polna podkupšine. Jaz pa hočem v svoji nedolžnosti živeti; reši me, ino vsmili se me. Moja noga stoji

na pravim, v zbirališi te bom hvalil,
Gospod!

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Potem se v sredi altarja perklonejo, ino molijo:

Vzemi, sveta Trojica! to darituv, katero ti darujemo v spomin terplenja, vstajenja ino vnebohoda Jezusa Kristusa Gospoda našiga, ino k časti Marije vselej device, svetiga Janeza kerstnika, svetih apostelnov Petra ino Pavla, njih ino vsih svetnikov. Naj bo njim k časti, nam pa k zveličanju; ino prosijo naj za nas v nebesih, ki obhajamo njih spomin na zemli. Skoz ravno tega Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Zdaj kušnejo altar, se obernejo proti ljudstvu ino rečejo:

Molite bratje! de bo moja ino vaša darituv prijetna per Bogu, Očetu vsega-mogočnim.

Sz. Sprejme naj Gospod ta dar iz tvojih rok v hvalo ino čast svojiga imena, tudi k pridu našimu ino vse svoje svete cerkve.

M. Amen.

Potem molijo iz mašnih bukuv, kar je za tisti dan odločeno, postavim:

Posveti, prosimo, o Gospod naš Bog! skoz klicanje tvojiga svetiga imena letá dar: ino zavoljo njega nas stôri, de bomo tvoja večna darituv. Skoz Gospoda našiga Jezusa Kristusa, tvojiga Sina, kateri s tebo živi ino kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog, od vekomaj do vekomaj.
Sl. Amen.

M. Gospod bodi z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

M. Nakviško serca.

Sl. Imamo jih obernjene k Bogu.

M. Hvalimo Gospoda, svojiga Boga.

Sl. Zares, spodobi se, ino dolžnost je.

Predglasje;

za čas od Božiča do ss. 3 kraljov, Svečnico, praznik Božjiga Telesa ino celo nja osmino.

Res, spodobi se ino dolžnost je, prav je ino dobro, de ti vselej ino povsod hvalo dajamo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! — Ker je skoz skrivnost včlovečene Besede nova luč tvoje svetlobe očem našiga duha zasvetila: de ker vidno Boga spoznamo, smo

skoz njega k ljubezni tega, kar je nevidno, povzdignjeni. — In zavoljo tega z angeli ino arhangeli, s troni ino gospostvi ino z vso trumo nebeških vojsk pesem tvoje časti prepevamo, ter se brez nehanja glasimo: Svet, svet i. t. d.

Za praznik ss. 3 Kraljev ino celo osmino.

Res, spodobi se, ino dolžnost je, prav ino dobro, de ti vselaj ino povsod hvalo dajamo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! — Ker, ko je tvoj Edinorojeni v bitji naše vmerjočnosti med nas stopil, nas je z novo lučjo svoje nevmerjočnosti prenovil. — Ino zavoljo tega z angeli ino arhangeli, s troni ino gospostvi, ino z vso trumo nebeških vojsk pesem tvoje časti prepevamo, ter se brez nehanja glasimo: Svet, svet i. t. d.

Za čas od Pepelnice do tihe Nedelje.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav ino dobro, de ti vselaj ino povsod hvalo dajamo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! — Kateri z telesnim postam pregrehe zatiraš, duha kviško vzdigaš, nam moč deliš ino plačilo skoz Kristusa,

našiga Gospoda. — Skoz kateriga tvoje veličastvo angeli hvalijo, gospostva molijo, vladarstva v strahi občudujejo; nebesa ino nebes moči, ino sveti Serafini z združenim vpitjam poveljučujejo. S katerimi, prosimo, dodeli, de se tudi naši glasi združijo, de te v ponižnosti častimo in hvalimo, ter rečemo: Svet, svet i. t. d.

Za čas od tihe Nedele do velikiga četrtega.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav ino dobro, de ti vselaj ino povsod hvalo dajamo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog. — Kateri si zveličanje človeškiga rodu na lesu križa opravil: de od koder je smert izšla, od toder naj življenje izraste: ino kateri je na lesu premagal, naj bo tudi na lesu premagan skoz Kristusa, našiga Gospoda. — Skoz kateriga tvoje veličastvo angeli hvalijo, gospostva molijo, vladarstva v strahi občudujejo, nebesa ino nebes moči, in sveti Serafini z združenim vpitjam poveljučujejo. S katerimi, prosimo, dodeli, naj se tudi naši glasi združijo, de te v ponižnosti častimo ino hvalimo, ter rečemo: Svet, svet i. t. d.

Za čas od velike Sabote do Vnebohoda.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav ino dobro, — te, o Gospod, sicer vsak čas, sosebno pa ta čas še z večo častjo poveličovati, ker je naše velikonočno Jagne, Kristus, zaklano. Zakaj on je pravo Jagne, ki grehe sveta odjemle; kateri je našo smert s svojo smertjo končal ino s svojim vstajenjam naše življenje prenovil. — Ino zavoljo tega z angeli ino arhangeli, s troni ino Gospostvi, ino z vso trumo nebeških vojsk, pesem tvoje časti prepevamo, ter se brez nehanja glasimo: Svet, svet i. t. d.

Za čas od Vnebohoda do binkoštna Sabote.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav in dobro, de ti vselaj ino povsod hvalo dajamo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! skoz Kristusa našiga Gospoda. — Kateri se je po svojim vstajenji vsim svojim vučencam očitno perkazal, ino je pred njih očmi bil vzdignjen v nebesa, de bi nas svoje božje nature storil deležne. — Ino zavoljo tega z angeli ino arhangeli, s troni ino gospostvi, ino z vso trumo nebeških vojsk

pesem tvoje časti prepevamo, ter se brez nehanja glasimo: Svet, svet i. t. d.

Za čas od binkoštna Sabote do prihodne.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav ino dobro, de ti vselaj ino povsod hvalo dajamo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! skoz Kristusa našiga Gospoda. — Kateri, ko se je čez vse nebesa vzdignil, ino sede na tvoji desnici je obljubeniga svetiga Duha današni dan razlil nad tiste, katere je sprejel za svoje otroke. Zavoljo tega vesolni svet puhti od veselja ino oveselen raduje. Pa tudi nebeške moči ino angelske poglavarstva pesem tvoje časti pojejo, ter se brez nehanja glasijo rekoč: Svet, svet i. t. d.

Za praznik presvete Trojice ino vse nedele med letam razen tistih, za katere je spredi predglasje odločeno, ino v katero ne pade kak Marijen god, alj ss. apostelnov.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav ino dobro, de ti vselaj ino povsod hvalo dajamo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! — Kateri si s svojim edino-rojenim Sinam ino svetim Duham edini Bog, edini Gospod: ne v edinosti ene same osebe (peršone), temuč v Trojici

eniga bitja. Kar namreč od tvoje časti po tvojim razodenji verjemo, to od tvojiga Sina, to od svetiga Duha brez vsega razločka mislimo: de se v spoznanji praviga ino večniga Božanstva v osebah razločnost, v bitji edinost ino v časti enakost ima častiti. — Ki jo hvalijo angeli ino arhangeli, Kerubi in Serafi, ki ne jenjajo vsaki dan klicati z enim glasam, rekoč: Svet, svet i. t. d.

Za praznike prečiste Marije Device, njih osmine ino vse Marijne godove.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav in dobro, de ti vselej ino povsod hvalo dajamo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! — Ino de te (ob oznanenji, objiskanji, vnebovzetji, češenji i. t. d.) svete Marije vselaj device združeni hvalimo, častimo ino poveljučujemo. Katera je tvojiga Edinorojeniga skoz obsenčenje svetiga Duha spočela, ino je v časti devišstva večno svetlost svetu podelila, Jezusa Kristusa Gospoda našiga. — Skoz kateriga tvoje veličastvo angeli hvalijo, gospostva molijo, vladarstva v strahi občudujejo; nebesa ino nebes moči ino sveti Serafini z združenim vpitjam poveljučujejo.

S katerimi, prosimo, dodeli, de se tudi naši glasi združijo, de te v ponižnosti častimo ino hvalimo, ter rečemo: Svet, svet i. t. d.

Za praznike ino godove ss. apostelnov ino njih osmine, razen sv. Janeza.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav ino dobro, — te o **Gospod!** ponižno prositi, de ti, večni **Pastir!** svoje čede ne zapustiš, temuč jo skoz svoje svete apostelne vedno varješ ino ohraniš. De bo po tistih vladarjih vižana, katere si ji postavil za namestnike svojiga opravila ino naprejpostavlene pastirje. — Ino zavoljo tega z angeli ino arhangeli, s troni ino gospostvi, ino z vso trumo nebeških vojsk pesem tvoje časti prepevamo, ter se brez nehanja glasimo: Svet, svet i. t. d.

Za vse delavnike razen tistih, za katere je že spredej predglasje postavleno, tudi per černih mašah.

Res, spodobi se, dolžnost je, prav ino dobro, de ti vselaj ino povsod hvalo dajemo, sveti **Gospod**, vsegamogočni **Oče**, večni **Bog!** skoz **Kristusa Gospoda** našiga. Skoz kateriga tvoje veličastvo an-

geli hvalijo, gospostva molijo, vladarstva v strahi občudujejo; nebesa in nebes moči in sveti Serafini z združenim petjam poveljujejo. S katerimi, prosimo, dodeli, de se tudi naši glasi združijo, de te v ponižnosti častimo in hvalimo, ter rečemo: Svet, svet i. t. d.

Po predglasji molijo, med tem, de služavnik
zvoni:

Svet, svet, svet si Gospod, Bog Sabaoth! Nebesa in zemla so polne tvoje časti. Hosana po višavah! Češen bodi, ki pride v imeni Gospoda. Hosana po višavah!

Po sanktusu.

Ponižno te tedaj prosimo, predobrotlivi Oče! skoz Jezusa Kristusa tvojiga Sina, Gospoda našiga, de dopadljivo sprejmeš, ino posvetiš te ponudbe, te darove, te prečiste, svete daritve, katere ti darujemo zlasti za tvojo sveto katolško cerkev, de ji mir daš, jo varješ, v edinosti ohraniš, ino vladaš po vsem sveti; pa tudi za tvojiga služabnika, našiga papeža I. ino našiga škofa I. ino našiga

cesarja I. ino za vse, kateri se prave katolske, apostolske vere deržijo.

Spomin za žive.

Spomni se, o Gospod! svojih služavnikov ino služavnic I. I., . . ino vsih pričejočih, katerih vero poznaš ino pobožnost vidiš; za katere ti darujemo, alj kateri ti darujejo ta hvalni dar za se ino za vse svoje, za odrešenje svojih duš, za dosego zveličanja ino varnosti, ino ti pošiljajo svoje želje, tebi večnimu, živim ino pravimu Bogu.

Darujemo ti ga sklenjeni z vso družbo izvolenih ino njih spomin obhajajoči, sobno častite vselaj Device Marije, matere Boga in Gospoda našiga Jezusa Kristusa: pa tudi tvojih apostelnov ino marternikov: Petra ino Pavla, Andreja, Jakoba, Janeza, Tomaža, Jakoba, Filipa, Jerneja, Matevža, Šimona ino Tadeja, Lina, Kleta, Klemenca, Ksista, Kornelja, Ciprijana, Lorenca, Krizogona, Janeza ino Pavla, Kozma ino Damjana ino vsih tvojih svetnikov; daj nam po njih zasluženji ino prošnji, de bomo v zavetji tvoje pomoči per vsih rečeh obvarvani. Skoz Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Ko deržijo roke nad keliham :

Prosimo te tedaj, o Gospod! sprejmi potolažen ta dar svojih služabnikov ino cele svoje družine, ino vpravnaj naše dni v svojim miru, reši nas, večniga pogubljenja, ino stori, de bomo čedi tvojih izvolenih peršteti. Skoz Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Daj, te prosimo, o Bog! de bo ta dar ves posvečen, sprejet, poterjen, rešničen ino prijeten, de nam bo spremenjen v telo ino kri tvojiga preljubiga Sina Gospoda našiga Jezusa Kristusa.

Kateri je dan pred svojim terplenjam vzel kruh v svoje svete ino častite roke, ino je vzdignil oči proti nebesam, k tebi, svojimu vsegamogočnimu Očetu, te zahvalil, ga posvetil, razlomil ino dal svojim vučencam rekoč: Vzemite ino jejte vsi od tega: Zakaj to je moje Telo.

Mašnik perpognejo koleno pred svetim rešnim Telesam Jezusa Kristusa, ino ga povzdignejo, potem rečejo:

Ravno tako je vzel po večerji tudi ta prečudni kelih v svoje svete ino častite roke, te zopet zahvalil, ga posvetil

ino dal svojim vučencam rekoč: Vzemite ino pijte vsi iz njega, zakaj ta je kelih moje kervi, nove ino večne zaveze, (skrivnost vere) katera bo za vas ino njih veliko prelita k odpušanju grehov. Kolikorkrat bote to storili, storite k mojemu spominu.

Mašnik perpognejo koleno pred sveto kervjo Jezusa Kristusa, jo povzdignejo, in potem rečejo:

Po tem povelji tedaj obhajamo, o Gospod! mi tvoji služavniki, ino tudi tvoja sveta družina spomin svetiga terplenja, od smerti vstajenja ino častitiga vnebohoda ravno tega Kristusa, Sina tvojiga, Gospoda našiga, ino darujemo tvojimu prečudnimu veličastvu od tvojih darov ta čisti dar, ta sveti dar, ta brezmadežni dar, sveti kruh večniga življenja ino kelih večniga zveličanja.

Poglej tedaj na te dari s potolaženim ino milostlivim obličjam, ino jih sprejmi, kakor si sprejel dari svojiga hlapca, pravičniga Abelna, in darituv našiga očeta Abrahama, ino sveto, brezmadežno darituv, katero ti je daroval tvoj veliki duhoven Melhizedeh.

Ponižno te prosimo, vsegamogočni Bog! reci pernesti te dari po rokah svojiga svetiga angela na tvoj visoki altar pred tvoje božje veličastvo, de bomo vsi, kar nas bo deležnih tega altarja, ino zavžilo presveto telo ino presveto kri tvojiga Sina, napolnjeni z vso nebeško dobroto in gnado. Skoz ravno tega Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Spomin za mertve.

Spomni se tudi, o Gospod! svojih služavnikov ino služavnic I. I. . . kateri so pred nami iz sveta šli z znamenjam vere, ino spijo v miru.

Prosimo te, o Gospod! de te, ino vse, kateri v Kristusu počivajo, deneš v kraj hladu, luči ino miru. Skoz ravno tega Kristusa Gospoda našiga. Amen.

Mašnik vdarijo na persi, ino molijo:

Tudi nam grešnikam, svojim služavnikom, ki v tvoje veliko vsmilenje zavupamo, daj delež ino družbo s tvojimi svetimi apostelni ino marterniki: z Janezam, Štefanam, Matijam, Barnabam, Ignacijam, Aleksandram, Marcelinam, Petram, z Fe-

licito, Perpetuo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastazijo ino z vsimi tvojimi svetniki. Daj nam, prosimo, ne po našim zasluženji ampak po svojim vsmilenji v njih družbo priti. Skoz Kristusa, Gospoda našiga, skoz kateriga ti, o Gospod, vselaj vse te dobrote stvariš, posvetiš, oživis, žegnaš ino nam deliš. Skoz njega, z njim ino v njem se tebi, Bogu Očetu vsegamogočnimu v edinosti svetiga Duha daje vsa čast ino hvala —

(povzdignejo glas, ino rečejo:)

M. Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Molimo! Z zapovedjo Zveličarja opominjani ino z njegovim božjim naukam podvučeni, si vupamo reči: Oče naš, kateri si v nebesih i. t. d.

Reši nas, prosimo o Gospod! od vsih zlegov, pretečenih, zdajnih ino prihodnih, ino na prošnjo svete ino častite vselej device ino božje matere Marije, svojih svetih apostelnov Petra ino Pavla, Andreja ino vsih svetnikov daj vsmileno mir v naših dneh, de bomo s pomočjo tvoje milosti podpirani, vselej brez greha

ino vse zmote obvarvani. Skoz ravno tega Jezusa Kristusa tvojiga Sina, kateri s tebo živi ino kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Mir Gospodov bodi vedno z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

Zdaj denejo kosec sv. Hostje v kelih ino rečejo:

Ta zmes ino posvečba telesa ino kervi našiga Gospoda Jezusa Kristusa nam bodi, ki jo prejmemo, v večno življenje.

Amen.

Jagne božje, katero grehe sveta odjemleš, vsmili se nas!

Jagnje i. t. d.

Gospod Jezus Kristus! kateri si rekel svojim apostelnam: Mir vam zapustim, svoj mir vam dam; ne glej na moje grehe, ampak na vero svoje cerkve, ino daj ji po svoji volji mir ino edinost, kateri živiš ino kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. *Amen.*

Gospod Jezus Kristus, Sin živiga Boga! kateri si po volji svojiga Očeta s pripomočjo svetiga Duha skoz svojo smert

svet oživel: reši me skoz leto svojo pre-
sveto telo in kri vsih mojih grehov ino
vsega hudiga: ino stori, de se vselaj
tvojih zapoved deržim, ino ne dopusti,
de bi se kedaj od tebe ločil. **Kateri ži-
viš ino kraljuješ z ravno tem Bogam
Očetam ino svetim Duham, Bog od ve-
komaj do vekomaj. Amen.**

O Gospod Jezus Kristus! zavžitje
tvojiga telesa, kateriga se jaz nevredni
človek prederznem prejeti, mi ne bodi k
sodbi ino pogublenju: ampak naj mi bo
po tvoji dobroti bramba ino zdravje duše
ino telesa. **Kateri živiš ino kraljuješ z
Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha,
Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.**

Sv. obhajilo.

**Kruh nebeški bom prejel, ino klical
v ime Gospoda.**

**O Gospod, nisim vreden, de greš
pod mojo streho i. t. d.**

**Telo Gospoda našiga Jezusa Kri-
stusa ohrani mojo dušo v večno življenje.
Amen.**

Po zavžitji presvetiga rešnjiga Telesa:

Kaj bom povernil Gospodu za vse, kar mi je dal? Kelih zveličanja bom vzel ino klical v ime Gospoda. Klical bom v njega ino ga hvalil, ino v zavetji bom pred svojimi sovražniki.

Kri Gospoda našiga Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje.

Po svetim obhajilu.

Kar smo z vustmi prejeli, o Gospod! naj nam bo s čistim sercam zavžito, ino ta časni dar nam bodi večno zdravilo.

Tvoje telo, o Gospod! kateriga sim zavžil, ino tvoja kri, katero sim pil, se naj z mojim sercam sklene; ino daj, de nobeden grešni madež v meni ne ostane, ker sim pokrepčan s čistimi ino svetimi skrivnostmi. Kateri živiš ino kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mašnik grejo na desno, ino berejo iz mašnih bukuv nekatere besede, postavim:

Hvalimo Boga nebeškiga, ino vpričo vsih živih stvari mu dajajmo čast, ker je storil nad nami svoje vsmilenje.

M. Gospod z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

Potem molijo eno alj več molituv, kakor dan
pernese, postavim:

Molimo.

Naj nam bo k pridu telesa ino duše,
o Gospod naš Bog! tega presvetiga Za-
kramenta zavžitje ino očitno počeseenje
večne svete Trojice, ino njeniga neraz-
ločliviga edinstva. Skoz Gospoda našiga
i. t. d.

Sl. Amen.

M. Gospod z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

M. Jidite, menila je maša alj Hvalimo
Boga.

Sl. Hvala Bogu.

Mašnik v sredi perklonjeni molijo:

Naj ti dopade, o sveta Trojica!
opravilo moje službe, ino daj, de bo da-
rituv, katero sim jaz nevredni človek pred
očmi tvojiga veličastva daroval, tebi pri-
jetna, meni pa, ino vsim, za katere sim
jo opravil, po tvejim vsmilenji, k zveli-

čanju. Skoz Kristusa Gospoda našiga.
Amen.

Mašnik žegnajo ljudstvo rekoč:

Žegnaj vas vsegamogočni Bog † Oče
ino † Sin ino † sveti Duh.
Sl. Amen.

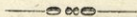
Zdaj stopijo na desno stran, ino rečejo:

M. Gospod bodi z vami.

Sl. Ino s tvojim duham.

Potem berejo, ako niso bukve zopet prenešene,
Evangelij sv. Janeza, kateri je za Božični
praznik odločen, drugači pa od nedele alj
tekočiga delavnika. H koncu reče:

Sl. Hvala Bogu.

Obudba

dobriga namena, vdeležiti se vsih svetih maš,
ki se vsaki dan po celim sveti opravljajo.

Vsegamogočni Bog, Gospod nebeški Oče! darujem Ti tvojiga Božjiga Sina, kteriga Ti mašnik v sveti maši daruje; in Ti ga želim tolikokrat darovati, kolikor svetih maš se bo dones po vsim kersanskim svetu opravilo. Jaz Ti darujem Jezusa na ravno tisto vižo, kakor se Ti on sam na altarjih daruje:

Pervič, v počešenje tvojiga Božjiga veličastva.

Drugič, v zahvalo za vse prejete dobrote; sosebno za tvojo večno ljubezin, ki jo imaš do mene in do vsih ljudi; za včlovečenje, za terplenje in smert Jezusa Kristusa, za svete Zakramente; za pravo sveto vero, za milost, de me nisi dal umreti v greh; za vse mi dodelene gnade, pa tudi za vse gnade in dobrote,

ki si jih [milostljivo dal mojim starišem, bratom, sestram, prijatlam in dobrotnikom.

Tretjič, v zadostenje za moje storjene grehe; tudi v zadostenje za grehe vsih tistih, ki so Te narveč razžalili, in tistih, ki narmanj na pokoro mislijo.

Štertič, v dosego vsih potrebnih gnad. Posebno Te prosim skoz to presveto daritev in kerv tvojiga Sina Jezusa za pravo ponižnost, za ljubezin do Boga in do bližniga; za popolno čistost telesa in duše; za ohranjenje tvojih gnad; za grešnike, de se spokorijo, sosebno za tiste, ki narglobeje v grehah tičijo: za vse spokornike in spreobrnjene, de v stanu gnade in pravi ljubezni do Tebe stanovitni ostanejo do smerti; dalej Ti priporočim vse mašnike tvoje svete cerkve, vse dušne pastirje, de si jim vedni pomočnik; poslednjič Te še prosim, o usmiljeni Oče! za uboge verne duše, ki v vicah grozno terpijo za svoje tukje storjene grehe, de jih milostljivo njih terplenja rešiš in v večno zveličanje pripeljaš. Za vse to Te ponižno prosim: tode moja molitev je silno slaba, uboga in mlačna; — torej Ti darujem tvojiga Božjiga Sina, kolikorkrat se Ti on sam na vsih altarjih

po sveti dones in vselej daruje. Sprejmi, o nebeški Oče! to presveto kerv tvojiga preljubiga Sina, in bodi skoz njegovo neskončno zasluženje milostljiv nam ubogim grešnikom. Amen.

Ker iz vsake svete maše pretoliko zakladov v naš večni in tudi časni prid izvira, in ker se človek z pravim namenam zamore vsih svetih maš vdeležiti, ki se po celim svetu berejo: bo silno dobro, ako se to pobožno darovanje vsak dan opravi.

Tebi so grehi odpušeni. Luk. 7, 48.

Molitve k spovedi.

Moj Bog ino Gospod! oglej se na mene revniga grešnika, ki v žalosti svojiga serca pred tebo klečim, ino ponižno v tvoje usmilenje kličem. Razsveti mojo dušo s svetlimi žarki tvoje neskončne ljubezni, ino omehčaj mojo terdovratno serce, de bode tebi en prijeten dar. Daj meni, o usmiljeni Jezus! ponižno ino pobito serce, daj meni milih solz svoje pregrehe objokati. Napolni mojo dušo s svojo ljubeznijo, ino število mojih grehov zbrisi mi, o Gospod! Razsveti me, ino očisti me od vsih madežov. Daj meni svojiga svetiga Duha, ki je moje duše zveličanska luč, ino razjasni temo mojiga serca, de bom spoznal svoj grešen stan, ino tak svojo omadežvano dušo spet očistil. O Bog! ne zaverži moje ponižne prošnje, ino daj mi svojo sveto gnado ino pomoč moje grehe spoznati, se spokoriti ino po-

boljšati. **O** moj **Bog!** podpiraj me v tim svetim opravili, ino bodi mi usmilen, ubogimu grešniku. **Amen.**

Zdaj izbaraj svojo vest.

Grevinga.

Iz globočine svojih pregreh vpijem k tebi, o večni **Bog!** V hudobiji spočet ino v grehah od moje matere rojen, k tebi hitim zdihovati: **O** moj **Bog!** žal so mi vsi moji grehi, ne zato ker sim nebesa zgubil, ino pekel zaslužil, ampak nar več zato, ker sim tebe, o neskončna dobrota ino lepota, razžalil! **O** **Bog,** usmileni **Oče!** ozdravi me, operi ino očisti me od moje pregrehe, ino bom čist ino bel, kakor sneg. Ker jez na tvojo milost upam, o **Gospod!** ne štrafuj me v svojim serdu, ino ne tepi me v svoji jezi. **O** **Gospod!** vsmili se, odpusti mi mojo pregreho, ino reši me iz blata moje hudobije. Dolgo že sim v grešnimu spanju; nazaj, nazaj k tebi, o vsmileni **Jezus!** se povernem, ino te prosim, poglej milostlivo na me, kakor si pogledal na svetiga **Petra,** de bom tudi jez s svetim **Petram** moje grehe objokal ino

odpušanje zadobil. **O** vsmileni Jezus! daj mi tvojo sveto gnado ino pomoč. **Amen.**

Oče naš. Češena si Marija.

Naprejevzetje.

Kaj sim jez storil? Mojo neskončno dobroto sim razžalil. **O!** de sim mogel tako nehvaležen biti, de sim zoper svojiga Boga ino Gospoda tolikrat grešil! **O** kakó gotovo sim zaslužil, de bi me ti na večno spred svojiga obličja zaverigel! Ti pa si bil meni zmiram tako dobrotliv, — vsaki dan, vsako uro ino minuto si mi nove gnade ino dobrote delil; kar sim ino kar imam, je vse tvoj dar. Jez pa sim na vso tvojo dobroto ino ljubezen malo porajtal. Ah, kako velika je moja nehvaležnost! Zares, nisim vreden, tvoj otrok imenovan biti. Pa — moj vsmileni Oče! jez se hočem prav spokoriti, ino svojo življenje vredno poboljšati. Odpovem se vsim, grešnim navadam, vse slabe tovaršije bom zapustil, vsih hudih prilžnost se zvesto varval, vse skušnjave skerbno premagal, tebe, o Bog! bom vedno pred očmi imel, de tvoja sveta ljubezen v meni ne vgasne. Saj me boš

spet za svojiga otroka vzel, ker sam praviš: „De nočeš smerti grešnika, ampak, de bi se spreobernal, spokoril in večno živel.“ Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

Čista spoved.

Kaj je meni začeti, — kam se hočem oberniti, kje najti mir ino pokoj moje vesti? **K** Očetu pojdem ino porečem: **O**če! grešil sim, tebi sim nehvaležen bil, vzemi me spet za svojiga nar manjšiga hlapca. **O** moj Jezus! kakor se je Marija Magdalena per tvojih nogah z zgrevanim sercam spoznala za veliko grešnico, tako tudi hočem jez zdaj pred tvojim namestnikom ponižno ino odkrito spoznati, kakošin grešnik sim, ino kakó sim zoper tvoje svete zapovedi grešil. **O** Jezus! daj mi tvojo sveto pomoč ino gnado, de se bom vsih svojih grehov takó spovedal, kakor bi ti sam tukej sedel ino spovedoval. **O** Gospod bodi mi vbogimu grešniku milostiv, de do konca stanoviten ostanem, ino večno zveličanje dosežem. **O** Marija! moje nar veći zavupanje za Bogam k tebi imam, ker si ti perbežališe vsih zgrevanih greš-

nikov, ino mati polna milosti. Prosi tedaj za me nebeškiga Očeta, de me za svojiga otroka spet vzame, ino svojo sveto gnado spet dodeli. Prosi za me Jezusa, svojiga ljubezniviga Sina, de me nazaj perpelja v srečno število svojih zvestih ovčic. O Marija! bodi moja vsmilena pomočnica ino ljubezniva mati, zdaj ino na mojo zadno uro. Amen.

Po spovedi.

Poterdi, o Bog! odvezo vsih mojih grehov tudi v svetih nebesih, ker jez zdaj tvojo dobroto zavživam, tebi hvalo pojem, ino tvojo sveto ime visoko slovim. Ja — hvali Gospoda moja duša; zakaj velike čudeže svoje milosti je Bog nad teboj storil; vse tvoje rane zacelil, od večniga pogublenja te odrešil, ino te spet v svojo gnado vzel. O moj Bog ino Gospod! ker si mojo dušo spet za tvojo nevesto izvolil, ino njo skoz svojo rešno kri, do kaple na križi prelito, od večniga pogublenja odrešil, prosim te, daj meni tvojo sveto gnado, za naprej tebe nikol več razžaliti. Mertev sim bil, ino ti si me spet oživel; ranjen sim bil, ino ti si moje

rane zacelil; zatorej vzemi, o Izveličar! mojo dušo ino vse, kar imam za prijeten tebi darovan ofer. Naj pa tudi vgasnejo zanaprej v mojimu sercu vse prevzetne misli, besede ino djanje, vsa hudobija ino pregreha naj zgine iz mojiga serca. Varji me, o moj Bog! de v svoje poprejšne grehe spet ne zajdem, de moj posledni stan ne bode hujši, kakor je bil prvi. Zdej si me očistil, o Bog, daj mi gnado, de spet ne grešim. O Marija prečista Devica! ti nar lepši izgled prave stanovitnosti v dobrim, prosi za me Boga, de bi tudi jez njemu vedno zvest ostal, in služil. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

Molitev od pokore.

Za vse grešnike, kateri pokoro delajo. Psalm 50.

Vsmili se čres me, o Gospod! po svoji veliki milosti, ino zbriši po obilnosti svojiga vsmilenja mojo hudobijo. Operi me čedalje bolj od moje krivice, ino očisti me od moje pregrehe, ker spoznam mojo pregreho, ino moj greh mi je vedno pred očmi. Tebi samimu sim grešil; ino pred teboj hudo storil. Oiberni svoj obraz od

mojih grehov ino zbríši vse moje krivice. Poškropi me z izopam, ino bom očíšen, operi me, ino bom bolj bel, kakor sneg. Daj mi veselo ino prijetno besedo slišati; ino moje poterte kosti bodo od veselja poskakovale. Stvari v meni, o Bog! čisto serce, ino ponovi v mojim oserčji praviga Duha. Nikar me ne zaverzi spred svojiga obličja, ino ne odvzemi mi svojiga svetiga Duha. Daj mi zopet veselje svojiga zveličanja, ino poterdi me z imenitnim duham. Reši me od dolga kervi, o Bog! ino moj jezik bo tvojo pravico z veseljam hvalil. Gospod! odpri moje žnable, ino moje usta bodo tvojo hvalo oznavale. Zakaj, ako bi bil dar hotel, bi ti ga bil rad dal; al' nad žganimi darimi nimaš dopadenja. Bogu dopadliv ofer je žalosti poln duh! zgrevaniga ino ponižaniga serca, o Bog! ne boš zaničval. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

Jez sim živi kruh, ki je iz nebes prišel
Jan. 6, 51.

M o l i t e v

k svetimu Obhajilu.

V sigamogočen večni Bog! z ponižnim sercam se jez perbližujem skrivnosti zakramenta presvetiga rešniga Telesa, tvojiga ediniga Sina, našiga Gospoda Jezusa Kristusa. Bolan ino ranjen zdihujem po zdravniku večniga življenja, omadežvan pridem k studencu milosti božje, slep k luči večne resnice, boren ino siromašk k Gospodu nebes ino zemlje. Z zgrevanim sercam k tebi, Oče vsmilenja! zdihnem ino te milo prosim, ozdravi moje rane, razsveti temnote moje slepe duše, ino stori me vredniga k Angelski mizi perstopiti. Tebi, o Gospod! pokažem jez svoje rane, tebi razodenem svojo slepost; — na tvojo neskončno milost o vsmileni Jezus! imam mojo zavupanje. Poglej mi-

lostlivo z visokosti svoje časti na me, revno stvar! vsliši me ino podpiraj me, zakaj: „Moj duh v meni medli, ino moje serce je v meni prestrašeno.“ Jez želim, o moj Zveličar! k tvoji sveti mizi per-stopiti, ino moja žejo per studencu milosti božje ohladiti, ino sveto angelsko špižo zavžiti. Pridi tedaj skorej, o vsmileni Jezus! komej te že čaka moja duša! Kakor žejen jelen po merzli vodi hrepeni, tako tudi hrepeni moja duša po tebi, o sladki Jezus! Le per tebi so vse moje želje, le per tebi mi je dobro! Zatorej pridi, moj vsmileni ozdravnik! ino ozdravi mojo dušo, ktera je hudo ranjena; daj se ji samiga sebe za zdravilo, ino ona bode zdrava ino terdna. O tak pojdi, pojdi moja duša, ino poskusi, kako sladka je Angelska špiža. Amen.

Jezus, hrana moje duše.

O moj Jezus! ti me prijazno vabiš k svoji božji mizi, ino mojo dušo z nebeško mano živiš. O Izveličar! kako dober si ti! k taki žlahni mizi sim povabljen! Oh! kako lačna je moja duša, ino kako té angelske jedi želi! Prijazno me kličeš, ker praviš: „Pridite k meni vsi,

kteri ste s težavami obloženi, jez vam jih bom polajšal, vas bom potroštal.“ **O ljubi Jezus!** potroštaj me ino pomagaj mi, v velikih potrebah ino težavah sim, zlasti v dušnih, ktere so ti nar bolj znane, o vsigavedoč **Bog!** — **Ti ja sam praviš,** o dobrotliv **Jezus!** „Nočem lačnih od sebe pustiti, de na poti ne opešajo.“ **Ponižno te tedaj prosim,** nasiti mojo revno lačno dušo, de na poti pokore ne opeša, temuč de srečno pride v večno veselje. **Amen.**

Molituv k svetimu rešnimu Telesu.

O ljubeznivi Jezus! tebi jez čast ino hvalo pojem za to neizrečeno ljubezen do moje nevredne duše. Ravno to telo, ki si ga dal v smert, meni daješ v jed; ravno to kri, ki si jo prelil, meni daješ v pitje, de bi ti v meni, jez pa v tebi bil. **Prosim,** odpusti mi, ako sim te mlačno, ali nevredno prijel, napolni mojo dušo s svojo ljubeznijo, de bo popolnoma ozdravljena, ker ona po tebi hrepeni; — **daj mi to srečo,** tvojo sveto rešno Telo vredno zavžiti. **O sveta večerja,** sladka mana **Jezus Kristus!** kako visoko nas počastiš! **O kako si ti nam dober!** De k svoji mizi nas pustiš, o nebeški kralj! **Tamkej daš**

ti našim dušam svojo kri, svojo telo, de jih živiš za nebesa. Noč ino dan se zdaj med nami v svetimu zakramentu znajdeš; zdej nas več ne zapustiš, preserčno nas ljubiš. **O** neizrečene skrivnosti! Presveto rešno Telo! ponižno te tukej molim ino častim. Amen.

Jezus, studenic žive vode za mojo dušo.

O moj Jezus! ti nas kličeš k studenci žive vode, ki praviš: „Vsi žejni pridite k vodami“. Žejna je moja duša, ino hrepeni po tebi, o sladki Jezus! ker si studenc žive vode, iz kateriga se moja žejna duša večniga življenja napije. Kakor popotnik v veliki vročini, koder po suhih krajih hodi, želi, zdihuje ino milo gleda po merzli vodi: ravno tak tudi jez revni popotnik v dolini solz večkrat po zapušenih suhih krajih hodim ino veliko dušno žejo terpim, ino že omagujem. Takrat se na te spomnim, o Jezus! ker si studenc žive vode, ino ti moje revno žejno dušo s priserčno močjo ino z nebeškim gnadami napojiš. **O** Jezus! ti neskončna ljubezen, oživi mojo dušo ino poškropi jo s živo vodo svoje svete gnade; očisti jo, ki je omadežvana, ino pogasi ogenj hu-

diga poželenja. To te ponižno prosim, o moj Zveličar, usliši me. Amen.

Jezus, ženin moje duše.

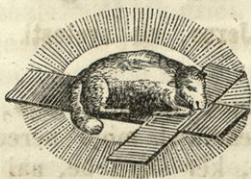
O moj Zveličar! ti me ljubeznivo kličeš: „Vstani, moja nevesta, ino pridi“. Jez vstanem ino Jezusu, svojimu preljubimu ženinu, naproti grem; s preserčno ljubeznijo ga išem, dokler ga najdem v presvetim zakramentu. **O** dobrotliv Jezus, o neskončna ljubezen! de hočeš moj ženin imenovan biti, je znamnje posebne prijaznosti ino ljubezni. **O** kako si srečna moja duša, ker imaš Jezusa za svojiga ženina. **O** kako je on lep, imeniten, bogat, mogočen ino dobrotliv! Oh, kakošna si pa ti, njegova nevesta? **O** kako si proti njemu gerda, revna ino hudobna! Le iz samiga vsmilenja te je za svojo nevesto vzal. **O** moj Jezus! per svetimu obhajilu se z menoj vnovič zaročiš; zato hrepeni moja duša tako po tem presvetim zakramentu. Pridi tedaj, moj preljubi ženin! tvoja nevesta ti pojde z gorečo lampico naproti de te z ljubeznijo v svoje serce prejme. Amen.

Molitev po svetim obhajilu.

Zdej sim že prijel kruh večniga življenja, zavžil sim že angelsko špižo, nebeško mano. Ti, naj Svetejši, si nebeško visokost zapustil, ino v mojimu sercu prebivališe vzel. Vse moje grehe si ti meni izbrisal, vse moje slabosti odpustil. Moje življenje si smerti rešil ino meni si obilno vsmilenje skazal. Moja duša hvali Gospoda, ino ne pozabi, de sim bil per tvoji mizi s tvojim svetim telesam nasiten, ino s tvojo sveto rešnjo kervjo napojen. Vsiga se hočem varvati, kar bi me v prihodno te posebne sreče nevredniga storilo. Zdaj sim okusil, kako sladek si moj Zveličar! O naj Svetejši, tebi jez hvalo pojem; — o naj Sladkejši! tebe jez vživam; o Preljubeznivi! tebe jez črez vse ljubim ino visoko slovim. Prosim te tudi, moj Sve-ličar Jezus Kristus! vižaj še zanaprej moje stopinje, ino rosi z nebes svoj blagodar. Odvzemi slepote mojih oči, ino daj mi spoznati tvojo sveto voljo! Glej, moja duša je po tebi hrepenela, ino te že vživa. „Če si ti z menoj; kdo mi kaj hoče.“ Nič me ne loči od tvoje ljubezni, ne bridkost, ne terplenje, ne žalost, tudi

smert ne; če tvojo ljubezen imam, tak imam vse. Brez tebe, o moj Jezus! ni veselja, ne zveličanja. Vsako veselje brez tebe je meni gnusoba, ino vsaka žalost za voljo tebe je meni razveselenje. Tvoje sveto ime je moja krepost, in misel na te moj trošt. O Jezus! daj mi tvojo ljubezen in pomoč. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

M o l i t v e

i n o

zdihtovanje k Jezusu v svetim rešnim Telesu.

Za vsak dan celiga tedna.

Na nedeljo.

Jezus, vir svetosti.

O moj Jezus! jagnje božje, vsmili se vbogiga grešnika! mojo serce je pobito ino žalostno, ker sim tebe, naj veči lepota ino dobrota! razžalil. Jez nisim vreden, zares ne, de ti hočeš v mojimu grešnimu sercu prebivati. Pa vender hrepenim po tebi, o edini trošt moje duše! ino nate terdno verjem, na te vupam ino te črez vse ljubim. Bog, ti si nar veči svetost, izgled vse svetosti; ti me posvetuješ, ker se mi sam za hrano daš. Pa jez revna

stvar ne vupam svoje serce k tebi, o nar Svetejši! vzdigniti, ker sim v globočini hudobije zakopan. Gospod! le ena sama iskra tvoje neskončne milosti je zadosti, mene z grešniga spanja izdramiti. O Jezus! mojiga vpitja glas milostlivo vsliši, ino vsmili se zavolj svojiga terplenja revniga zdihujočiga grešnika. Tvoja sveta rešna kri naj opere vse madeže moje duše, tvoja svetost naj zakrije mojo pregreho, ino tvojo neskončno zasluženje naj zbríše moj velik dolg pred teboj, o Bog! Ti, o dobrotlivi Jezus! ja sam praviš: „Nočem lačnih od sebe pustiti, de na poti ne opešajo.“ O tak pridi, pridi Jezus, troštar moje duše! vzemi prebivališe pod mojoj strehoj ino ohrani mojo dušo s sladkoj manoj presvetiga rešniga Telesa, ino ovenčaj jo z lepimi čednostmi svoje svetosti. Vuči me brumno ino sveto živeti, ino tvojo sveto voljo zvesto dopolniti. Operi mojo omadežvano dušo, de bode bolj bela kakor sneg, ino razlij črez moje serce svojo neizgruntano svetost, de bode čisto ino tebi dopadljivo: ker le v čistim ino ponižnim sercu ti, o nar svetejši Bog! prebivaš. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

Na ponedlek.

Jezus, kralj moje duše.

Sto tavžentkrat bodi pozdravljen Jezus, kralj moje duše, vir večniga življenja, moj trošt ino perbežališe! Ti si Sin večniga Očeta, kralj večniga veličastva, ino si se tako ponižal, de si podobo hlapca na se vzal, ino svojim stvarem pokorn postal. Vlij v moje grešno ino štimano serce, o Jezus! le ene kaplice svoje ponižnosti; de bom za naprej ponižvanje ino nizkost ljubil; de bom spoznal, de sim prah ino pepel, de sim grešnik, večniga zaničvanja vreden. Oh moje grešne kosti trepečejo pred tvojim veličastvam! Jezus! kralj nebes ino zemlje! poglej milostlivo z visokosti svojiga veličastva na mojo nizkost, ino — pokaži nad menoj svojo oblast ino visokost. Ti, ker nebo ino zemljo v oblasti imaš, ker rjovečimu gromu, blisku ino strašni burji tihoto zapoveš: poteri moje grešne kosti, in ponižaj moje napuhnjeno serce, naj, de se spomni na svojo nizkost, ino naj spozna tvojo močno roko. Pomagaj, o Gospod ino kralj! meni revnimu popotniku v dolini grenkih solz, ker zraven tebe ni nobene pomoči; podpiraj me,

de ne opešam na poti v dolgo večnost, ino vižaj moje serce, de bode tebi vselej pokorno. **O Jezus!** vžgi v meni ogenj goreče ljubezni, de bom v svojim sercu gorečo ljubezen do tvoje neskončne dobrote vedno ohranil. **Amen.**

Oče naš. Češena si Marija.

Na tork.

Jezus, naj boljši prijatelj moje duše.

O Jezus! iz globočine moje slabosti zdihujem k tebi, o moj nar boljši prijatelj! Če sim glih omadežovan, ti me znaš očistiti. Povsod me ti objišeš, tudi v revni bajtici na me ne pozabiš. Kdor prešteje dobrote mojiga nar svetejšiga prijatla: On je zavolj mene nebesa zapustil, ino na zemljo prišel, de je meni pravo stezo pokazal v lepo deželo, v svete nebesa. Svojiga ino mojiga Očeta voljo me je spoznati vučil, je terpel ino vmerl za me, de je mojo dušo od večniga pogublenja odrešil. **O prijaznost neizgruntana!** kdor zamore večo ljubezen ino prijaznost proti svojimu prijatlu skazati, kakor si ti skazal, o **Zveličar Jezus Kristus!** Svojo

življenje si dal za mojo dušo. Ja, še zmiram izvirajo iz studenca tvoje milosti dobrote, o vsmileni Jezus! še zmiram rosiš svoj sveti žegen iz nebes! O jez nehvaležen človek! kako prederzno v tvojo milost grešim: nisim vreden tvoje ljubezni, — pa tvojiga vsmilenja sim zlo potreben. Sim scer tebi večkrat nezvest bil; sim mojo obljubo ino persego, tebi zvest v dobrim ostati, prelomil: pa vonder z zavupanjem ino z velikim veseljam k tebi pertečem, ker me v svojo prijaznost spet vzeti hočeš. Tebi jez hočem zvest ostati, v tebi le v žalosti trošt jiskati. Brez tebe, o moje duše nar boljši prijatel Jezus Kristus! je meni vse gnusoba. Vsaka misel brez tebe je meni zoperna, ino žalost zavolj tebe je meni veselje. Tvojo sveto ime naj bo moja krepost, ino vedna misel na te moj trošt. O Jezus, ti moj zvesti ino nar boljši prijatel! ne hodi od mene, ino ne zapusti me, posebno pa per moji zadni uri, naj mi luč tvoje svete božje ljubezni ino prijaznosti veselo sveti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

Na sredo.

Jezus, pastir moje duše.

O Jezus, moj Odrašenik, moje duše nar zvestejši pastir! Zares si ti dober dušen pastir, devet ino devetdeset ovčic si zapustil, ino si me svojo zgubleno iskal, dokler si jo najdel, na svoje rame si jo vzel, ino nazaj prinesel v izvoleni hlev. Le tajisti je nar boljši dušen pastir, ki svoje ovčice ljubi, ino za nje svojo življenje da. Vse to si pa ti, o Zveličar Jezus Kristus! za mojo dušo storil! na svetimu križi si za me vmerl, de jez, tvoja ovčica, živim. Še zmiram skerbiš za me, ino me ohraniš s svetim rešnim Telesam. Če sim lačen, me z nebeškoj manoj, s svojim lastnim presvetim rešnim Telesam nasituješ; če sim žejen, me napojiš s svojoj kervjoj; o Jezus, živež moje duše, moj nar boljši pastir! kako bi se jez revna stvar tebi zahvalil, kako se tvoje ljubezni vreden storil? O Gospod! nad ofru požganja ni-maš dopadenja: vzemi pa za dar — moje poterto ino ponižano serce. O Jezus, sladka mana, neskončna ljubezen! po tebi le brepeni moja duša, le k tebi moje serce milo

zdihuje, o dober dušen pastir! saj me zavergel ne boš, ker le v tebi je vsmilenje, veselje ino večno zveličanje. Prosim te pa tudi, moj dober pastir! pelji me, svojo zgubleno ovčico, na nar boljši pašo k svoji sveti mizi, ino podpiraj mene revniga popotnika s svojo gnadoj, daj, de spoznam tvoje zapovedi, ino tvojo sveto voljo, ino jo zvesto dopolnim. Vuči me, o nar boljši pastir! mojo nizkost spoznati, ino tvojo visokost sloviti. **O Jezus!** le svojo ljubezen mi daj! **Amen.**

Oče naš. Češena si Marija.

Na četertik.

Jezus, sodnik moje duše.

O Jezus! moj prihoden **Sodnik!** kam se bom jez skril pred tvojim obličjam, kam pred tvojoj jezoj kader boš bukve mojih pregreh, o **Bog!** odperl? **Kej** bom jez tedaj pomoč najdel, **kej** trošt jiskal? **Vpil** bom: „**Gore, zasujte me!**“ **Hribe** bom prosil: „**Pokrite me!**“ **Ali** gore bodo tistokrat gluhe, **hribi** nevsmileni. **K** tebi, moj **Zveličar!** bom pertekel, vsмили se moje vboge duše, de bom mogel obstati pred

tvojoj sodboj. Pokaži, o moj Jezus! tisto-krat svojimu nebeškemu Očetu vse svoje rane, pokaži svojo s sulicoj prebodeno stran, s katere je rešna kri do kaplice za me prelita; zavolj svojiga bridkiga terpenja vsmili se moje duše! Samo tvojo presveto ime Jezus je zadosti, moja dušo rešiti. Očisti moje serce od vsih grehov, ino daj mi resnično žalost, živo vero, terdno zavupanje ino gorečo ljubezen, de ne bom per sveti večerji sam sebi sodbo ino pogublenje jedel ino pil. Pridi, o Jezus! v moje temno serce, ino razsveti ga s svetimi žarki svoje goreče ljubezni, ino dodeli mi to gnado, de bom vredno tebe o sladka angelska špiža! vselej, posebno pa na zadno uro, prijel ino zavžival. Prosim te pa tudi, o vsmileni Jezus, sodnik moje duše! na dan strašne sodbe obudi me k večnemu živlenju. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

Na petek.

Jezus, odrešenik moje duše.

Jezus, moj vsmileni Odrešnik! s čim ti bom zamogel poverniti tvojo nezapo-

padljivo dobroto ino ljubezen! Koliko si za me terpel; — take strašne bridkosti ino težave si zame prestal, de je kervavi put iz tvojiga svetiga obraza na zemljo tekel: bil si krivično obsojen, nevsmileno gajšlan, s ternjam kronan, ino na zadnje si na terdi težki bruni svetiga križa svojo življenje končal, ino svojo presveto rešnjo kri do zadne kaple za me pretil. Pa vse te dobrote neskončne ljubezni božje še niso bile zadosti; verh vsiga tega mi še to neskončno dobroto skazeš, de mi v presvetim zakramentu samiga sebe za hrano daš. **O Jezus, moj dobrotlivi Odrešenik!** kako mi moreš ti še tako dobrotliv biti? **Kolikrat** sim te že jez, kakor Judož, skoz svojo hudobijo izdal, kolikokrat zoper svojo voljo grešil, ino te razžalil; kolikokrat s sulicoj moje strašne hudobije tvojo sveto stran prebodel, ino te ranil. „**O Gospod!** pojdi od mene, jez sim velik grešnik!“ Pa — kaj bom začel, ako me ti zapustiš? **Mračiti** se je že začelo, dan se nagnil, strašne teme me opadejo, kader sim od tebe odločen, kej bom najdel trošt, kej pomoč? **O Gospod, ostani** per meni! **Pridi, pridi Jezus, Odrešenik** moje duše! de tvoje svete rane kušnem, ino

tvoj sveti križ objamem, na katerim si za me svojo drago kri prelil. **O** nehvaležnost, o hudobije! **T**erdno sklenem, ino ti obljubim, moj Izveličar! de te bom zanaprej bolj ljubil, tvoje svete zapovedi zvesto dopolnil ino le tebe vselej slovil. **O** Jezus, moj dobrotlivi **O**drešenik, moj **B**og ino **G**ospod! poglej na me revno stvar, ino tvoja sveta ino močna roka naj me obvarje ino žegna. **A**men.

Oče naš. Češena si Marija.

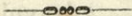
Na soboto.

Jezus, zdravnik moje duše.

O moj Jezus! življenje moje duše! k tebi zdihujem ino kličem jez vbogi grešnik. Moja duša je med razbojniko strašnih pregreh ino hudobij padla, ino je hudo ranjena! pridi tedaj, o Jezus, nar boljši zdravnik! ino ozdravi jo. **Z**aceli ino operi mojo ranjeno dušo s svojoj presvetoj kervjoj, daj se ji samiga sebe za zdravilo, ino ona bo zdrava ino terdna. **K**oliko let me že ti, o vsmilen Jezus, zdravnik moje duše! obiskuješ; pa za vsako me najdeš v postelji pregreh ino hudobij ležati, zlo ranje-

niga; ti pa mi z veseljam podaš zdravilo, svojo rešno Telo, ino zaceliš vse moje rane. O Jezus! kak sladko je tvoje zdravilo, meni zlo potrebno. Če bode moja duša od pregrehe napuha ranjena, o tak daj mi zdravila, de se bom ponižal, ino svojo nizkost spoznal. Bode moja duša od pregrešniga življenja ranjena, o tak daj ino vlij v moje serce nekej kaplic svojiga grenkiga kelha, de bode mi moja grešno življenje zoperno, ino moja ranjena duša ozdravljena. Gospod! tebi je vse mogoče, stori me vredniga, k tvoji sveti mizi stopiti, per kateri angelci strežejo: „le eno samo besedo reči, ino moja duša bo ozdravljena ino potroštana.“ Ti pa Marija, prelubezniva moja mati! pomagaj mi, se zahvaliti Jezusu, mojimu zdravniku; sprosi mi per Bogu prav hvaležno serce, de bom z besedoj ino v danji, njemu za vse nar veči čast ino hvalo dajal. Amen.

Oče naš. Češena si Marija.

Litanije

k sv. rešnimu telesu.

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Bog Oče! Sin ino sveti Duh!

Vsmili se nas! —

Jezus! pravi božji Sin ino zveličar človeški,

Ti si se k nam ponižal, de bi nas povikšal,

Ti si naš brat postal, de se je nam velika čast ino milost zgodila,

Ti si nam skoz svoje nauke pravi pot k zveličanju pokazal,

Ti si nam dal nar lepši izgled pri vsaki čednosti,

Kolka je bla tvoja ljubezen do vsih ljudi, do zmotenih ino grešnikov, prijatlov ino sovražnikov,

hvala tebi vekomaj!

Kolko si ti iz ljubezni za nas prestal
 ino stanovitno se svoji smerti bližal,
 Ti si z neizrečenoj pohlevnostjoj svo-
 jih vučencov slabost ino nezvestobo
 poterpel,
 Vjet ino zvezan, zasramvan ino po
 krivim zatožen si se ti na Boga ino
 svojo nedolžnost zanesil,
 Skoz mili pogled si ti rahlo Petrovo
 serce h pokori obernal,
 Kakor radovolno jagne si tepenje, za-
 plivanje, zasramovanje ino vse bridke
 martre prestal,
 Ti si nam šel naprej s težkim križam
 proti nebesam,
 Ti si svoje življenje v nar večih bridko-
 stih Bogu za nas ofral,
 V svojim veličastvi si še zmiram naš
 srednik ino prijatelj,
 Tukaj varješ ino vižaš svojo sveto
 cerkuv,
 Tam v hiši Očetovi nam prebivališe
 pripravlaš,
 Ti boš enkrat prišel, brumne vse s
 seboj v nebese vzet,
 Do tistiga časa boš zmiram pričejoč
 v presvetim Rešnemu Telesu,

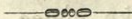
hvala tebi vekomaj!

Polek hvale sklenemo tudi svojo proš-
 njo, de nam naše zveličanje dodeliš,
 Stori iz nevernikov brumne kristjane,
 Pomagaj nam s teboj v sveti čednosti
 živeti,
 Pridi nam v vsih potrebah na pomoč,
 Poterdi nas v dobrim ob času skuš-
 njave,
 Obvarvaj nas vsake pregrehe,
 Bodi nam tolažnik ino pomočnik na
 našo zadno vuro,
 Postavi nas sodni dan na svojo desno
 stran,
 Ostani vekomej naš Zveličar,
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemleš,
 prizanesi nam, o Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemleš,
 vsliši nas, o Gospod!
 Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš,
 vsmili se nas, o Gospod!
 Kriste sliši naš!
 Kriste vsliši nas!
 Gospod, vsmili se nas!
 Kriste vsmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

prosimo te vsliši nas!

Oče naš. Češena si Marija.

Litanije

od sladkiga imena Jezusa.

Gospod, vsmili se nas!
Kriste, vsmili se nas!
Gospod, vsmili se nas!
Jezus Kristus, sliši nas!
Jezus Kristus, vsliši nas!
Oče iz nebes, vsegamogočni **Bog**,
Sin, vsega sveta rešni **Bog**,
Sveti **Duh**, resnični **Bog**,
Sveta **Trojica**, en sam **Bog**,
Jezus, **S**in živiga **Boga**,
Jezus, **S**in prečiste device,
Jezus, nar mogočniši,
Jezus, nar popolniši,
Jezus, nar častitlivši,
Jezus, nar čudniši,
Jezus, nar veseliši,
Jezus, nar ljubeznivši,
Jezus, čistejši ko sonce,

vsmili se nas!

Jezus, lepši ko luna,
 Jezus, svetlejši ko zvezde,
 Jezus, vse časti vreden,
 Jezus, nar ponižniši,
 Jezus, nar vbožniši,
 Jezus, nar krotkejši,
 Jezus, nar poterpežlivši,
 Jezus, nar pokorniši,
 Jezus, nar čistejši,
 Jezus, ki čistost ljubiš,
 Jezus, ki mir ljubiš,
 Jezus, naša ljubezen,
 Jezus, zgled našiga življenja,
 Jezus, podoba čednosti,
 Jezus, zgled svetiga zadržanja,
 Jezus, našo perbežališe,
 Jezus, ki naše duše ljubiš,
 Jezus, Oče vseh vbogih,
 Jezus, tolažnik žalostnih,
 Jezus, bogastvo vseh revnih,
 Jezus, žlahten kamen,
 Jezus, bramba vse popolnosti,
 Jezus, dober pastir svojih ovčic,
 Jezus, zvezda na morji,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, veselje angeljov,

vsmili se nas!

Jezus, kralj patriarhov,
 Jezus, razsvetlovavec prerokov,
 Jezus, mojster apostelnov,
 Jezus, učenik evangelistov,
 Jezus, moč marternikov,
 Jezus, svetloba spoznovavcov,
 Jezus, ženin čistih duš,
 Jezus, krona vseh svetnikov,
 Bodi nam milostliv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostliv, vsliši nas, o Jezus!
 Od vsega hudiga,
 Od vsega greha,
 Od svoje jeze,
 Od skušnjav hudobniga duha,
 Od kuge, lakote ino vojske,
 Od duha nečistosti,
 Od vseh pregrešnih perložnost,
 Od prelomljenja tvojih svetih zapovedi,
 Od večne smerti,
 Skoz skrivnost svojiga svetiga člo-
 veškiga postajenja,
 Skoz svoj prihod,
 Skoz svoje rojstvo,
 Skoz svoje obrezovanje,
 Skoz svoje gajžlanje,
 Skoz svoje vstajenje,
 Skoz svoje vnebohojenje,
 Skoz prošnjo svoje nar slajši matere,

vsmlji se nas!

reši nas, o Jezus!

Skoz prošnjo vseh svojih svetnikov, reši nas, o Jezus!

Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš, zanesi nam, o Jezus!

Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš, vsliši nas, o Jezus!

Jagne božje, ki grehe sveta odjemleš, vsmili se nas, o Jezus!

Jezus Kristus, sliši nas!

Jezus Kristus, vsliši nas!

Gospod usmili se nas!

Kriste usmili se nas!

Gospod usmili se nas!

Oče naš. Češena si Marija.

Ÿ. Imé Gospodovo bodi hvaljeno —

R. Zdaj ino na večne čase.

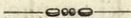
Ÿ. Gospod, vsliši našo molituv.

R. Ino našo vpitje naj k Tebi pride.

Molituv.

O Bog! ki si častitlivo ime našiga Gospoda, svojiga edinorojeniga Sina, svojim vernim ljubeznivo ino sladko, hudim duhovam pak, kadar to sveto ime slišijo, strašno storil, dodeli milostlivo, de bodo vsi, ki to sveto imé na zemlji častijo, sladkost tvojih tolažb na zemlji prejeli, ino večno veselje ino izveličanje v nebe-

sah vživali. Skoz ravno tajstiga Gospoda našiga Jezusa Kristusa, tvojiga Sina, kateri s Tebo živi ino kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molituv sv. Bernarda od sladkiga imena Jezusa.

O vsigamogočen večni Bog! Gospod, Zveličar Jezus Kristus! ker pod nebam nobeniga imena ni, v katerim bi mogli vsi zveličani biti, kakor to sveto sladko imé: Jezus. **O Jezus, bodi moj Jezus, moj Zveličar, dokler sim zdrav; bodi moj Jezus, kader sim bolan; bodi moj Jezus, kader bom v sreči; bodi moj Jezus, kader bom vesel; bodi moj Jezus, kader bom žalosten; bodi moj Jezus, kader bom na smertni postelji ležal; bodi moj Jezus, kader se bo moja duša s tega sveta ločila; bodi moj Jezus, kader bom pred božjoj sodboj stal. Zdej ino vselej — posebno na moj poslednji čas, zapiši s svojo presveto rešnjo kervjo v moje serce svoje sveto sladko imé Jezus, de ne bom**

več občutil, ne tega svetá, ne tega mesa, temuč de v tebi ostanem, v tebi živim ino vmerjem. — **O Jezus**, moje nar veči bogastvo! če tebe imam, vse imam; če tebe nimam, nič nimam. **Bodi** češeno ino pohvaleno sladko imé **Jezus!** **O Jezus**, **Marija** ino **sveti Jožef!** v vaše svete roke perporočim jez svojo vbogo dušo, zdej ino na vse večne čase. **Amen.**

Litanije

od Kristusoviga terpenja.

Gospod, usmili se i. t. d.

Jezus, s ponižnostjo v Jeruzalem
gredoči,

Jezus, črez Jeruzalem jokajoči,

Jezus, ki si vučencam noge vmival,

Jezus, ki si nam svojo presveto rešno

Telo za živež naših duš zapustil,

Jezus, za 30 srebernikov prodan,

Jezus, na svoji duši noter do smerti

žalosten,

Jezus, ki si v verti kervavi put putil,

Jezus, od angelja potroštan,

Jezus, od Iškarjota Judam izdan,

Jezus, nevsmileno zvezan,

Jezus, od vučencov zapušen,

Jezus, pred Anaza ino Kajfeža pelan,

Jezus, za uho vdarjen,

Jezus, od krivih prič tožen,

usmili se nas!

Jezus, od Petra trikrat zatajen,
 Jezus, pred Pilatuža, kakor jetnik
 postavljen,
 Jezus, v belim oblačilu zasramovan,
 Jezus, razbojniku Barabu nazaj po-
 stavlen,
 Jezus, neusmileno gajžlan,
 Jezus, s špotlivim rudečim plajšam
 ogernjen,
 Jezus, s ternjam kronan, v obraz za-
 pluvan, ino po glavi tolčen,
 Jezus, krivično k smerti obsojen,
 Jezus, s težkim križam obložen,
 Jezus, kakor nedolžno jagne k smerti
 pelan;
 Jezus, na gori Kalvari oblačila obro-
 pan,
 Jezus, za roke in noge na križ perbit,
 Jezus, ki si na križu za svoje sovraž-
 nike molil,
 Jezus, na križu od Judov zasramovan,
 Jezus, od leviga razbojnika na križu
 preklinjan,
 Jezus, ki si desnemu razbojniku sv.
 raj obljubil,
 Jezus, ki si na križu svojo mater
 Janezu, ino Janeza svoji materi
 izročil,

vsmili se nas!

Jezus, na križu z jesiham ino žolčam
 napajan,
 Jezus, ki si skoz smert križa vse do-
 polnil,
 Jezus, noter do smerti križa pokorn,
 Jezus, ki si na križu svojo dušo v
 roke svojiga Očeta izročil,
 Jezus, ki si z nagnjeno glavo vmerl,
 Jezus, v desno stran s sulico pre-
 boden,
 Jezus, iz križa izsnet ino v nov grob
 položen,
 Jezus, ki si sv. očake iz temnic
 rešil,
 Jagne božje i. t. d.

vsimli se nas!

Oče naš. Češena si Marija.

Molituv.

Prosimo Te, o Gospod, oglej se
 milostlivo na to svojo družino, za katero
 se je Gospod Jezus Kristus hotel v roke
 grešnikov vdati, ino na križu vmreti. Kateri
 s Tebo v edinosti svetiga Duha živi ino
 kraljujo od vekomaj do vekomaj. Amen.

Litanije Lauretanske.

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, vsliši nas!

Oče iz nebes, vsegamogočni Bog, vsmili se nas!

Sin, vsega sveta rešni Bog, vsmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, vsmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, vsmili se nas!

Sveta Marija,

Sveta mati božja,

Sveta devic devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti božje,

Mati prečista,

Mati brez vsega madeža,

Mati nedolžna,

za nas Boga pros!

Mati nar svetejša,
 Mati ljubezniva,
 Mati prečudna,
 Mati našiga Stvarnika,
 Mati našiga Odrešenika,
 Devica nar modrejši,
 Devica častitliva,
 Devica pohvalena,
 Devica verna,
 Devica brez madeža spočeta,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našiga veselja,
 Posoduv dubovna,
 Posoduv časti vredna,
 Posoduv vse svetosti,
 Skrivna zastopna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru ino sprave,
 Vrate nebeške,
 Zgodna danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Troštarca vseh revnih,
 Pomoč vseh keršenikov,
 Kraljica vseh angeljov,

za nas Boga prosi!

Kraljica patriarhov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostelnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica vseh devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Jagnje božje i. t. d.

za nas Boga prosí!

Oče naš. Češena si Marija

Molimo.

Pod tvojo pomoč perbežimo, o sveta božja Porodnica! ne zaverži naših prošenj v naših potrebah, temuč nas vselej odreši od vseh nevarnosti. O častitliva ino žegnana Devica, naša Gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! Z svojim Sinam nas spravi, svojim Sinu nas priporoči, svojimu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica.
 R. De vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo.

Gnado svojo, o Gospod! Te prosimo v naše serca vlij, de, ki smo skoz an-

geljsko oznanjenje tvojiga Sina Jezusa Kristusa človeško postajenje spoznali, skoz njegovo terpenje in križ k časti vstajenja perpelani bomo. Skoz tajistiga Gospoda našiga Jezusa Kristusa. Amen.

Ÿ. Prosi za nas, sv. Jožef.

R. De vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam presvete tvoje matere ženina zasluženje pomaga, prosimo, o Gospod! de kar naša slabost ne more doseči, skoz njegove prošnje nam bode dodeleno. Kateri živiš ino kraljuješ s Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Za srečno smert.

O ljubezniva, milostliva ino od vekomaj izvoljena Devica, mati Jezusova, Marija! prosimo Te skoz tajisto tvojo ino tvojiga ljubezniviga Sina Jezusa Kristusa bridkost ino grenkost, ktero sta vidva imela, Ti pod križam, On pa na svetim križu; nar več pak ob tajsti uri, kadar se je njegova duša od njegoviga

telesa ločila, de nam na pomoč prideš, kadar se bodo naše vboge duše od našiga telesa jele ločiti, in tajiste v svoje milostlive roke prejmeš, ino našimu Zveličarju, svojimu ljubeznivimu Sinu Jezusu Kristusu izročiš. Zdaj mi tebi naše duše za tajisto uro perporočimo; ne zapusti nas, o Marija!

Salve Regina.

Češena si kraljica, mati milosti, življenje, sladkost, ino našo vupanje, bodi češena! **K** tebi vpijemo, mi zapušeni otroci **Eve**, k **Tebi** zdihujemo žalostni ino objokani v dolini solz. **Zato** tedaj, o naša besednica! obrni k nam svoje milostlive oči, in po tem revnim življenji nam pokaži **Jezusa**, žegnan sad svojiga telesa: o vsmilena, o dobrotliva, o sladka devica **Marija**!

V. Prosi za nas, sveta božja porodnica.

R. De vredni postanemo obljub **Kristusovih**.

Molimo.

Vsegamogočni večni Bog! ki si telo ino dušo prečiste device matere **Marije**,

de bi vredno prebivališe za tvojiga Sina biti zaslužila, skoz pripomoč svetiga Duha pripravil, daj, de nad katere spominam se veselimo, skoz njeno milostlivo prošnjo od vseh naprejstoječih zlegov ino od večne smerti rešeni bomo. Skoz tajistiga Jezusa Kristusa, Gospoda našiga. Amen.

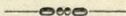
Za vse potrebe.

Ponižno Te prosimo; o Gospod! razveži skoz svojo milost naših grehov zaveze, ino ohrani po prošnji svoje izvoljene matere, ljube device Marije ino vseh svojih svetnikov, nas, svoje služavnike, naše dobrotnike ino našo pohištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo žlahto ino prijatle od hudobe ino grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir ino zdravje; odverni vidne in nevidne sovražnike; odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme ino dobro letovno; dodeli milost našim prijatlam in neprijatlam; obvari . . . . sko faro z vsemi, ki v njej prebivajo, od kuge, lakote, vojske, ognja, potresa ino prevelike vode; ino milostlivo dodeli vsem vernim keršnikom, živim ino mertvim, v nebeškim

kraljestvi večno življenje, mir ino pokoj. Ob-
 vari našiga Papeža (I.), našiga Škofa
 (I.) ino našo duhovno gosposko, našiga
 Cesarja (I.) in vso keršansko ljudstvo
 od vse nadloge ino vsega hudiga. In
 tvoj sveti žegen pridi iz nebes sem doli
 na nas, ino vselej per nas ostani. Skoz
 Gospoda našiga Jezusa Kristusa svojiga
 Sina, kateri z Tebo živi ino kraljuje v
 edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj
 do vekomaj. Amen.

Božja pomoč ostani vselej pri nas.
 Amen.

Litanije

vseh Svetnikov.

Gospod, vsmili se nas!

Kriste, vsmili se nas!

Gospod, vsmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, vsliši nas!

Oče iz nebes, vsegamogočni Bog, vsmili se nas!

Sin, vsega sveta rešni Bog, vsmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, vsmili se nas!

Sвета Trojica, en sam Bog, vsmili se nas!

Sвета Marija, za nas Boga prosi!

Sвета mati božja, za nas Boga prosi!

Sвета devic Devica, za nas Boga prosi!

Sveti Mihael, za nas Boga prosi!

Sveti Gabriel, za nas Boga prosi!

Sveti Rafael, za nas Boga prosi!

Vsi sveti angelji ino arhangelji, za nas
Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za
nas Boga prosite!

Sveti Janez kerstnik, za nas Boga prosi!

Sveti Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti patriarhi ino preroki, za nas
Boga prosite!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

Sv. Andrej,

Sv. Jakob,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakob,

Sv. Filip,

Sv. Jernej,

Sv. Matevž,

Sv. Šimon,

Sv. Tadevž,

Sv. Matija,

Sv. Barnaba,

Sv. Lukež,

Sv. Marka,

Vsi sveti aposteljni ino evangelisti, za
nas Boga prosite!

Vsi sveti vučenci Gospodovi, za nas
Boga prosite!

za nas Boga prosi!

Vsi sveti nedolžni otročiči, za nas Boga prosite!

Sveti Štefan, za nas Boga prosi!

Sveti Lavrenc, za nas Boga prosi!

Sveti Vincenc, za nas Boga prosi!

Ss. Fabjan ino Boštjan, za nas Boga prosita!

Ss. Janez ino Pavel, za nas Boga prosita!

Ss. Kozmas ino Damjan, za nas Boga prosita!

Ss. Gervazi ino Protozi, za nas Boga prosita!

Vsi sveti marterniki, za nas Boga prosite!

Sv. Silvester,

Sv. Gregor,

Sv. Ambrož,

Sv. Avguštin,

Sv. Hironim,

Sv. Martin,

Sv. Miklavž,

za nas Boga
prosi!

Vsi sveti škofi ino spoznovavci, za nas Boga prosite!

Vsi sveti vučeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton, za nas Boga prosi!

Sv. Benedikt, za nas Boga prosi!

Sv. Bernard, za nas Boga prosi!

Sv. Dominik, za nas Boga prosi!

Sv. Francišk, za nas Boga prosi!

Vsi sveti mašniki ino leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti menihi ino pušavniki, za nas Boga prosite!

Sveta Marija Magdalena,

Sveta Agata,

Sveta Lucija,

Sveta Neža,

Sveta Cecilija,

Sveta Katarina,

Sveta Anastazija,

Vse svete device ino vdove, za nas Boga prosite!

Vsi svetniki ino svetnice božje, za nas Boga prosite!

Bodi nam milostliv, zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostliv, vsliši nas, o Gospod!

Od vsega hudiga,

Od vsega greha,

Od svoje jeze,

Od nagle ino neprevidene smerti,

Od skušnjav hudiča,

Od jeze, sovražtva ino vse hude volje,

Od duha nečistosti,

za nas Boga
prosi!

reši nas, o Go-
spod!

Od treska ino hudiga vremena,
 Od večne smerti,
 Skoz skrivnost svojiga svetiga včlo-
 večenja,
 Skoz svoj prihod,
 Skoz svojo rojstvo,
 Skoz svoj kerst ino sveti post,
 Skoz tvoj križ ino terplenje,
 Skoz svojo smert ino pokop,
 Skoz svojo sveto vstajenje,
 Skoz svojo čudno vnebohojenje,
 Skoz prihod troštarja sv. Duha,
 Na dan sodbe,
 Mi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori perpelaš,
 De svojo sveto cerkuv vižaš ino
 ohraniš,
 De apostoljskiga pastirja in vse cer-
 kvene stanove v svoji sveti veri
 ohraniš,
 De sovražnike svete vere ponižaš,
 De keršanskim kraljam ino oblastni-
 kam pravo zastopnost daruješ,
 De vsemu keršanskimu ljudstvu mir
 ino edinost daš,

reši nas, o Gospod!

prosimo Te, vsliši nas!

De nas vse v tvoji sveti službi poterdiš ino obderžiš,
 De naše misli k nebeškim željam povzdigneš,
 De vsem našim dobrotnikam večne dari podeliš,
 De duše naše, naših bratov, bližnih in dobrotnikov od večniga pogubljenja rešiš,
 De sad zemlje daš ino ohraniš,
 De vsem vernim dušam večni pokoj podeliš,
 De nas vslišati hočeš,
 Sin božji,
 Jagne božje i. t. d.

prosimo Te, vsliši nas!

Oče naš. Češena si Marija.

Psalm 69.

Bog! pridi mi na pomoč: **Gospod,** hiti mi pomagati.

Omoteni naj bodo in osramoteni, kateri mi strežejo po življenji.

Naj bodo nazaj pahnjeni, ino kri jih naj sprehaja, ki mi hudo želijo.

Odstopijo naj v sramoti, ki se mi posmehujejo.

Vsi pa, ki Tebe išejo, se naj v

veliki sreči veselijo, in naj reko: Pove-
ličan bodi **Gospod!** kateri ljubijo tvojo
zveličanje.

Jez sim pa reven ino vbog, o **Bog!**
pomagaj mi.

Pomočnik moj in **Odrešnik** moj si
Ti: Gospod! nikar se ne mudi.

Čast bodi **Bogu, Očetu** ino **Sinu**
ino svetimu **Duhu**; kakor je bila od za-
četka, ino zdaj, ino vselej ino na vse
večne čase. **Amen.**

Ÿ. Pomagaj svojim služabnikom,

R. Kateri v Tebe, o **Bog,** zavupajo!

Ÿ. Bodi nam, o **Gospod,** močen turn,

R. Pred sovražnikom!

Ÿ. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas!

R. In otrok krivice se naj ne loti, nam
škodovati.

Ÿ. **Gospod,** ne ravnaj z nami po naših
grehih.

R. In ne vračuj nam po naših hudobijah!

Ÿ. Molimo za svojiga **Papeža (I.),**

R. Ohrani jih, **Gospod!** oživlaj ino osreči
jih na zemlji, in ne daj jih v voljo
njihovih sovražnikov.

Ÿ. Molimo za svojiga **Škofa (I.),**

R. **Gospod!** ohrani jih, ino varji jih vse-
ga hudiga.

- Ů.** Molimo za svojiga Cesarja (I.),
R. Gospod! osreči jih, ino vsliši nas,
 kadar Te za njih prosimo.
Ů. Molimo za svoje dobrotnike,
R. Poverni, o Gospod! milostlivo za
 voljo svojiga imena večno življenje
 vsem, kateri nam kaj dobriga storijo.
Ů. Molimo za verne mertve.
R. Gospod! daj jim večni mir ino večna
 ljuč jim naj sveti.
Ů. Naj počivajo v miru.
R. Amen.
Ů. Molimo za svoje brate, katerih ni tu-
 kaj,
R. Daj dobro svojim sužabnikom, ki v
 Tebe zavupajo, moj Bog!
Ů. Pošli jim, Gospod! pomoč iz svetiša.
R. In varji jih iz Siona.
Ů. Gospod! vsliši mojo molituv,
R. Ino mojo vpitje naj do Tebe pride.

Molimo za odpušanje grehov.

O Bog! katerimu je lastno, se vse-
 lej vsmiliti ino perzanesti, sprejmi naše
 pohlevne prošnje, de nas, ino vse svoje
 služavnike, ktere grehov ketina zvezane
 derži, milost tvoje dobrote odveže.

Vsliši, prosimo, o Gospod! molituv teh, ki Te pohlevno prosijo, in perzanesi tem, ki svoje grehe spoznajo, de nam odpušanje ino mir dobrotlivo podeliš.

Skaži nam, dobrotlivo, o Gospod! svojo neskončno milost, de nas, ne samo od grehov odvežeš, temuč tudi od šib, katere si za voljo njih zaslužimo, odrešiš.

Bog, kateriga greh razžali, pokora potolaži, poglej milostlivo na prošnjo k Tebi kličejočiga ljudstva, ino šibe tvoje jeze, katerih smo zavoljo svojih grehov vredni, od nas odverni.

Za Papeža.

Vsegamogočni večni Bog! vsmili se čez svojiga služavnika (I.), našiga Papeža, ino vodi jih po poti večniga življenja, de bodo z tvojo pomočjo, kar je Tebi dopadljivo, želeli, ino z vso močjo storili.

Za Škofa.

O Bog! pastir ino vižar vsih vernih poglej milostlivo na svojiga služavnika (I.), našiga Škofa, katerih si pastirja .. ske cerkve postavil, dodeli jim, de tem,

čez katere so postavljeni, s besedo ino djanjam k dobri mu služijo in tako enkrat s čedo sebi izročeno večno življenje dosežejo.

Za Cesarja.

O Bog! varh vsih kraljestev, ino zlasti keršanskiga cesarstva, dodeli svojemu služavniku našimu cesarju (I.), tvojo moč, s katero se sovražniki premagajo, spoznati ino častiti, de, ker so po tvoji volji cesar postali, tudi skoz tvojo pomoč mogočni ostanejo.

Prosimo Te, vsegamogočni Bog! de tvoj služavnik, naš cesar, ki so vikšo deželsko oblast iz tvojih rok prejeli, tudi na vseh čednostah rastejo, ino čedalje terdneji prihajajo, de se z njimi prevideni ostudnosti pregreh varvati, svoje sovražnike premagati, in k Tebi, ki si pot, resnica ino življenje, po tvoji volji priti zamorejo.

Za mir.

O Bog! od kateriga svete želje, dobre dela ino pravične djanja izhajajo, daj svojim služavnikom tak mir, kakor

ga svét ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedam vdane, in časi s tvojo pomočjo brez strahu pred sovražniki varni ino mirni.

Za pravo pobožnost.

O Bog! vužgi naše serca z ognjam svojiga svetiga Duha, de Ti bomo s čistim telesam služili ino z očišenim sercam dopadli.

Za verne mertve.

Bog! Stvarnik ino Odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služavnikov ino služavnic odpušanje vsih grehov, de milostlivo odpušanje, kteriga so vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Za dobro srečo svojiga dela.

Začni, prosimo, o Gospod! s svojim Duham našo djanje, in spremljaj ga s svojo pomočjo, de se vse naše molitve ino dela vselej s Tebo začno, ino s Tebo začete, v Tebi končajo.

Za žive ino mertve.

Vsegamogočni večni Bog! kateri gospoduješ črez žive ino mertve, in se črez

vse vsmiliš, katere iz vere ino djanja za svoje spoznaš: pohlevno Te prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, ali so še pri življenju, ali so se že iz tega sveta ločili, skoz prošnjo vsih tvojih svetnikov po tvoji dobroti odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

Za vse potrebe celiga keršanstva.

Vsegamogočni večni Bog, Gospod nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše težave, reve ino nadloge. Vsmili se črez vse verne kristjane, ker se je za nje tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod ino Izveličar Jezus Kristus volno dal grešnikom v roke, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa za nje prelil. Odverni nam po Njem, milostlivi Oče! zaslužene žibe, sedajne ino prihodne nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, boleznj ino žalostne revne čase.

Razsvetli ino poterdi v vsem dobrim duhovske ino deželjske oblastnike ino gosposke, de nas prav vižajo, in si resnično perzadenejo za vse, kar zamore k tvoji božji časti, k našimu zveličanju, in k miru ino sreči celiga keršanstva perpomoči.

Dodeli nam, Bog miru! pravo edinost v veri brez vsega razdertja. Spreoberni naše serca k pravimu poboljšanju našiga življenja. Vnemaj v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsem, kar je prav, de **Ti** bomo, kakor pokorni otroci v življenji ino smerti prijetni ino dopadlivi.

Prosimo tudi, kakor hočeš, de imamo prositi, za svoje prijatle ino sovražnike, za zdrave ino bolne, za vse žalostne ino revne kristjane, za žive ino mertve.

Tebi bodi vselej perporočeno, o **Gospod!** vse našo djanje ino nehanje, vse našo delo ino opravilo, našo življenje ino naša smert. Daj nam svojo milost tukaj vživati, ino tamkaj z vsimi zvolenimi doseči, de **Te** bomo v večnim veselji ino zveličanji hvalili ino častili. **To** nam dodeli, o **Gospod,** nebeški **Oče!** skoz **Jezausa Kristusa,** tvojiga ljubiga **Sina,** našiga **Gospoda** ino odrešenika, kateri s **Tebo** ino svetim **Duham** enak **Bog** živi ino kraljuje od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

Pred sv. rešnim Telesam.

O Bog! kateri si nam pod prečudnim **Zakramentam** spomin svojiga terpljenja za-

pustil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti tvojiga Telesa ino tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vredno v sebi občutimo. Kateri živiš ino kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod! vsliši mojo molituv,

R. In mojo vpitje naj k Tebi pride.

V. Vsegamogočni ino vsmileni Bog nas naj vsliši.

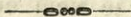
R. Amen.

V. Ino vernih duše naj po milosti božji v miru počivajo.

R. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

R. Amen.

Molitev

k sveti Trojici.

O moj vsigamogočni edini trojni Bog! z obličjam na tleh te iz serca molim ino visoko slovim. Ponižno te prosim: Odpusti mi mojo hudobijo, ino zaceli rane moje bolane duše. Nerodovitno vero, slabo vupanje, mlačno ljubezen, sim do tebe imel; moja nepokoršina ino nehvaležnost do tebe, edino trojni Bog! ni odpušanja, ampak pogubljenja vredna; pa tvoja neskončna milost je veči od moje hudobije. Kdor prešteje dobrote edino trojniga Boga. Glej, Bog Oče je tebe stvaril, Bog Sin te je na svetimu križu od večniga pogubljenja odrešil, ino Bog sveti Duh te je razsvetil. Zatorej moli Boga, ediniga v natori, trojniga v peršonah, in bodi hvaležen, ker ti je iz sosebne milosti dano,

ga spoznati ino moliti. Veseli se nad Bogam, ino hvali ga vedno s svetim življenjam. Noč in dan z ponižnim sercam moli: Svet, svet, svet je Gospod vsigamogočen Bog! čast ino hvala naj mu bo od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molituv ob kvaternih tednih.

O Gospod! „vse stvari perčakujejo od tebe, de jim daš jed ob pravim času.“ Kader jim daš, pobirajo; kader svojo roko odpreš, so vse z dobrotami nasitene. Zares, dobrotlivi Bog, vsmileni Oče nebeški! le od tebe prejmemo vse, kar na duši ino na telesu dobriga imamo. Le od tebe, Oče! pride vsak dober dar, ki nas tukaj razveseli. O koliko dobrot si nam spet v tem letu dodelil! vse si nam dal, kar potrebujemo. Čast in hvalo naj ti pojem, o dobrotlivi Oče! za vse tvoje darove, za vse perdevke zemlje, na vse dušne ino telesne dobrote, katere nam vsak čas leta dajaš. Iz celiga serca se ti zahvalimo za vsako tvojo dobroto. Zraven pa te tudi ponižno prosimo, daj nam zdej ino vselej še to gnado, de bomo vse tvoje dobrote tako vživali, kakor je tvoja

sveta volja. — Daj tudi, vsmileni Oče našim rajnim, katere je tvoja sveta mila roka v tem času k sebi poklicala, večni mir ino pokoj; nam pa daj, o dober Oče! svojo sveto gnado ino pomoč, tvojo sveto voljo zvesto dopolniti. Daj nam tudi, o dobrotlivi Oče nebeški! zraven tvojih gnad ino dobrot to nar večji gnado, de bomo iz ljubezni do tebe vse, kar nam daš, tako obernili, de bo tebi, o Bog! k nar večji časti. Amen.

Molituv za srečno zadno uro.

Večni Bog, Oče življenja ino smerti, sklenjeno je, de more vsaki vmreti! pa kdaj? kje ino kako? to nam je vsim prikrito. Zatorej, o moj Izveličar! ponižno te prosim skoz tvojo sveto rešno kri, za me do kaple na križu prelito, daj, le daj mi svojo gnado, se k posledni uri srečno pripravlati, ino ne pusti, de bi jez svojo serce preveč na nečimernost golufniga sveta vezal. Daj mi svojo pomoč, de bom k tvoji časti vse storil, ino tako mojo dušo ohranil. Ja jez hočem skoz molituv, skoz dobre dela ino skoz vredno zavživljanje svetiga rešniga Telesa se serčno k smerti

pripravlati, de, kader bo hladen večer pokoja prišel, bom najdel v tebi, o Jezus! svoj trošt ino veselje. Le svojo ljubezen, o Jezus! mi daj, ino — tvoje presveto rešno Telo naj de prejmem, po tem pa sim srečen, močen, ino ne bom omagoval na poti v dolgo veselo večnost. Amen.

Perporočenje.

Duša Kristusova, posvéti me!
 Telo Kristusovo, zveličaj me!
 Kri Kristusova, napoji me!
 Voda iz desne strani, operi me
 Terplenje Kristusovo, poterdi me!
 O dobrotlivi Jezus, vsliši me!
 V svoje svete rane zakrij me!
 Se tebe ločiti ne pusti me!
 Pred peklenkim sovražnikam vari me!
 Ob uri moje smerti pokličí me;
 De z vsimi svetniki bom hvalil te;
 Hvalil zdaj ino vekomaj! Amen.

Molituv za sovražnike.

Vsmileni Oče! velikokrat sim jez že zoper tebe grešil, tvoje svete zapovedi prelomil: pa vender tvoja milost me ni zaverгла. Odpustil si meni moje grehe, odpusti tudi vsim mojim sovražnikam, ki meni hudo hočejo. Daj jim spoznati tvojo

sveto ljubezen, ino spreoberni njih hudobne misli. Sim morde jez sam kriv sovražtva, o tak se hočem poboljšati, jim roke podati ino odpustiti. **O** vsmileni Jezus! odpustil si svojim sovražnikom iz svetiga križa, ker si za nje prosil, rekoč: „Oče! odpusti jim.“ Ja, moj Zveličar! po tvojim svetim izgledu jez hočem za naprej živeti, svoje sovražnike ljubiti ino za nje moliti, ker sam mi zapoveš: „Ljubite svoje sovražnike; dobro jim storiti, kateri vas sovražijo; ino molite za tiste, kateri vas preganjajo. Amen.

Molitve za verne duše v vicah.

O vsmiljeni Oče nebeški, Gospod nebes ino zemlje! v tvojih rokah je življenje ino smert, pekel ino nebesa. Vsmili se vsih mojih rajnih, ki si jih k sebi poklical, odpusti jim vse grehe, ino reši jih od terplenja, če še niso pred tvojim obličjam čisti. Ena kapla tvoje kervi, o ljubi Jezus! vse martre rajnih pogasi, vsmili se jih, ino očisti jih od madežov; naj jim sveti večna luč v kraljestvi izvolenim. Vzemi, o dobrotlivi Jezus! vse moje molitve ino dobre dela za prijeten ofer mojih rajnih,

ino vsmili se za voljo svojiga terpenja ino smerti črez moje rajne; daj jim vesele besedi vslišat, kakor Dizmasu na križi: „Še dones bote v mojimu paradizi.“ **O Jezus!** nar boljši dušni pastir, daj mojim rajnim večni mir ino pokoj. Amen.

Vsegamogočni, večni Bog, Sodnik živih in mertvih! ki si postavil po svoji neskončni dobroti in modrosti med svojimi vernimi nasprotno zavezo (gmajno) po molitvi, svetim Obhajilu, po priprošnjah in vsih nebeških gnadah: prosim Te skoz bridko terpenje in smert tvojiga edinorojeniga Sina, skoz njegov prihod v predpekel in skoz njegov vnebohod: daj, de naša ponižna molitev pred tvoj tron pride, ki jo za duše naših ljubih (starišev, bratov, sester) prijatlov, znancov, dobrotnikov, vse naše žlahte, naših sovražnikov, sploh pa vsih vernih mertvih k Tebi povzdignemo, — za vse, ki se še pokorijo v grozovitnim plamenu v vicaah za svoje grehe, ki so jih v tem življenji storili. Pošlji jim tolažbo in nebeško hladilo, in sprejmi jih milostljivo v kraljestvo večniga miru. V kraju teme in pokorjenja z gorečim poželjenjam in ljubeznijo zdihujejo po rôsi tvojiga usmiljenja.

Pomni, o nebeški Oče! kako preobilno zadostenje je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod Jezus Kristus za nje opravil, in ne tirjaj več dolga od njih, kteriga je on, neskončno vredni srednik za nje v toliki obilnosti povernil! Njegova toliko globoka ponižnost je v preobilni meri plačala, kar so oni s svojim napuhom pregrešili; njegova prečudna krotkost je popravila preobilno, kar so se s svojo jezo zadolžili; njegova neskončna ljubezin je povernila vse, kar so grešili s sovraštvam; njegova radodarnost je poplačala za njih lakomnost; njegov sveti pôst za njih nezmernost; njegova pokoršina za njih nepokoršino, njegova narpopolnishi čistost za vse njih nečiste misli, besede in djanja; njegovo bridko terplenje in smert za vse njih grehe in nepopolnosti. Zakaj, ni za sebe trudil se, terpel in umerl on sveti nedolžni, pri kterim greh in smert ničesar nima; temuč, kar je s svojim življenjem, terplenjem in smertjo pridobil, je daroval vse za nas, za naše brate in sestre, de tvoji pravici iz zakladov njegoviga neskončniga zasluženja zadostijo.

Odreši jih tedaj, o Gospod! ki še v ječi groznih vic zdihujejo, in tako močno

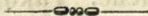
želijo, hvaliti Te in poveličevati; de se jim vrata svetih nebes odprejo, in de ne bojo dalej v žalostnih temnicah zadržane, ker jih je tvoj preljubljeni Sin celih tri in trideset let v pušavi tega sveta iskal, in s toliko velikimi bolečinami in narbridkejši smertjo odrešil. V resnici, o premili Oče! dober pastir je zaslužil, de bi bilo njegovim ovčicam dobro, in de jih kje pripeljaš, kjer on s Tebo in svetim Duham živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ÿ. Gospod, daj jim večni mir!

R. In večna ljuč jim naj sveti.

Ÿ. Gospod, daj jim počivati v miru.

R. Amen.

Sveti roženkranc.

Ni človeka, ki bi ne imel v večnosti ali ljubiga očeta, mater, brata, sestro ali kakiga dobrotnika. Letim mertvim pa ne moremo bolj svoje ljubezni ino hvaležnosti iskazati ko z molitvijo. **K** timu pomaga sosebno sveti roženkranc, kateri se, kakor je tukaj spisán, lahko od vsakiga opravi na tihim per sveti maši ali doma. Vender pa mora ta molituv pobožno, ino z mišljenjam na skrivnosti opravljena biti, ki so v njej zapopadene. Tako pride naš glas do serca našiga nebeškiga Očeta, in mi imamo ta trošt, de svojim ljubim rajnim poprej k odrešenju perpomoremo.

Perpravna molituv.

V imeni Boga Očeta, ino Sina ino sv. Duha. Amen.

O moj Jezus! ki si na križi kakor
spravni dar vmerl, jez hočem zdaj k tvoji
časti med molitvijo roženkranca svete
skrivnosti tvojiga terpenja ino smerti z
hvaležnim sercam premišlovati, in Ti svojo
molituv kakor priprošnja za vboge duše
v vicah Ti darovati; pa v sramoti spo-
znam z zgrivanim sercam, de nisim vre-
den, za duše prositi, ki so že pred tvojo
sodbo stale, in še tvojiga obličja le za
voljo majhnih madežov gledati ne smejo.
Dodeli mi tedaj, moj Jezus! skoz zaslu-
ženje tvojiga terpenja ino smerti odpu-
šanje mojih grehov, ino vbogim dušam
v vicah odpušanje njihovih štrafeng, in
peli jih v nebeško veselje, kjer bodo tvo-
jimu božjemu veličastvu večno čast ska-
zale, ki z Očetam ino svetim Duham edini
Bog živiš ino kraljuješ vekomaj. Amen.

Verujem v Boga Očeta ...

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Češena si Marija ... tvojiga telesa Je-
zus, ki naj v nas vero pomnoži.

Češena ... Jezus: ki naj v nas vu-
panje poterdi.

Češena ... Jezus: ki naj v nas lju-
bezen vužge.

Molituv pred prvim odstavkam.

Čast in hvala bodi Jezusu Kristusu našimu Odrešeniku v njegovim kervavim putu na oljski gori.

O neskončno dobrotlivi Jezus! skoz tvoj kervavi put na oljski gori, ki je v kaplah na zemljo padal, Te prosim za vboge duše v vicah, de jih skori iz njihoviga terplenja rešiš.

O sveta Marija, mati božja! prosi vender za vboge duše v vicah, ki tako močno božjo gledanje želijo. Ti veš, o ljuba mati! kako drago je tvoj božji Sin te duše odkupil; izprosi jim odpušanje njihovih štrafeng skoz Jezusa Kristusa, tvojiga Sina, kateri je za nas kervav put putil.

Češena si Marija ... (10krat.)

Čast bodi Bogu ...

Oče naš ...

Molituv pred drugim odstavkam.

Čast ino hvala bodi Jezusu Kristusu, našimu Odrešeniku, ki je za nas gajžlan bil.

O Gospod Jezus Kristus! skoz svojo grozno gajžlanje ino kri, ktero si ta čas pretil, Te prosim za rešenje vbogih duš

z vic. Vzemi jih vendar skori v svojo sveto kraljestvo, kjer bodo tvojo božjo oličje gledale, in Te z vsimi svetniki hvalile ino molile vekomaj.

Sveta Marija, mati milosti, prosim Te, skaži svojo vsmiljenje vbogim dušam v vicah; prosi za nje, de Bog čas njihoviga terplenja skrajša, ino jih v večno zveličanje vzame. Sprosi vernim dušam večni mir skoz svojiga Sina Jezusa Kristusa, ki je za nas kervavo gajžlan bil.

Češena . . . (10krat.)

Čast bodi . . .

Oče naš . . .

Molituv pred tretjim odstavkam.

Čast ino hvala bodi Jezusu Kristusu, našimu Odrešeniku, ki je za nas s ternjam kronan bil.

Božji Jezus! skoz svojo grozno kronanje s ternjam, kteriga si za nas grešnike prestal, Te prosim, vsmili se vbogih duš v vicah, odpusti jim njihove pogreške, ktere so iz človeške slabosti storile: spreglej njim njihovo štrafengo, in kronaj jih s krono večniga zveličanja.

O sveta Marija, Ti tolažnica žalostnih! vsmili se vbogih duš v vical, prosi za nje, de bodo iz svoje ječe rešene, ino v srečno prebivališe svetih neles sprejete. Prosi, o preljuba mati! prežlahtni sad svojiga telesa — Jezusa, kateri je za nas s ternjam kronan bil.

Češena ... (10krat.)

Čast bodi ...

Oče naš ...

Molituv pred štertim odstavkam.

Čast ino hvala bodi Jezusu Kristusu, našimu Odrešeniku, ki je za nas težek križ nesel.

O moj Jezus, božji Zveličar! molim Te v tvojim terplenji, in Te prosim skoz tvojo grozno nošenje križa, de se vbogih duš v vical vsmiliš, ino njim njihove štrafenge spregledaš. Spomni se na težaven pot, kteriga si z križam obležen na goro Kalvari iti moral; spomni se svojiga velikiga spehanja ino padenja pod težo križa, ino za voljo tega terpenja se vsmili čez vboge duše v vical; reši jih skori, in daj jim večni mir.

Presveta Devica Marija, mogočna pomočnica per Bogu! spomni se na trpljenje, kteriga je tvojo materno serce občutilo, ko si svojiga ljubiga Sina z križam obloženiga srečala; in za voljo te svoje bolečine imej vsmilenje z vbogimi dušami v vicah, ki so skoz predrago kri Jezusa odkuplene, in tako gorečo po svojim rešenji zdihujejo: daj, de bodo skori božjo obličje gledale skoz žegnani sad tvojiga telesa Jezusa, ki je za nas težek križ nesel.

Češena ... (10krat.)

Čast bodi ...

Oče naš ...

Molituv pred petim odstavkam.

Čast ino hvala bodi Jezusu Kristusu, našimu Odrešeniku, ki je za nas križan bil.

O preljubi Jezus, moj Gospod ino moj Bog! molim Te v vsi ponižnosti, ino Te prosim skoz tvojo pregrozovitno križanje, ino tvoje smertne težave na križu, vsmili se čez vboge duše v vicah, in podeli jim večni mir.

O sveta Marija, težav polna mati! spomnim Te na bridko vmiranje tvojiga

Sina, ki je svojo kri ino življenje za nas vboge grešnike dal ino v vmiranju na križu klical: „Oče! odpusti jim, ne vedo, kaj delajo.“ Za voljo te ljubezni tvojiga Sina do nas grešnikov, Te prosim: imej vsmilenje z vbogimi dušami v vicah, ino jim sprosi skori rešenim biti iz njihoviga terpenja. Prosi za nje skoz žegnani sad tvojiga telesa Jezusa, ki je za nas križan bil.

Češena ... (10krat).

Čast bodi ...

Oče naš ...

Darovanje.

Božji Jezus, Ti Odrešenik sveta! darujem Ti opravljeno molituv svetiga roženkranca v vsi ponižnosti s tajistim namenam, s katerim si Ti sam svoje bolečine, svojo kri ino življenje nebeškemu Očetu za človeško odrešenje daroval, in Te prosim skoz tvojo pregrozovitno terpenje, in skoz tvojo preobilno prelito kri, de se čez vboge duše v vicah vsmiliš, jih z njihoviga terpenja rešiš, ino jih k sebi v nebesa vzameš, kjer bodo tudi one za mene prosile, de enkrat pred

strašnim terplenjam vic obvarvan ostane-
nem, in neskončniga zasluženja tvojiga
terpenja deležen postanem, ki živiš ino
kraljuješ z Očetam in svetim Duham —
Bog — od vekomaj do vekomaj. Amen.

K Materi Božji.

Sveta Marija, težav polna mati! tvojo
celo življenje je bilo z žalostjo, težavo
ino bridkostjo napolnjeno, pa skoz svojo
poterpežljivost ino podverženje v presveto
voljo božjo si prišla po poti terpenja v
večno nebeško čast. Prosim Te z popol-
nim zavupanjem na tvojo vsegamogočno
priprošnjo per Bogu: sprosi vernim du-
šam, de bodo skori v tvoji presrečni
družini, pa tudi, de enkrat moja duša ob
svojim odhodi iz tega sveta skoz tvojo
priprošnjo milostliviga sodnika najde v
Jezusu Kristusu tvojim Sinu, ki z Oče-
tam ino svetim Duham ravno tajisti Bog
živi ino kraljuje vekomaj. Amen.

Litanije.

Gospod usmili se nas!
Kriste usmili se nas!
Gospod usmili se nas!
Kriste sliši nas!
Kriste vsliši nas!
Oče iz nebes, vsegamogočni Bog!
Sin, vsega sveta rešni Bog!
Sveti Duh, resnični Bog!
Sveta Trojica, en sam Bog!
Jezus, edinorojen, preljubljeni Sin božji!
Jezus, Ti klavni ofer iz ljubezni!
Jezus, ki si, človeštvo rešiti, bridki
 kelih terplenja pil, ino iz strahu
 pred terplenjam kervavi put putil!
Jezus, ki si kakor hudodelnik vjet
 ino zvezan, pred sodnike pelan,
 zasramovan ino s pestmi bit bil!
Jezus, ki si kervavo gajžlan, ino s
 ternjam kronan bil!

Vsmili se vernih duš v vicah!

Jezus, ki si grehe sveta s svojim križam nesel!

Jezus, ki si nevsmileno z žebli na križ perbit bil!

Jezus, ki si na križu razspet v nar hujši bridkosti s smertjo rinjal!

Jezus, ki si v smertni bridkosti, si žejo vgasiti, z žolčam napajan ino od memo gredočih zasramovan ino preklinjan bil!

Jezus, ki si v smertnih težavah svojo presveto mater v nar veči žalosti pod križam vidil, ino jo svetimu Janezu izročil!

Jezus, ki si tri ure s smertjo rinjal, po tem z glasnim krikam svojo dušo izdahnil, in nam s svojo smertjo nebesa odperl!

Jezus Kristus, naš Odrešenik!

O Jezus, Ti Jagnje božjo, ki odjemlješ grehe svetá, perzanesi dušam v vica!

O Jezus, Ti Jagnje božjo, ki odjemlješ grehe svetá, vsliši vpitje duš v vica!

O Jezus, Ti Jagnje božje, ki odjemlješ grehe svetá, vsmili se vernih duš v vica!

Kriste sliši nas i. t. d.

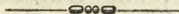
Oče naš ... Češena ...

Vsmili se vernih duš v vica!

Molituv.

O Gospod Jezus Kristus! ki si za nas na križu vmerl, vsmili se čez duše v vicah, očisti jih skoz svojo sveto rešno kri od vsega, kar še tvoja božja pravica nad njimi pokorjenja vredniga najde. Daruj za nje svojo preveliko terplenje, svojo kri ino rane, ino zadnič svojo bridko smert nebeškemu Očetu, de njim njihove štrafenge odpusti, ino jih v večno zveličanje milostlivo vzame. Amen.

Gospod, daj vsim vernim dušam večni mir, ino večna luč jim naj sveti. Amen.

Posebni nauki za slovensko mladino.

Vsi smo popotniki pod milem solncem, ino gremo eden za drugim v dolgo večnost na naš dom. Dokler na sveti živimo, smo mnogim skušnjavam podverženi, kateere nam branijo, božjo voljo zvesto dopolniti, ino svojo kratko popotvanje srečno dopopotvati. Želiš, ljuba duša, brumno živeti ino se hudiga varvati, — te posebne nauke za brambo vzemi:

1. *Imej vselej Boga pred očmi*, ino spomni se, de Bog vse vidi, ino vse ve. Bog pozna vse reči, tudi nar skrivnejši misli človeške. Noben mrak, nobena tema ni tolika, de bi se grešnik mogel skriti; božje uho vse sliši, ino njegovo oko vse vidi.“

2. *Moli*. Vsi smo berači, ino vsi terkamo na vrata nebeške, ino prosimo:

Oče nebeški! daj nam dones vsakdanjiga kruha! Moli rad, moli v duhu ino resnici, ino spomni se, de „molitev je nebeški ključ, ino prva podpornja svetih čednosti.“ Brez molitve ino žive vere ni terdniga vupanja, tudi nobene goreče ljubezni ne; molitev je močno orožje, zalozvanje dušnih sovražnikov premagati, ino Jezus sam pravi: Imejte vero, ino vse, kar koli bote v molitvi prosili, bote prijeli, ako bote vervali.

3. *Ohrani prežlahno čistost, ino beži pred loternijoj.* Čistost, nar lepši venc vse lepote, ona nam moč ino življenje da, ino nas prijetne stori pred Bogam ino ljudmi. Jezus sam pravi: „Blagor jim, ki so čistiga serca, oni bojo Boga gledali.“ „O čistost, ki si serca veselje, ti duši perute dajaš, de se k nebesam povzdiguje, ino pravične razsvetluješ.“ „Čista duša več velja,“ pravi moder Sirah, „kakor vse, kar na sveti še toliko cenó ima.“ Zatorej, ohrani čistost, to predrago ino prežlahno blago, beži pred nečistostjoj, ino vari se nje bolj, kakor strupne kače, zakaj: „Nečistost človekomorce rodi.“ Nečistniki že tukaj na temu sveti sebi nepokoj, sro-

maštvo ino bolezen nakopajo; kaj jih pa tamkej čaka v dolgi večnosti. Nečistnik zgubi skoz pregreho nečistosti gnado božjo, angel varh nje ga zapusti, Jezus, ker je za-nj svojo nedolžno kri do zadne kaplice na svetim križi preлил, ni več ženin njega duše, ino Marija Devica ni več njega mati. Glej zgubo nečistnika! Ino od nobene pregrehe se ne bere v svetimu pismi, de bi Bog rekel bil: „Meni je žal, de sim človeka stvaril, kakor od pregrehe nečistosti, zavolj katere je Bog ves svet potopil.“ „Kaj pomagajo čednosti, kaj dobre dela; ako pasa čistosti nimaš, je vse zastojn.“ Ljuba duša! vari se nečistosti, čuj ino moli, vgasni hitro od začetka v svojimu sercu vse nečiste misli ino hudobno poželenje, ino vari se:

4. *Lenobe, ki je porodnica ino mati vsiga hudiga.* Vari se lenobe, katera dušo skoz skušnjave mori, teh, kateri se z delam ne branijo. „Vsako drevo, ktero ne stori dobriga sadu, bo posekano, ino v ogenj verženo.“ Le glej lenuh! že je sekira nad tebo zasa-jena, kmali boš, kakor suho drevo, posekan. Lenoba je pot v pogublenje. Leni

nima žive vere, praviga vupanja, tudi goreče ljubezni ne. Vera leniga je mrtva, ker je nerodovitna; vupanje njegovo je slabo, ker ne dela dobriga; ino ljubezni ni v njem, ker zapovedi božje zaničuje. „Leni so oblaki brez vode, jesenske drevesa brez sadu, z korenino izderte,“ pravi sveti Juda Tadej. Zatorej, o kristjan! varuj se lenobe, ona je čuten strup! Pojdi z menoj, lenuh! k čebelci te pelam, pogleduj jo per deli, ino zmodri se! brez vučenika ona skerbno v žetvi nanaša, kar bo jedla po zimi, ti pa v lenobi sladko spiš, ino sladko spanje je smert.

5. *Zapelivih tovaršov varuj se skerbno.* Vari se, de ne boš prijaznosti z zapelivim tovaršem naredil, kateri sladko govorijo, v serci pa ojster meč nosijo, z katerim nedolžnost morijo. Beži pred njimi, kakor pred strupno kačo, ino če boš z njimi potegnil, si pogubljen, zakaj: „kdor je nespametnih prijatel, bo njim enak postal.“ Vari se, ino ne veruj hudobnežam, ki pravijo: To ino to ni greh, de si je ravno nepošteno ino gerdo. Poslušaj raj glas svoje vesti: ona ti pove, kaj imaš storiti, ino kaj ne.

6. *Varuj se vsiga ponočniga postopanja ino vlačuganja.* Ne hodi po vesi ali po hišah, v katerih se dobro ime ino čast bližniga krade, kjer prepir, preklinjanje ino pohujšanje domačuje, kjer se nedolžnost more. Vari se plesa ino igre, ino ne bodi kakor malikovavci, od katerih je pisano: „Ljudje so sedli, de bi jedli ino pili, ino so vstali, de bi igrali.“ Per igri ino plesu se veliko hudiga zgodi. Sramožlivost bo omadežovana, nedolžnost omedluje, ino večkrat se zgubi. Ino sveti Efrem govori: „Kjer se sliši muzika, ples, pokanje z rokami, tam je žalost angelov, god ino veseli praznik hudičov.“ Hudič je storil, de je Herodijanina hči z svojim plesam tako dopadla; hudič ji je pomagal, de je tako govorila, ino svetiga Janeza Kerstnika ob glavo pripravla. Zatorej, kader boš k igram vabljen ali klican, beži, zapusti hitro tovaršijo ino — vsmili se svoje duše, de Bogu dopadeš; zderži se ino nikar ne hodi na tako sterme, nevarne kraje.

7. *Varuj se žertja ino pijanosti.* Ne bodi samogolten, derži mero per jedi ino pijači, ino spomni se na besede svetiga Bernarda, kateri govori: „Kristjan

jé ino pije za življenje, pa ne živi za jed ino pijačo.“ „Gorje vam,“ govori sveto pismo, „ki ste nasiteni; zakaj, vi bote lačni.“ Tudi moder Sirah te lepo vuči, rekoč: „Ne bodi per nobeni jedi samogolten, ino ne poželi vsakiga jedila.“ Kdo kliče, joj meni! kdo zdihuje, kdo se prepira, kakor le tajisti, ki bokal za bokalam požverkuje? Pijača gladko po gerli teče, zadnič pa pikne, kakor gad, ino rani kakor strupna kača. „Gorje ino gorje!“ govori sam večni Bog, „gorje pijancam! gorje samogoltnim! kateri zjutrej vstane k pijači, pije do večer; o le mile solze jokajte črez nesrečo svojo vi, čigavo veselje vino je.“

8. Bodi ponižen ino poterpežliv. Bodi ponižen ino krotek pred Bogam ino ljudmi. Ne povzdiguj se nad druge, de bi bil boljši, od njih; le ponižnih misli do sebe bodi, kakor bi med vsimi narhuji grešnik bil. Ponižne Bog varuje, ponižne ljubi ino tolaži, k ponižnim se ponižuje, ino jim obilno milosti daje, le v ponižnim serci Bog prebiva. „Bog napuhnjeniga zaničuje, ino le ponižniga povišuje.“ — „Tako se Bog napuhnežam vstavlja, ponižnim pa svojo gnado deli.“

Bodi tudi poterpežliv ino ne godernjaj črez težavo ino nadloge, saj od Boga pridejo, in kar Bog stori, vse prav naredi. Spoznaj svojo serce, ino reči: „Zame je dobro, de si me, o Bog! skoz težave ponižal, de se tvoje postave učim.“ V terplenji se človek čtisti, kakor zlato v razbeljeni peči. Zatorej ne brani se terpljenja, ino spomni se: „De bridkosti so vrata nebeške, ino sveti križ je kraljeva pot k nebesam.“ Poterpi tudi z sovražnikami ino z hudobnimi, moli za nje. Oni tebi hudo hočejo, ino tebi slabo želijo, al' po božjim naravnaji tebi le dobro storijo. „Izroči Gospodu tvoje pote, ino zanesi se na njega, ino boš vse prav storil.“

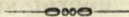
9. *Nedelje ino praznike vredno posvečuj.* Hodi rad v cerkev, moli prav pobožno, per sveti maši premišluj terplenje Jezusa Kristusa, zahvali Boga za vse dobrote, ino pridgo zvesto poslušaj, tudi tajisto v sercu ohrani. „Srečen je, pravi Jezus, ki božjo besedo posluša, pa tudi v svojim sercu ohrani.“ Po polдне pojdi h keršanskimu navuku, ino spomni se, de svetejši tovaršije ni, pravi brumen David, kakor beseda božjiga na-

uka. Ona podpira slabiga popotnika, ino mu kaže pot pravičniga življenja. Moli čez dan sveti roženkranc ino beri svete bukve.

10. *Perstopi večkrat k svetim zakramentam.* Očisti večkrat svojo vest skoz ponižno spoved, ino nasiti svojo dušo z nebeškoj manoj svetiga rešniga Telesa. Skoz vredno sveto Obhajilo, pravi sveti Ciril, pride Jezus z nami v žlahto. Ino Jezus sam pravi: „Jez sim kruh življenja, ki je iz nebes prišel. Kdor zavživa moje meso, ino pije moje kri, ta ima večno življenje; on ostane v meni, jez pa v njem, ino jez ga bom obudil, posledni dan.“ Sveti zakramenti so živi studenci, iz katerih gnada božja v človeške serce izvira: ino srečen tajisti, kateri večkrat se vredno per studencu milosti božje znajde, on svojimu sercu nebeško mokroto veseliga trošta zajema!

11. *Zahvali Boga za dobrote, ino za vse kar imaš.* Spoznaj prijete dobrote božje, ino daj njemu hvalo za vse. Ne hvali sam sebe, ampak Boga, ki tebi vse da. Ako si pa od Boga vse prijel, kaj se hvališ, ko bi ne bil prijel? Gerda je vsaka pregreha, al' nar gerši

med vsimi je nehvaležnost; ona je mati vsih hudobij. Nehvaležnik vlačí mater za lase, suva očeta črez prag; nehvaležnik je sovražnikam Jezusa izdal, ino nehvaležniki so njega na križi vmorili. „Vol pozna, čigar je, ino osel jasli svojiga Gospoda,“ tožuje nebeški Oče; „moje ljudstvo pa mene ne pozna.“ O bodi hvaležna, moja duša! za vse, kar ti dober Bog da. Povzdigni, le vselej povzdigni svoje serce k Bogu, ino zapoj mu čast ino hvalo, rekoč: „Hvali Gospoda, moja duša! ino vse, kar je v meni, hvali njegovo sveto ime. Hvali Gospoda, moja duša, ino ne pozabi njegovih dobrot. Amen.

Molitve za bolnike

pred ino po

sv. poslednim olju.

Oče nebeški! glej na mene svojiga služabnika, glej kako silni v svoji boleznim terpim. Zdravje, nar bolši blago sem zgubil, ino v velikih težavah zdaj na svoji bolniški posteli zdihujem.

Potožim ti svojo pričejočo težavo, ne iz nevolje, ampak de mi trošt ino pomoč pošleš, poterpežljivo prestati kar zdaj terpim.

Oh, koljko dobrot si mi že dodelil, koliko veselih dni preživeti dal! zakaj bi tudi kaj bridkiga iz rok svojiga ljubezniviga Očeta ne sprejel?

Že samo leta misel, de se mi brez tvoje volje, Oče nebeški! nič hudiga ne zgodi, me tolaži. Vem, de zdravje ino bolezen od tebe pride, ino de ti na bol-

niški postelji skoz poterpežljivost ravno tako služiti zamorem, kakor v zdravih dnevih per svojim delu. — Zna biti, de sem si skoz svoje grehe leto bolezen perpravil ino zaslužil; zna pak tudi biti, de ti Oče nebeški samo mojo pokoršino in lubezen skusiti hočeš, ali želiš per ti boleznimi mi perložnost dati, že tukaj za svoje grehe pokoro delati, ino si za dušo kako zasluženje perpraviti. Zatorej zdaj v leti boleznimi, kakor poprej v zdravih dneh, vse svoje zavupanje na tvojo modro previdnost postavim; ti me ne bodeš štrafal več, kakor sem si zaslužil, ino me tudi ne bodeš skušal čez mojo moč. Za tega volo nočem tudi nezavupliv ali nevoln biti v svojim terplenju, temuč hočem za svoje zdravje pametne pomoči jiskati — ino tebe vsegamogočen Bog, prositi, de moje arcnije požegnaš, mi lubo zdravje dodeliš, ino tudi moje grehe milostlivo odpustiš, za katirika volo morebit zdaj terpim. Ino ako bi tudi leta moja bolezen ta zadnja bila, ino bi me ti skorej iz tega sveta poklicati hotel, tako vunder v svojim terplenju ino v smerti stanoviten ostati želim, kakor je Jezus v svojimu nedolžnimu terplenju stanoviten

bil do smerti. Kakor je on v smertnimu strahu molil, tako tudi jaz prosim: Oče, če je mogoče, ino tebi je ja vse mogoče, vzemi ti kelh mojiga terpenja od mene, vunder pa ne moja, temuč tvoja vola se naj zgodi! Samo za to gnado prosim, daj meni še tukaj čas ino perložnost, se od svojih grehov očistiti, svoje krivice ino zamude poravnati, de se bom dobro perpravlen, pred sodbo mojiga Jezusa znajšel.

Zatorej hočem rajši zdaj, dokler me bolezen še ni premagala ino čisto oslabila, svojo dušo pred večnim pogublenjam okovariti, ino skoz prejemanje sv. Zakramentov zastavo večniga življenja zadobiti. Želim zdaj sam per sebi svoje dopernešene dni ino leta pregledati; svoje grehe, še bol, kakor sicer v zdravih dneh resnično zgrivati, spovedniku vse potožiti, kar mi še na sercu ino vesti leži; svojo dušo z sv. Telesam mojiga Zveličarja poživiti, ino tudi sv. posledno olje prejeti, katiro je k troštu vseh bolenih gor postavleno. Naj potem po voli Božji smertna ura prej ali poznej pride, — vselaj bom zamogel z mirnim sercam tebi nebeški Oče! svojo dušo izročiti. Amen.

Pred sv. poslednim oljam.

(Sveto posledno olje je Zakrament, v katerimu bolnik skoz mazilo s sv. oljam ino skoz naprepisano molituv Mašnika gnado Božjo k ozdravljenju duše, večkrat pak tudi k zdravju svojiga trupla zadobi).

Vsmileni Bog! moje serce želi še tajstiga gnadepolniga troštra deležno biti, katiriga je Jezus skoz sv. posledno olje za vse bolene oblubil, kader je skoz sv. aposteljna Jakopa rekel: Je kdo med vami bolen, naj pošle po mašnike cerkve, ino oni imajo črez njega moliti, ino v imenu Gospoda njega z Oljam pomazati; ino verna molituv bo bolnika ozdravila, ino Gospod bo dal, de mu bo bolši, ino če je v grehah, mu bojo odpušeni. Zategavolo verjem ino zavupam, de se bo skoz leto sv. mazilo Božja gnada še bol v meni poterdila; de bodo meni tudi vsi majhini ino pozabljeni grehi, ktire sem z mojmi počutkami dopernesel, odpušeni, de bom zdaj od vsih madežov ino ostankov svojih grehov očišen, de bom odsihmal vse skušnave ino sopernosti svoje boleznii loži prenesel, ino če bi tvoja vola bila mene iz tega sveta poklicati, ves strah

pridejoče smerti loži prestal; če je pak per tebi sklenjeno, ino meni k pridu, tudi lahko moje zdravje drugoč zadobiti. Vse leto verjem ino zavupam zadobiti skoz zunejšno mazilo mašnikovo, če ti, o Bog, leto sv. opravilo s svojo vsemogočno gnado požegnaš.

Jezus, sin Davidov, vsmili se črez mene kakor si se vsmilil črez veliko bolnih, ktiri so te z vernim sercam na pomoč klicali; tako se vsmili tudi črez moje telesne težave, še več pak črez moje dušne rane ino bolečine. Reci le eno samo besedo, ino ozdravleno bo moje telo ino moja duša. Sv. Duh troštar vsih revnih! odpravi žalost ino cagovitnost iz mojiga serca, ino razsveti me, de ne bom tolko na posvetno mislil, kakor nebeškiga veselja poželel. Amen.

Po sv. poslednimu olju.

Vsemogočen Bog! iz celiga serca se ti zahvalim za vse gnade, ktire sem zdaj skoz sv. olje od tvoje neskončne milosti prejel. Brez skerbi ino mirno zdaj čakam, kaj se bo po tvoji voli ino previdnosti z meno zgodilo; zakaj imam za-

vupanje, de si v nebesih poterdil mazilo ino molitve mašnikove, de si meni dal znaminje mojiga znotrejšeniga očišenja, zavolo katiriga zdaj svojo izveličanje zavupljivo perčakujem. Skoz poterpežljivost ti bom zdaj v boleznii služil, ino premišleval, kako se bom posihmal greha varval, če po tvoji voli drugoč ozdravim. Lep izgled hočem vsim bližnim dati, kako volno se ima tudi vsako bridko poslanje Božjo prenesti ino v smertni nevarnosti na Boga zavupanje staviti. Večno izveličanje je meni od Jezusa oblubleno, ako v vsem dobrim do konca stanoviten ostanem. Tudi priprošnji sv. Device Marie ino vsih izvolenih se perporočim v leti svoji boleznii. Izprosite meni, vsi prijatli Božji! per Gospod Bogu stanovitnost v terplenju, trošt v moji žalosti, odpušanje mojih grehov ino zasluženih štrafeng, de bom po svoji smerti v družbi vseh izvolenih Boga večno častil, ino v nebesah prebival. Amen.

Kratke molitve, vmerjočimu naprej moliti.

Moj Bog! skorej bodeš mene od mojih težav rešil, ino k sebi poklical! naj se zgodi po tvoji voli!

Zahvalim se ti, moj **Bog!** za vse, kar si meni moje žive dni dobriga sturil, na truplu ino na duši. — Ti si meni dober, tako silno dober bil. — Še zdaj zavupam na tvojo dobroto, saj vem, da ne zapustiš nobeniga, katir na tebe zavupa, moj **Bog!** v zavupanju grem iz tega sveta; de boš še v večnosti moj ljubeznivi **Oče.**

Velikokrat sem tebe razžalil, tvojim zapovedam nepokorn bil ino grešil; pa griva me zdaj iz serca vsak ino sleden greh; odpusti meni vse, kar sem tebe razžalil, zavolo Jezusa mojiga **Zveličarja,** ino njegove rešne smerti.

Ti vidiš, o **Bog,** kaj jaz zdaj ter-pim — preloži meni moje težave; podpiraj mene s tvojo pomočjo. — Po tvoji voli hočem živeti; volno vzamen svojo terpljenje iz tvojih rok.

Verjem na tebe, **Bog Oče,** večna resnica, ino na Jezusa mojiga **Izveličarja,** ino troštarja sv. **Duha;** poterdi, o **Bog,** leto vero še v mojimu sercu.

Zavupam na tvojo milost, nebeški **Oče!** ino na zasluženje Jezusovo — ino na gnado sv. **Duha;** — pogmeraj, o **Bog,** mojo zavupanje!

Tebe ljubim do smerti moj Oče ino stvarnik — ino tebe Jezus moj vučenik ino izveličar — ino tebe sv. Duh, moj varh ino troštar; — obderži leto lubezen v mojimu sercu do mojiga zadniga zdihleja.

Molim tebe, pravi živi Bog! nikar ne stori z meno po mojimu zasluženju, ampak po svoji milosti.

Tudi vse svoje bližne perporočim tvoji previdnosti — ne zapusti njih — bodi njih vsih Oče ino varh!

Z mirnim sercam bom svet zapustil, zakaj jaz sem se tebi moj Bog! perporočil, — vse svoje skerbi ino žele tebi potožil — ti bodeš z meno vse dobro sturil.

Skorej o Bog! bo moje terplenje dokončano! Oče, v tvoje roke perporočim svojo dušo.

Molitve okolstoječih za bolnika, katir vmira.

Vsmileni Bog! perbližuje se zdaj ura, kir se bo duša letiga našiga brata (naše sestre) od sveta ločila, ino bo pred sodbo Jezusovo poklicana.

Obderži v njegovimu sercu pravo

luč keršanske vere — poterdi njegovo zavupanje, užgi v njegovimu sercu, še v zadnimu zdihovanju pravo lubezen proti tebi, lubeznivi Bog!

Pelaj ino postavi njegovo dušo v tajisti presrečen kraj, kir bo tebe, večni Bog! v pravi luči od obličja do obličja gledala.

Naj te požegna Bog Oče, ktir ti je truplo ino dušo stvaril! —

Naj te poživi ino požegna Bog sin, tvoj Gospod in Zveličar, ktir je tudi za te na križu vmerl, ino te skoz tvojo smert odrešil.

Naj te požegna ino potrošta Bog sv. Duh, ktir te je že per sv. kerstu s svojo gnado posvetil.

Loči se keršanska duša od tiga sveta! Jezus Kristus, ktir je za te na križu vmerl, te naj reši od večne smerti. Bog ti daj večni mir, ino večna luč ti naj sveti. Amen.

Črez vse dobrotlivi Bog! daj nam vsem tako živeti, de bomo brez strahu svojo zadno uro perčakali; ino pomagaj nam v vseh rečeh tako se zaderžati, kakor bomo na smertni posteli želeti, de bi žive dni bli sturili ino živeli. Spomniti se

hočemo pa posledne reči ino nikdar ne bomo grešili. Amen.

Tri Božje Čednosti.

Vera.

Verjem v tebe, pravi trojedini **Bog**, **Oče**, **Sin** in **sveti Duh**! kateri si vse stvaril, kateri vse ohraniš ino vižaš, kateri dobro polonaš in hudo štrafaš. Verjem, de je **Sin Božji** človek postal, de nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in de nas **sveti Duh** s svojo gnado posvečuje. Verjem in terdim vse, kar si ti, o **Bog**! razodel, kar je **Jezus Kristus** vučil, kar so aposteljni pridgali, in kar nam sveta **Rimska katolska cerkev** zapoveduje verovati. Vse to verjem, ker si ti, o **Bog**! večna in neskončna resnica ino modrost, ki ne moreš ne goljfati, ne golfan biti. **O Bog** stori močnejši mojo vero.

Vupanje.

Vupam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto ino milost, o **Bog**! de mi boš skoz neskončno zasluženje svojiga edinorojeniga **Sina Jezusa Kristusa** v tem življenji spoznanje, pravo obžalo-

vanje ino odpušanje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, ino dodelj, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti, ino brez konca uživati. Tudi vupam od tebe potrebne pomoči, vse to doseči. Vupam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsigamogočen, zvest, neskončno dobrotliv in vsmilen. **O Bog!** poterdi mojo vupanje.

Ljubezen.

O moj Bog! ljubim te iz celiga svojiga serca, čez vse, ker si narveči dobrota, neskončno popolnoma ino vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene ino do vsih stvari neskončno dobrotliv. Vošim si iz celiga serca, de bi te jez ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili, in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni o dobrotlivi **Gospod!** bolj ino bolj. Ker te tedaj resnično ino iz serca ljubiti želim, ino si to terdno perzadenem, mi je iz serca žal, de sim tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojiga stvarnika, odrešenika ino posve-

čevavca razserdil. Žal mi je, de sim grešil, de sim tebe, svojiga vsigamogočniga Gospoda, svojiga narboljšiga Očeta razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in hude perložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me spet za svojiga otroka, in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. To te prosim skoz neskončno zasluženje tvojiga Božjiga Sina našiga Gospoda ino Zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Z njegovimi ranami smo ozdravljeni.
(Izaia 53, 5.)

Sveti križevi pot.

Začni, prosimo, o Gospod! z svojim Duham naše djanja, in spremljaj jih z svojo pomočjo, de se vse naše molitve ino dela vselej z Tebo začno, ino z Tebo začete v Tebi končajo. Skoz Jezusa Kristusa, Gospoda našiga. — Amen.

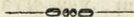
Oh lesem, vse stvari,
 Glejte, kaj se godi,
 Ta, kter nas vse živi,
 Grozne martre terpi.

Darovanje.

O moj dobrotlivi Jezus! ljubim Te iz celiga serca ino črez vse, ki si večna

dobrota ino neskončna milost. Griva me iz celiga serca, de sim Tebe, o narveča dobrota! kedaj razžalil. Leta križov pot Ti gor ofram k časti tajistiga pretežavniga pota, kteriga si Ti za mene vbogiga grešnika storil. Želim vse tajiste odpustike zadobiti, ki so od cerkve za obiskanje svetiga križoviga pota podeleni, in hočem na ta namen moliti, ki je k temu koncu potreben. Prosim Te, o Jezus! daj mi skoz ta križov pot v tem življenji tvojo milost, ino v prihodnim večno veselje zadobiti. Amen.

Ko jagne tam stoji,
 Se obsodit' pusti,
 De bi le grešniki
 Ne bli obsojeni.

Jezus je k smerti obsojen.

Pervi Štacion.

Jezus je k smerti obsojen.

V. Molimo Te, Kristus, ino Te hvalimo!
R. Ker si skoz svoj križ svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojiga nedolžniga Jezusa, z katero je krivično sodbo brez vsega izgovarjenja poslušal ino sprejel. Tvoji grehi so tajiste lažnive ino krivične priče, ktere so sodbo podpisale. Hudoba tvojiga jezika, z katero si se večkrat črez Boga ino svojiga bližniga pregrešil, je sodnika oslepila, de je nedolžniga Jezusa k smerti odsodil. Oborni se tedaj k Njemu; jokaj ino zdihuj več z sercam, kakor z ustmi, ter reci:

O moj ljubeznivi Jezus! kako neizmerna je tvoja ljubezen proti meni, vbo-gimu grešniku! Boš tedaj za svojo hudobno stvar ječo, grozovitno vezanje, vklepanje ino tepenje terpel, in se še celo tako strašno vmoriti dal! Oh! to je

črez za dosti, za raniti mojo serce ino
za objokati vse pregrehe, ktere sim z
svojim jezikam dopernesel. Objokam jih
tedaj, ino kličem k Tebi: **O** moj Jezus!
vsmilenje prosim, vsmilenje ino milost, o
Jezus!

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi
Bogu Očetu . . .

Vsmili se črez nas, o Gospod! vsmili se črez nas!

Se Ga obsujejo,
Mu križ ponujejo
On ga vzame voljno,
Nam z njim odpret' nebo.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Drugi Štacion.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli, z kakšnim veseljam, ino z kako radovoljnim sercam dobrotliv Jezus križ objame, in kako poterpežljivo tepenje ino suvanje divjiga ljudstva prenese. Ti pa poln nevolje ino nepoterpežlivosti, bežiš pred križam, koljkor je mogoče! kaj ne veš, de brez križa ni mogoče nebeškiga veselja zadobiti? Oh! objokaj svojo slepoto, ter se oberni k svojimu Gospodu, ino zdihuj rekoč:

Ne tebi, o Jezus! ampak meni se spodobi ta križ! O težki križ, kteriga so Ti moji grehi naložili! O ljubeznivi Jezus! dodeli mi svojo gnado ino moč, vse križe voljno sprejeti, ktere sim si z svojimi grehi zaslužil. Stori, de bom svoj križ voljno objel, in se tako od sveta ločil; daj mi tako ljubezen do križa, de

bom vselej s tvojo služabnico, sveto Te-
rezjo želel — terpeti ali vmreti, — v-
mreti ali terpeti.

Oče naš . . . Češenā . . . Čast bodi . . .

Vsmili se . . .

On, ki cel svet derži,
Za nas potert leži,
Oh, ti pretežki greh
Mečeš Boga po tleh!

Jezus pade pervokrat pod križam.

Tretji Štacion.

Jezus pade prvokrat pod križam.

Ÿ. Molimo Te . . .

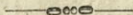
Poglej ino premisli, kako tvoj Jezus, zavolj tolikanj prelite kervi ves slab na tla pade. Oh, kako Ga z pestmi bijejo, z nogami pehajo ino semtertje sujejo; in vender nobene nevolje ni iz njegovih ust slišati! Ti si pa ves nevoljen, ako le kak majhin križ občutiš, ako le eno krivo besedo slišiš. Oh, odpovej se svoji nepoterpežlivosti, prevzetnosti ino napuhu, ino zdihni k Jezusu.

O ljubeznivi Jezus! poglej, jez nar bolj zaveržen grešnik ležim pred tvojimi nogami. Oh koljkrat ino v kako velike grehe sim padel! kojkrat se v globočine hudobije vgreznil! O Jezus! stegni svoje rame, podaj mi svoje roke. Pomoč, o Jezus! — pomoč od Tebe išem, de bi

cel čas svojiga življenja v noben smertni
greh več ne padel, ino tako ob smertni
uri zveličanje vupati zamogel.

Oče naš . . . Češena . . . Čast bodi . . .
Vsmili se . . .

O grešnik! dva serca
Glej zdaj, žalujeta!
Žaluj še z njima ti,
Ker s kriv te žalosti.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Šterti Štacion.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Ÿ. Molimo Te . . .

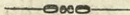
Oh, kako veliko žalost ino bolečino je občutilo serce Jezusa; z kakšno grenkostjo ino žalostjo je bilo napolnjeno serce Marije, kadar sta se onadva srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „Kaj ti je storil moj Sin?“ kliče k tebi Marija! „Kaj ti je storila moja Mati?“ te vpraša Jezus!“ „Oh! zapusti že vender enkrat svoje pregrehe, za voljo katerih midva toliko žalost ino martro terpiva.“ **O** grešnik! kaj praviš na to? — Zdihni v svojim serci, ter reci:

O božji Sin Marije, o presveta mati mojiga ljubezniviga Jezusa! ves spokorjen ino ponižan ležim pred Vajnimi nogami: jez sim tajisti izdajavec, z mojimi grehi sim ovojstril meč, ki je vajno serce

ranil. Oh, griva me iz serca: prosim
 Vaj, odpustita mi. Milost, o Jezus!
 milost, o Marija! po vajni preveliki mi-
 losti mi podelita to gnado, de ne bom
 nikdar več grešil, ampak de bom vajno
 grenko terplenje ino žalost noč in dan
 premišlaval ino objokaval.

Oče naš . . . Češena . . . Čast bodi . . .
 Vsmili se . . .

Perstopi Mu v pomoč,
 Njegova moč je proč:
 Z Njim voljno nos svoj križ,
 De prideš v paradiž.

Šimon pomaga Jezusu križ nositi.

Peti Štacijon.

Šimon pomaga Jezusu križ nositi.

Ÿ. Molimo Te . . .

Spomni se, de si ti tajisti Šimon, ki je nečimernosti tega sveta ino željam svojiga mesa ves vdan. Svoje križe, ne iz ljubezni do Jezusa, ampak, ker se jih iznebiti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh, zbudi enkrat svoje serce, ino vsmili se črez svojiga tako obložena Zveličarja . . . Objemi radovoljno vse križe, ktere ti bo tvoj ljubeznivi Oče poslal; skleni, ne samo vse zopernosti z poterpežljivostjo nositi, ampak se še tudi svojimu Bogu za tajiste hvaležniga skazati. Prosi Ga, ino reci:

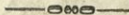
O ljubeznivi Jezus! zahvalim se Ti za premnoge perložnosti, ktere mi daš, de bi za Te terpeti ino za se kaj zaslužiti zamogel. O moj Bog! daj mi gna-do, vse kar se mi bo v tem življenji tež-

kiga pergodilo, z poterpežlivim sercam
 prenesti, in si z tem večno veselje slu-
 žiti. Stori o Jezus! de tukaj z Tebo
 jočem ino terpim, po tem se pa v nebe-
 sah večno z Tebo veselim.

Oče naš . . . Češena . . . Čast bodi . . .
 Vsmili se . . .

Vtisni si v dno serca,
 Podobo Jezusa;
 Služi z Veroniko,
 Do smerti Mu zvesto.

Veronika Jezusu putni pert podá.

Šesti Štacion.

Veronika Jezusu putni pert podá.

Ÿ. Molimo Te . . .

Poglej ino premisli v tem pertu pre-sveto obličje svojiga vsmileniga Izveli-čarja. Oh vender Ga ljubi, in skoz to ljubezen vtisni v svojo serce njegovi obraz! Oh, kak srečen boš, ako boš z obrazam Jezusovim v svojim sercu živel, in z njim v večnost stopil. De to gnado zadobiš, se obrni k Njemu, ter reci:

O moj žalostni Jezus! prosim Te: vtisni v mojo serce podobo svojiga sve-tiga obličja, de bom brez nehanja na Tebe mislil, noč in dan tvojo grenko terplenje pred očmi imel ino svoje grehe objokaval. **O Jezus!** z kruham tvojiga terpljenja hočem svojo dušo sititi; moje

oči bodo vedno solze črez moje grehe
točile.

Oče naš ꝑ . . Češena . . . Čast bodi . . .
Vsmili se . . .

Oh kak žalostniga
Že vidim spet Boga, —
Z kervjo pokritiga,
Na tla pobitiga.

Jezus drugokrat pod križam pade.

Sedmi Štacion.

Jezus drugokrat pod križam pade.

Ÿ. Molimo Te . . .

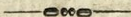
Premisli, kako Jezus, tvoj Bog ino Gospod spet na zemlji leži, ves slab od prevelikih bolečin ino terpenja, zaničovan od sovražnikov. Premisli, de je tvoja prevzetnost Jezusa poterla ino Ga na tla vergla, tajiste On prenesti ne more. Oh! zapusti enkrat svoj napuh, ne bodi več tako prevzetniga serca. Zgri-
vaj se, in skleni, za naprej Jezusovo ponižnost posnemati. Reci ves zgrivan ino spreobernjen:

O nikdar zadosti hvalen Jezus! Vidim sicer, de na zemlji stegnen ležiš, vender Te molim ino častim kakor svojiga mogočniga, večniga Boga. Prosim Te: poteri moj napuh, odvzemi od mojiga serca vso prevzetnost, de bom svojo

nečimernost spoznal, vse zasramovanje z Tebi tako dopadljivo ponižnostjo sprejel, z tem pa to srečo zadobil, Tebi, ki na zemlji ležiš, pomagati, in enkrat z Tebo v nebeškem kraljestvi povikšan biti.

Oče naš . . . Češena . . . Čast bodi . . .
Vsmili se . . .

Kdo bi, brumne žene!
Ne točil z vam solze?
Alj On prav: „Ne črez me,
Jokajte se črez se.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Osmi Štacijon.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli ino prevdari v svojim sercu, kako zlo ti je potreba žalovati ino jokati! Perviĉ za voljo svojiga ljubezniviga Jezusa, ki za voljo tebe toljko terpi. Drugiĉ ĉrez samiga sebe, ker si še zmeraj tako nehvaležen, de ne nehaš, Njega žaliti. Kako zamoreš še terdovraten ostati, ĉe premisliš, kaj On za te terpi? Poglej, kako milostliv ino ljubezniv se Jezus žalostnim ženam skaže! Oberni se tudi ti k Njemu z zavupanjem, ino reci z sercam:

O moj ljubeznivi Jezus! kako je mogoĉe, de se mojo serce od žalosti ne raztopi! Solze, oh Jezus! prosim, — solze prave pokore ino perserĉniga vsmičenja, de bi z objokanimi oĉmi ino z zgre-

vanim sarcam tajisto gnado zadobil, ktero si žalostnim ženam skazal. **O Jezus!** ne obrni od mene svojih milostljivih oči: poglej z njimi mene, vbogiga grešnika, de bom tudi jez Tebe zadno uro poln tolaženja viditi zamogel.

Oče naš . . . Češena . . . Čast bodi . . .
Vsmili se . . .

Tretjič potren leži,
Čudo, de še živi!
Mor'te le grešniki
Bit' tak nevsmileni?

Jezus tretjokrat pod križam pade.

Deveti Štacion.

Jezus tretjokrat pod križam pade.

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli, z kako veliko bolečino je Jezus že tretjokrat pod križam padel. Oh, kak vender judje ino ajdje to krotko ino nedolžno ovčico, ko stekli volkovi tepejo, sujejo, in semtertje po terdim kamnji vlačijo. Oh greh! kak hudoben si, de samiga Sina božjiga tako grozovitno martraš! — Grešnik! ali ne bo tvoj ves potert ino tako grozovitno martran Bog tvojih solz vreden? Oh reci z žalostnim sercam:

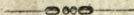
O vsegamogočni Bog! ki nebo ino zemljo z enim perstam deržiš: kdo Te je tako nevsmileno na zemljo vergel? Oh, nihče drugi, ko moje pregrehe, v ktere tolikrat padem: od grehov ni jenjala moja hudoba, in z njimi se množi tvojo ter-

plenje! Ali poglej, o Jezus! per tvojih
 nogah zdaj ležim z zgrivanim sercam,
 in terdno sklenem, svoji hudobii konec
 storiti; v žalosti svojiga duha Ti oblju-
 bim: nikdar več nočem grešiti, o moj
 Bog! nikdar več!

Oče naš . . . Češena . . . Čast bodi . . .
 Vsmili se . . .

Oh, že Ga slačijo,
 Žolč pit' Mu dajejo:
 Poln je bolečih ran;
 Poglej, če mor's kristjan!

Jezusa slečejo, ino Mu žolča piti
dajo.

Deseti Štacion.

Jezusa slečejo, ino Mu žolča piti dajo.

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli duša, kako Jezusa, ki je zunaj na svojem životu že ves ranjen, še znotraj z grenkim žolčam martrajo. Poglej, kako On nesramnost, nespodobnost ino prevzetnost tvojiga oblačila z svojo nagostjo plačuje, in z žolčam tvojo požrešnost. Ali zamoreš svojiga Jezusa brez vsmilenja pogledati? Oh, verzi se k nogam svojiga goliga Jezusa, ino reci k Njemu:

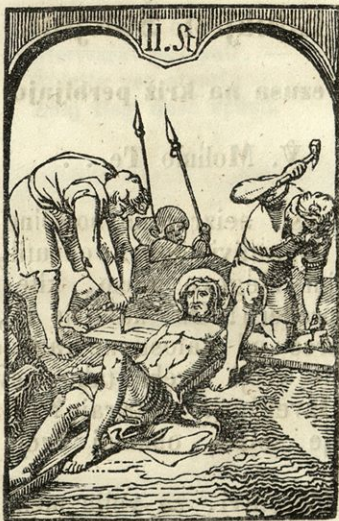
O žalostni Jezus! kako velik razloček je med Tebo ino meno: Ti si ves razranjen, poln grenkost ino z kervjo pokrit, — jez pa ves nečimern, poln sladkosti ino veselja, ali vsaj tak želim biti! — Oh! jez nisim na pravim potu. **O** Jezus! spravi me Ti na pravo stezo; stori, de mi bodo vse nečimernosti tega

sveta grenke ino zoperne, in le hoja za Tebo prijetna ino sladka; de tako vreden postanem, z Tebo večno veselje uživati.

Oče naš . . . Češena . . . Čast bodi . . .
Vsmili se . . .

Kak strašno je razspet,
Žil'ce so za preštet:
Oh! kak že more spet
Jezus za nas terpet'.

Jezusa na križ perbijajo.

Ednajsti Štacion.

Jezusa na križ perbijajo.

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli neizrečeno bolečino, katero je tvoj dobrotlivi Jezus občutil, kader so rabeljni njegovo meso, kite ino žile z žebli prederli! Oh! kako je to, de se tvojo serce od žalosti ne razpoči, ker vidiš, de tvoji grehi tako nevsmileno tvojiga Izveličarja martrajo? Saj zdaj tōči svoje solze, obžaluj svoje grehe, ino reci:

O dobrotlivi, za voljo mene križani Jezus! vlij v mojo serce sveti strah ino gorečo ljubezen do Tebe. In ker so moji grehi tajisti žebli, ki so Tebe na križ perbili; stori skoz svojo gnado, de bodo vse moje hude želja ino občutki na tvoj križ nabiti, in tamkaj vmorjeni, de jez v življenji ino v smerti z Tebo kri-

žan, tudi v nebesah z Tebo večno kralje-
vati zamorem.

Oče naš . . . Češena . . . Čast bodi . . .
Vsmili se . . .

V bridkosti tu visi,
Mertvaški put puti, —
Žalujte vse stvari:
Zdaj Bog dušo spusti.

Jezus na križu povikšan vmerje.

Dvanajsti Štacion.

Jezus na križu povikšan vmerje.

Ÿ. Molimo Te . . .

Odpri tukaj svoje oči, ino premisli svojiga na križ perbitiga Jezusa. Pogledaj njegovo vse blede obličje. Poslušaj, kako prosi odpušanje tajistim, ki Ga križajo ino žalijo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, izroči svojo mater Janezu, perporoči svojo dušo nebeškemu Očetu, zadnič tudi — vmerje z nagnjeno glavo! — Tako je tedaj vmerl moj Jezus? Vmerl je — vmerl na križu — za voljo mene! O duša moja, kaj boš zdaj počela? Oh ne pojdi proč, kakor z ponižnim ino zgrivanim sercam. Objami križ, ino zdihni proti Jezusu:

O moj ljubeznivi Izveličar! vem ino spoznam, de so moji grehi tajisti rabeljni, ki so Te tako nevsmileno vmorili. Nobene gnade nisim vreden, ker sim

Tebe križal! Ali koliko tolaženje ino vupanje občuti moja duša, ko Te slišim tudi za tajiste prositi, ki so Te križali. Kaj hočem tedaj za Te storiti, ker si Ti toliko za me storil? — Poglej, o Jezus! perpravljen ino voljen sim, vsim odpustiti, ki so me kedaj razžalili. Odpustim, o moj Bog! za voljo tvoje ljubezni odpustim vsim, jih iz serca objamem, ino jim želim vso dobroto skazati, zato pa tudi vupam enkrat slišati: „Današni dan boš z meno v paradižu!“

Oče naš . . . Češena . . . Čast bodi . . .
Vsmili se . . .

Zdaj Mati, k Tebi hitim,
Tvojiga Sinu želim,
Z Vama, dokler živim,
Rad jočem in terpim.

Jezusa iz križa snemejo.

Trinajsti Stacjon.

Jezusa iz križa snemejo.

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli, kako ojster je bil meč, ki je serce žalostne Matere prebodil, kader je svojiga Sina mertviga v svojo naročje dobila. Vidila Ga je vsega razranjeniga ino kervaviga. Oh! kakšno žalost ino bolečino je tedaj v svojim serci občutila! Pa kakšen meč je bil tako ojster, de je njeno serce prebodil? Oh greh je bil, kater je Jezusu življenje vzal, ino serce Marije tako močno ranil. Objokaj tedaj hudobni greh; skleni svoje solze z solzami svoje žalostne Matere, ino zdihni k njej tako:

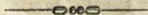
O kraljica vsih maternikov! kedaj bom vreden prav zapopasti tvojo žalost ino martro? kedaj bom gnado zadobil, tajisto vedno v svojim serci nositi ino z Tebo terpeti? O velika gospa! sprosi mi

to gnado, de bi jez noč ino dan svoje grehe objokaval, ki so Tebi toliko žalost naredili, de bom tako ves zgrivan v zavupanju ino ljubezni do tvojiga božjiga Sina vmerl, in po smerti z Tebo večno živel.

Oče naš . . . Češena . . . Čast bodi . . .
Vsmili se . . .

Tu za nas mertviga
Molimo Jezusa,
In položimo Ga
V grob' svojiga serca.

Jezusa v grob položijo.

Štirinajsti Štacion.

Jezusa v grob položijo.

Ÿ. Molimo Te . . .

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje ino jokanje Magdalene, Janeza ino drugih brumnih duš, kadar jim je Jezus odvzet ino v grob poležen bil. Zlasti pak si k sercu vzemi težavo ino bridko žalost Marije, njegove matere, kader je iz naročja svojiga ljubezniviga Sina zgubila! V premišlovanji lete njene žalosti ino terpenja se imaš resnično sramovati, de si pri objiskovanju križoviga pota tako malo k vsmilenju ganjen bil. Oh! obudi svojo serce vsaj zdej pri zadnim štacionu! kušni z spoštovanjam kamen božjiga groba, položi v njega svojo serce, ter reci k svojimu mertvimu Jezusu:

O vsmileni Jezus! ki si leta kervavi pot iz ljubezni do mene storil: častim Te v grobu ležečiga ino Te molim. **Želim**

Te v serci zapertiga imeti, de bi z Tebo sklenjen, skoz ta križevi pot k novimu življenju vstal, ino se v tvoji gnadi iz tega sveta ločil. Skoz zasluženje tvojiga terpljenja, kteriga sim premišlaval, mi milostlivo dodeli, de bo moja jed zadno uro tvojo presveto rešno Telo; moje zadne besede: Jezus, Marija, Jožef, de svoj zadni zdihlej z tajistim zdihlejem sklenem, z kterim si Ti svojo presveto življenje sklenil: de tako v živi veri, terdnim zavupanju ino goreči ljubezni — z Tebo ino za voljo Tebe vmerjem, in po tem z Tebo vekomaj živim.

Oče naš . . . Češena . . . Čast bodi . . .

Vsmili se . . .

Skoz leta križov pot

Podeli, o Gospod!

Nam svojo gnado zdaj,

Po smerti sveti raj.

Molituv.

O nebeški **Oče**, večni **Bog**! skoz tajisto ljubezen, z katero si svojiga **Sina Jezusa Kristusa** na ta svet poslal, in z ktero me je **On** skoz svojo bridko martro ino grenko smert odrešil, **Ti** ofram leta križovi pot, kateriga sim skoz tvojo gnado obiskal.

Sprejmi to andoht k povikšanju svoje časti, ino k hvaležnosti za vse meni ino drugim dodelene gnade, za odpušanje grehov celiga sveta, za pomoč vernim dušam, zlasti pak tistim, za ktere sim **Te** od začetka prosil. **O** milostlivi nebeški **Oče**! poglej obličje **Kristusa** svojiga **Sina**; vsliši glas njegove svete kervi, in bodi gnadliv ino milostliv meni vbogimu grešniku. **Amen.**

V namen rimskiga papeža.

Oče naš . . . Češena . . . Čast bodi . . .
Vsmili se . . .

SVETE PESMI.

Per sv. križevim potu.

Perva.

Ceno svojiga odrešnja
 Duša skerbno preišluj,
 Jezusoviga terpenja
 Strašne martre obžaluj;
 Obžaluj tud' grehe svoje,
 Reci: „Bog! pregrehe moje
 So ti križ nakladale,
 Te pregrozno križale“:

I.

Glej! sodnik tam cel'ga sveta
 Pred Pilatužam stoji,
 Večni Sin Boga Očeta,
 V smert je sklican, in molčí;
 On molčí, de bi zakriti
 Naši grehi mogli biti,
 De per sodbi obstoji,
 Kdor se tukaj spokori.

II.

Težek križ se mu pervléče,
 Jezus voljno vzame ga,
 De bi s križam večne jéce
 Rešil spokorjeniga.

Glej, nedolžen križ objame,
 Voljno ga na rame vzame,
 Zakaj bi se grešniki
 Pokorjenja branili?

III.

Grozna peza hudobije
 Vsiga svéta, vsih ljudi,
 Jezusa po tleh pobije,
 V prah potlačen tam leži.
 Grehi mojiga življenja
 Krivi tvojiga so terplenja:
 Ljubi Jezus, vsmili se,
 Glej na zgrivano sercé!

IV.

Glej, vsih angeljov Kraljici
 V solzah plavajo oči,
 Vidi, de na blagim lici
 Sina več lepote ni.
 Mati! oh pregrehe moje
 Krive so britkosti tvoje,
 Zgrivan k tebi perbežim
 Daj, de milost zadobim.

V.

Kterga perst cel svet podpira,
 Kterga sapa vse živi,
 Križ pretežki ga podira,
 Skoraj nima več moči.
 Jez se pa ko Šimon vstavljam,
 Mu terpljenje še ponavljam,
 Ko pregreho ponovim,
 Jo za vsim ne zapustim.

VI.

Od kervi, prahu oskrunjen
 Je prelep njegov obraz,
 On narlepši — ves ostujen
 Iz ljubezni je do nas.
 Alj ne bomo mu k zahvali
 Svojiga serca darovali,
 Ino vsi z Veroniko
 Vselj mu služili zvesto?

VII.

Jezus spet pod križam pade,
 In na terdih tleh leži,
 Naše serce pa navade
 Grešne le ne zapusti;
 Kolikrat smo že obljubili
 Pa obljube prelomili,
 Vender enkrat z greha vstat,
 Se za Jezusam podat!

VIII.

Z brumnim ženam omilujmo
 Vsmileniga Jezusa,
 Pa tud grehe obžalujmo,
 Grehi križali so ga.
 Le, če grehe zapustimo,
 Odrešenja sad dobimo.
 Spokorjenim sveti križ
 Odpre srečen paradiz.

IX.

Križa teža polomila
 Spet je Jezusa na tla:
 Kdaj boš duša povernila
 Nja ljubezen brez konca?

Vse je hotel sam prevzeti,
 Kar bi bilo nam terpeti:
 Grozni dolg presili ga
 Nja Vsigamogočniga.

X.

Ni zadosti še terplenja?
 Tud' še osramoten bo!
 Špegel čistiga življenja
 Slečen bo pred množico,
 In ostudniga grenila
 Mu hudoba podelila:
 Kar se človek pregrešit,
 Stvarnik sam zanj pokori.

XI.

Noge, roke, vsako žilo
 Grozno mu napenjajo;
 Nam serce ne bo počilo?
 Na križ ga perbijajo! —
 'Z vsake rane kri se vlije,
 Krotko jagnje milo vpije:
 Oh, pogledjmo grešniki,
 Kaj hudoba naša stri!

XII.

Celiga sveta Življenje —
 Jezus — oh! raspet visí,
 Jezus, moje poželenje
 Zdaj na križu obledi;
 On, nedolžno božje jagnje,
 Svojo sveto glavo nagne,
 Nas Očetu perdobi,
 S smertjo našo smert vmori.

XIII.

Serce matere — Divice

Je presunil ojster meč,
 Marternikov vsih kraljice
 Sveti Sin ne dihne več.
 Mertev se j' v naročje dene,
 Več tolažbe ni nobene:

Grešnik! spreoberni se,
 Zbriši solze materne.

XIV.

V novim grobu zdaj počiva
 Za me vsmertjen božji Sin,
 V mojim sercu naj prebiva
 Vselj ljubezni nja spomin:
 Duša! kak bi pozabila,
 Kaj je milost njega strila?
 Za te mertev tu leži,
 Perdobit' življenje ti.

* * *

Oh Ljubezen neizrečena!
 Ljubim te iz dnu sercá,
 Ti dobrota preljubljená!
 Tebe ljubim brez koncá;
 Rajši hočem vse terpeti,
 Vse zgubiti, tudi vmreti,
 Kakor tebe zapustit',
 Tebe kdaj še razžalit'.

Druga.

Pomagaj, ljubi Jezus! mi
 Tvoj pot premišlovat',
 In grehe, s katerim križan si,
 Z serca obžalovat'.

I.

Moj Bog k smerti obsojen je,
 De b' sojen jez ne bil;
 Hudobni greh, sovražim te,
 Sam ti si tiga kriv.

II.

O stopi grešnik še naprej,
 K' se v križah togotiš;
 Nedolžni vzame, oh poglej,
 Za te preteški križ!

III.

Glej duša, kaj se tu godi,
 Oh! prestrašne reči!
 Ki s perstam celi svét derží,
 Za nas v prahi leží.

IV.

Marija sreča Jezusa,
 Groza Jo preleti,
 Ker vid' od ran nesnažniga,
 Ki cira vse stvari.

V.

Ne bran' se Šimon! vzemi križ!
 Pelá pred božji tron,
 Če tukaj z Jezusam terpiš:
 Nebesa so tvoj lon.

VI.

Tud' ti Mu v dar z Veroniko
 Podaj čisto sercé:
 Če serce ni ognuseno,
 Vsak dar vzame od té.

VII.

Moj Jezus spet na terdih tleh
 Pod križam zdaj leži:
 Na tla Ga meče le moj greh,
 Gréh Ga na tla tiši.

VIII.

Z Jeruzalemskim ženami
 Hodmo za Jezusam,
 S tolažbo v dolgi večnosti
 Bo serce polnil nam.

IX.

Že v tretje vidim Jezusa
 Za me na tléh ležat',
 Prederzno grešnik mečeš Ga,
 K' brez Njega hočeš vstat'.

X.

Nič več Ga nočem razžalit',
 Ki toljk' za me terpi,
 Grenkobo za me mora pit',
 Za me se sleč' pusti.

XI.

Roke, noge, no cel telo
 Mu zdaj raspenjajo,
 Na terdi lés nevsmileno
 Z žebli perbijajo.

XII.

Nebeške ljuči otamn e,
 Ker Bog razpet visi,
 Rastegnjene im a roke,
 Z njim' nas objet  el i.

XIII.

O naj  alujem zdaj s Teboj,
 Mati vse  alosti!
 Ker mertev zdaj Zveličar moj
 V naročji Ti le i.

XIV.

Moj Jezus! le s Teb o  ivet,
 In vmreti jez  elim,
 Ker hotel si za mene vmr et',
 De večni raj dobim.

* * *

Skoz svojo sveto rešno kri
 Nam Jezus! grehe zmi,
 De 'mo po smerti gledali
 Te v večni  asti vsi.

 XI

Per sv. maši.

Začetek.

1.

Pred Tebo mi klečimo,
 O Ti Bog Sabaot!
 Tebi perporočimo
 Ta ofer, o Gospod!
 Naj Tebi, Bog! dopade
 Našiga petja glas,
 Dodel' nam svoje gnade,
 Z nebes poglej na nas.

2.

Ta dan, preden terpeti
 Je Jezus si zvolil!
 (Ino na križu vmreti)
 Je per večerji bil;
 Tam je On kruh no vino
 Žegnal, vučencam dal,
 „To vi k moj'mo spominu
 Storite“ jim je djal.

3.

„Vzemte, jejte no pite,
 Mojo meso no kri,
 Ino vedno častite
 Ljubezen, ki to st'ri:
 Se ofram, križan biti
 Ino vmreti za vas;
 Kdor hoče k meni priti,
 To vérvaj vsaki čas“.

4.

Ta ofer k Tebi pridi,
 Za dober duh, o Bog!
 Nam se pa vselej snidi
 K troštu naših nadlog:
 Za ofer mi ne damo
 Kakor Aron telét,
 Le Jezusa spoznamo,
 On je naš ofer svet.

Gloria.

1.

Bog Oče, Tebi sliši
 Čast, hvala vekomaj,
 Ta mir per naši hiši
 Obderži nam vselaj,
 De bi Tebi služili
 Tukaj pred straham fraj,
 Po smerti pa dobili
 Tamkaj ta sveti raj.

2.

Jezus, Ti božje jagne!
 Na križu vmerl za nas,
 Naj z gnado se k nam nagne
 Tvojo serce vsak čas.
 Tebe tudi častimo
 Sveti Duh, troštar naš,
 Ino serčno želimo,
 De Ti svoj trošt nam daš.

K Evangelju.

1.

Od božjih ust imamo
 Ta evangeljski vuk,
 Saj pa tudi spoznamo,
 De je resnični Bog,
 De ne more goljfati,
 Tud' ne biti goljfan,
 To vérvat' no deržati,
 Mora véрни kristjan.

2.

Ta vuk nam pot ta pravi
 Kaže v' nebesa prit',
 Kdor se na njega vstavi,
 Ne more se zmotit!
 Ta vuk terdno deržati
 O Bog! pomoč nam daj,
 No z Tebo stanovati
 V nebesah vekomaj.

Kredo.

1.

Verjemo, de Bog Oče
 Stvaril zemljo, nebo,
 Katermu je mogoče
 Vse blo, no vselej bo;

De je Jezus ta sveti
 Sin, kterga je rodil,
 Človek je pa spočeti
 Od svet'ga Duha bil.

2.

Od Marije Divice
 Na svet je rojen bil,
 Zavolj naše krivice
 Na križu smert storil;
 V grób so Ga položili,
 Pred pekel dol je šel,
 Vsi so se veselili,
 K je tretji dan spet vstal.

3.

V nebesa na desnico
 Je On k Očetu šel,
 Enkrat bo pa z pravico
 Ta svét sodit prišel,
 In v pekel te krivične
 Tedaj obsodil bo,
 Z sebo pak te pravične
 Bo peljal gor v nebo.

4.

Verjemo no spoznamo
 Tud' Duha svetiga,
 Katoljško cerkuv samo
 Ino zravno tega
 Še tih svetnikov gmajno,
 Grehov odpušanje,
 Ino po gorvstajeju
 To večno življenje.

K darovanju.

1.

Bog! Tebi naj dopade
 V nebo ta ofer vzet,
 Sprostiti tvoje gnade
 Za nas no celi svét:
 Zdaj je le kruh no vino,
 Pa spremenjeno bo
 V meso, kri tvoj'ga Sina,
 Kakor mi verjemo.

2.

Z tem ofram tud' zročimo
 Dušo, serce, telo,
 Ino perporočimo,
 De b' Tebi všečo blo ;
 De bi zvesto deržali,
 Kar Ti nam zapoveš,
 No vsega se varvali,
 Kar Ti nam prepoveš.

3.

Mi tudi k ofru damo
 Našo truplo no kri,
 Ino vse, kar imamo,
 Teb' k službi naj stoji,
 Požegnaj naše polje,
 No vse, kar raste tam,
 Z dobroto svoje volje,
 De bode k pridu nam.

Sanktus.

1.

K nebesam gor poglejmo,
 Kjer je Bog, naš Gospod,
 In veselo pôjmo:
 Svet si Bog Sabaot!
 Zemlja, nebo spoznajo
 Tvojo moč no oblast,
 Stôri, de tudi dajo
 Neverniki Ti čast.

2.

De bi vsi vkup častili
 Gospoda našiga,
 Z celim srcem ljubili
 Vsi Sina božjiga;
 Hosana v visokosti,
 Hvalen bodi, Gospod!
 Po celi širokosti,
 Hvalen bodi povsod.

Po povzdigovanji.

1.

Molimo klečejoči
 Zdaj Tebe, o Gospod,
 No Bog nevidejoči!
 Pusti od svojih srot
 Molituv k sebi priti,
 Ti si naš živi Bog
 Pod belim kruham skriti,
 Tako priča tvoj vuk.

2.

Tvojo je na Kalvarji
 Božanstvo skrito blo,
 Tukaj pa na altarji
 Je skrito tud' telo:
 Ta ofer svete maše,
 Ta je tega spomin,
 De je za grehe naše
 Na križu vmerl Bog Sin.

3.

Ti naše grehe zbriši,
 Jezus! skoz svojo kri,
 Ti našo prošnjo vsliši,
 No pred nami ne skrij
 Svojo obličje sveto,
 Temuč po smerti daj,
 Gledat' na unim svetu
 Tajisto vekomaj.

Agnus Dei.

1.

Nam se je veseliti,
 Čudež se je zgodil,
 Kristus se hoče skriti,
 De b' hrana naša bil.
 V podobi kruha, vina
 Živo meso no kri
 Jezusa božj'ga Sina
 Na altarji stoji.

2.

To pravo jagne božjo
 Je hotlo skriti se,
 Katero je na križu
 Zbrisalo grehe vse:
 Ljubežen nezrečena,
 O milost brez konca!
 De b' stvar ne bla zgublena,
 Za njo se Stvarnik da!

3.

Ko bomo mogli vmreti,
 O daj, nebeška Jed!
 Se vredno nam prejeti,
 De zapustimo svet;
 Veseli ino mirni
 Brez vsakiga strahu,
 In k Tebi, Bog nezmerni!
 Na večno pridemo.

4.

O daj nam svete želje,
 Velikrat Te prejet';
 Naj radost ino veselje,
 Nam bo ta sveta Jed,
 Le vedno Tebi ž'veti
 In greha bati se,
 Kak sladko nam bo vmreti,
 K Teb' poverniti se!

K žegnu.

1.

Sdej smo dar svete maše
 Skončali, o Gospod,
 Vsliši molitve naše!
 Prej, de gremo od tod;

Požegnaj nas, Bog, Oče,
 Sin ino sveti Duh,
 Po tem ne bo mogoče,
 De b' zašel si naš duh.

2.

Ne pusti, de b' grešili,
 Ki smo per maši bli,
 Le stori, de služili
 Bi zvesto Tebi vsi.
 Z mogočno roko varji,
 Gospod! nas celi dan,
 Po smerti nas perpelji
 Na svojo desno stran.

k sv. rešnimu Telesu.

Perva.

1.

O mi zdaj tukaj vidmo pravga živga Boga,
 Pobožno ga molimo z celga svojga serca.
 Oj! bodi češeno sveto rešno Telo,
 Ki si nam k odrešenju za vse gor ofrano.

2.

Le ta večna beseda postala je mesó,
 Narprej je pribivala v diviškim telesu.
 Oj! bodi i. t. d.

3.

Ta človeško naturo Bog Sin je na se vzel,
 Za ves svet je pokoro on delati začel.
 Oj! bodi i. t. d.

4.

Per ti zadni večerji je sturil testament,
Postavil nam je gori ta sveti zakrament.
Oj! bodi i. t. d.

5.

Spremen kruh ino vino dal jogram je in djal:
To vi k mojmu spominu storite posehmal.
Oj! bodi i. t. d.

6.

Meso kdor mojo vživa, ino pije mojo kriv,
Jaz v njem, on v men prebiva, in bo na vselej živ.
Oj! bodi i. t. d.

7.

Jezus! odpusti meni sturjene grehe vse,
Grešne želje odženi; de več ne žalim te.
Oj! bodi i. t. d.

8.

O Jezus! jaz te prosim, klečim pred tebo zdaj,
Naj tebe zvesto lubim, mi svojo gnado daj.
Oj! bodi i. t. d.

9.

Mašnik čez kruh ino vino besede zgovori,
Skoz čudež spremenjeno, meso in rešna kri.
Oj! bodi i. t. d.

10.

Ti si Gospod nar vikši, in stvarnik vsih stvari,
Jaz pak červec zemlenski, obložen z revami.
Oj! bodi i. t. d.

11.

Ti zakrament svetejši, kakor ti drugi vsi,
Je živ studenc, tekoči za vse revne ljudi.
Oj! bodi i. t. d.

12.

Tukaj, o Bog, pričjoči gospod si ti per nas.
Po dnevi ino po noči bod' češen vsaki čas.
Oj! bodi i. t. d.

13.

Jaz tebi se perklonem, o Jezus živi Bog!
Te prosim ino molim, reši me od nadlog.
Oj! bodi i. t. d.

14.

Podživi dušo mojo, ino moje telo,
De bo vredna postala pridti v sveto nebo.
Oj! bodi i. t. d.

15.

Ker bodem mogel iti, vzeti od tod slovó.
Daj meni srečno pridti, Jezus k tebi v nebo.
Oj! bodi i. t. d.

Druga.

1.

Nisko se perklonimo,
Častimo Jezusa,
Molimo no hvalimo
Svoj'ga Zveličarja.
Mi tebe hvalimo,
Mi tebe molimo
Jezus u Zakramentu
Sveto rešno Telo.

2.

Mi vsi bi oslabeledi,
 Ko b' ne pomagal nam,
 De bi pomoč iméli,
 Se nam daruješ sam.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

3.

Med nami ti prebivaš,
 Za nas daruješ se,
 Nam v serce gnade vlivaš,
 In zbrišeš grehe vse.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

4.

Če nas skušnjava moti,
 K tebi pervpijemo,
 Ti nam prides naproti,
 De ne omagamo.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

5.

Tvoje meso je hrana,
 In pitje tvoja kri,
 De duša obvarvana
 Pred hudim, prav živi.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

6.

Vsim revnim, zapušenim
 Pomoč in trošt deliš,
 In nam s kruham nebeškim
 Serce razveseliš.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

7.

Če grešnik greh sovražit'
 In pokorit' se začne,
 Ga začneš ti tolažit',
 Mu 'zbriseš grehe vse.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

8.

O Jezus! kadar pride
 Življenja zadni čas,
 De strah nas ne obide,
 Objisi, Jezus, nas.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

9.

Ti sprejmi duše naše
 O Jezus! v sveti raj,
 Pastir nebeške paše
 Pasi jih vekomaj.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.

K žegnu.

1.

Perpognimo se Kristjani
 Pred sveto rešno Telo,
 Zapojmo vsi skupaj zbrani
 Čast in hvalo Jezusu:
 Sveto, sveto, čez vse sveto
 Jezusa rešno Telo,
 Našiga Zveličarja.

2.

Za svet žegen te prosimo,
 Žegnaj nas, no celi svet,
 K tebi roke gor deržimo,
 Vslíši nas, to prosmo spet:
 Sveto i. t. d.

Po zadnim žegnu.

3.

Kader bomo mogli vmreti,
 Jezus, ne zapusti nas!
 Daj, deb' te mogli prejeti
 Po vrednosti tisti čas:
 Sveto i. t. d.

4.

Maria čista Divica!
 K teb oberne se zdaj,
 Bodi naša pomočnica,
 V vsih nadlogah trošt nam daj.
 V smertni vuri nam pomagaj,
 Naše vboge duše spremlaj,
 In nam sprosi sveti raj.

Pred presv. rešnim Telesam.

1.

Pertecite sem kristjani
 Od ljubezni božje vžgani!
 Prid'te Jezusa častit',
 K' je v podobi kruha skrit.

2.

To je ta presveta Mana,
 Iz nebes na svet nam dana,
 Nas popotnike živi
 Prot dežel' obljubljeni.

3.

De v nebesa človek najde,
 Se Bog v jed med nami znajde:
 Duša se ne pogubi,
 Ki od tega kruha ž'vi.

4.

O preženi nam skušnjave,
 In pregrešne vse zmotnjave,
 Kugo, vojsko, lakoto,
 In kar bi nam škodvalo.

5.

Daj moč brumniga življenja,
 Bridke solze spokorjenja,
 Živo vero, vupanje,
 In ljubezni množenje.

6.

Kedar bode treba vmreti,
 Daj se vredno nam prejeti,
 Ino vzemi nas v nebo
 Med množico zvoleno.

7.

Ljubi Jezus! češen bodi
 Tu med nami, in povsodi:
 'Z angelji no Serafi
 Naj Te vsaka stvar časti.

Zvečer pred sv. obhajilam.

1.

Kak dal'č od tod je tvoja pot,
O Jezus! še od mene?
Mrači se že, vse rosno je,
In zvezde razsvetlene.

2.

O pridi saj na večer zdaj,
Objiši dušo mojo,
Odperto je moje serce
Za prebivalše tvojo.

3.

Glej, temna noč, skušnjave moč
Me hitro spet sprehaja,
Le kjer si Ti, tam straha ni,
Skušnjava tam ne vstaja.

4.

Zveličar moj! o daj nicoj
Per Tebi mi počivat',
In jutre spet nebeško jed
Per tvoji mizi vživat!

5.

Ogledaj se, kak želno Te
Že čaka duša moja! —
Objiši nja, saj vselaj bo
Zvesta nevesta tvoja.

6.

Počivaj Ti le v serci mi
 Z čednostmi zasajenim,
 Naj tebi le odpira se,
 In drugimu nobenim'.

7.

Oh vsliši me, in pusti se
 V lepoti svoji vživat',
 Naj bo odpert nebeški vert,
 De pojdem vanj prebivat'.

8.

Govori tam, o Jezus! sam
 Prijazno z dušo mojo,
 V ljubezen jo obleci vso,
 Olepšaj z gnado svojo.

9.

Oh žegnaj me, in pusti se
 V ljubezni men objeti:
 Oživi me, ker sončice
 Od jutra spet zasveti.

Zdihovanje po sv. obhajilu.

1.

Ko, Jezus! spomnim se na te,
 Oh, kak raduje mi serce,
 Pa vender slajši, kakor vse
 Je ondi, kjer sam znajdeš se.
 Oj! skoraj, skoraj, blagor mi,
 Boš Jezus, k meni prišel til

2.

O Jezus! vir dobrote vse,
 Ti sam si moje vupanje,
 Ti mojga serca vsa radost
 In moje duše si sladkost.

Oj skoraj i. t. d.

3.

Oh, naj okusim, Jezus moj!
 Kak sladko biti je s teboj:
 Naj v te se čisto spremenim —
 Per tebi vekomaj živim.

Oj skoraj i. t. d.

4.

Stotavžentkrat to poželim,
 Po tebi vedno kopernim:
 Oh, kdaj me boš nasitil ti,
 De serce se razveseli?

Oj skoraj i. t. d.

5.

Ti sam le me razveseliš,
 Le ti mi serce oživiš,
 Sam ti mi dušo posvetiš
 V nebese zemljo spremeniš.

Oj' skorej i. t. d.

6.

O Jezus! kak perjazen si,
 Enakiga na sveti ni, —
 Studenc si vsiga vsmilenja,
 Izvirk veselja praviga.

Oj skoraj i. t. d.

7.

Oh, naj okusim, Jezus moj!
 Kak sladko biti je s teboj;
 Oh, vzemi moje serce v last,
 Ti moj Zveličar, moja čast!
 Oj skoraj i. t. d.

8.

Stotavžentkrat te poželim,
 Po tebi vedno kopernim:
 Oh, kdaj me boš nasitil ti,
 De serce se razveseli?
 Oj skoraj i. t. d.

Pred sv. obhajilam.

1.

Povzdigni se serce,
 Duša, perpravi se:
 Glej, kliče te Gospod,
 Oh, teci Mu naprot'.

2.

Ta, kter' mu angelji,
 Vsi ljubi zvoljeni,
 Goreče služijo,
 Se s tebo sklenil bo.

3.

Ki svetle zvezdice
 In lepe rožice
 Je stvaril no derži,
 Teb' zdaj naprot' hiti.

4.

O previsok' Gospod!
 Popre ne grem od tod,
 De se mi daš prejet',
 Ino serčno objet.

5.

O bodi hvalen, Bog!
 Od nas, svojih otrók,
 De dous ponižáš se,
 In z nami skleneš se.

6.

O ljubi angelji,
 Ino svetniki vsi!
 Z meno hvalite Ga,
 Z meno molite Ga.

Zaobljuba Jezusu po sv. obhajilu.

I.

1. Jezusu služim, črez vse ga ljubim,
 On je moj trošt in vupanje.
2. Jezusa ljubim, terdno obljubim
 Njemu za sedež svoje serce.
3. Saj ni več moje, ampak le tvoje —
 Tvoje, o Jezus! moje serce.
4. Raj čem goreti, raj vse terpeti,
 Kakor se ločit' od Jezusa.

5. Naj se pobere, v pekel se vdere
Gerda ljubezen tega svetá.
6. Jezusa ljubim, Jezusu služim,
Moje veselje le Jezus je.
7. Jezusa ljubim, le njemu služim.
Dal mi bo Jezus zveličanje.

II.

1. Vsako serce že ljubiti,
Brez ljubezni ga je kraj,
Pa per Jezusu dobiti
Le zamore sladek raj.
2. Vsa ljubezen tega sveta
Se v grenkobo spremeni,
Steze rožnate obeta,
Pa popotnik se solzi.
3. Torej serce zaobljubim
Tebi, Jezus! v vedni dar,
Naj se svet mi posmebuje,
Za nja misli mi ni mar.
4. Če me mika po lepoti,
Si narlepši, Jezus! ti,
Če me mika po sladkoti,
Črez vse sladek, Jezus! si.
5. Krotek, miren in pohleven
Črez vse blag je tvoj obraz,
V tebi najde človek reven
Trošt, tolažbo vsaki čas.

6. Ti si, Jezus! ljubil mene,
 Ko sim jez sovražil te;
 In minute ni nobene,
 De bi ti ne ljubil me.
7. Tvoje vbožtvo in terplenje,
 Tvoj svet križ objamem zdaj,
 Tebi svoje vse življenje
 Zdaj darujem za vselaj.
8. Ljubi Jezus! daj ljubiti
 Te čedalje bolj zvesto,
 Daj v ljubezni tu skleniti,
 Tam se združiti' spet s tebo.

Pred keršanskim naukam.

Pertecite k meni ovčice,
 Vse moje predrage dušice;
 Tak vabi naš Jezus, naš dober pastir;
 Na pašo vas hočem voditi,
 S studencam nebeškim pojititi,
 Vam perskerbeti veselje no mir.

Poslušajte mene kristjani,
 Z nadlogam' in revam obdani,
 Vas potolažiti prišel sim k vam,
 Kdor bo te nauke poslušal,
 In zvesto v življenju poskušal,
 Srečen tajisti bo tukaj no tam.

Molituv.

K tebi smo se Jezus! zbrali, naš nebeški Vučenik! de bi nauke vse spoznali, ktere vervat' nas vučiš, ino zvesto tak ravnali, kakor nam živet veliš. Prosmo, pošli sv. Duha, de nam pamet razsvetli, naj pripravi našo serce, de na dobro zemljo pade seme tvojih besedi; kateri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edivosti sv. Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Po keršanskim nauku.

Molituv.

Hvalen bodi Jezus ljubi! za nebeške nauke vse, ki nas tak lepo vučijo zadobit zveličanje. Le očisti naše serca od pregrešnih vsih navad, de bo v sercu mogel rasti čednost svetih žlahni sad. Daj nam za tebo hoditi, ino enkrat k tebi priditi taj k Očetu v večni raj. Amen.

Pesem.

1.

Srečen, srečen, kdor ohrani,
 Kar nas Jezus je vučil,
 Vsiga hudiga se brani,
 Pred katerim je svaril;

Zvirk življenja večniga
So besede Jezusa.

2.

Vučenost — tovaršice
Nam življenje slajšajo
In čednosti — tolažnice,
Nam terplenje lajšajo:
Nas vučijo prav živet,
Ino enkrat srečno vmret.

3.

Čast, lepota in bogastvo
Vse en kratek čas terpi,
Vse posvetne veličastvo
V prah, v pepel se spremeni;
Prejšla bo zemlja, nebo,
Nauki ti ostanejo.

Adventna.

(Navadna.)

1.

Pozlan je angelj Gabriel
Od Boga na ta svet
K eni čisti Devici
Noter v mesto Nazaret.

2.

K Devici zaročeni
Iz svetim Jožefam,
Od Davidove hiše,
Marija iz imenam.

3.

Angelj noter k nje pride,
 No tako govori:
 Češena si, Marija,
 Gnade vse si polna Ti.

4.

Marija se prestraši
 Lete štime božje,
 Ino misli počasi
 Kaj je to z en' češenje.

5.

Angelj k Mariji pravi:
 Nikar se Ti ne boj,
 Ti si gnado dobila, —
 Za ves svet bo porod tvoj.

6.

Poglej, Ti boš spočela
 Iz Duha svetiga;
 Nam boš Sina rodila
 Iz imenam Jezusa.

7.

Brez moža boš spočela,
 Brez madeža vzega,
 Kater'ga nebo, zemlja
 Obseči ne moreta.

8.

Marija čista Dvica
 Se nisko perkloni,
 In pravi: Naj se snide
 Božja volja nad meno.

9.

Poglej, pokorna dekla
 Sim svojiga Boga,
 Ino z sercam zavupam
 V njega milost no gnado.

10.

Angelj, ko je to pesem
 Tako lepo zapel,
 Gor je zletel v. nebesa,
 Od Marije slovo vzal.

11.

Marija, mati božja,
 Prosi Boga za nas,
 De Njega milost, gnada
 Ostane vselej per nas.

Božična.

(Navadna.)

1.

Eno dete je rojeno, aj rojeno
 (Notri v tim mesti Betlehem.)

2.

V eni priprosti štalici, aj štalici,
 (V enih oslovih jaselcah.)

3.

Spoznal Ga je oselc, volek, oselc, volek,
(De je to Dete pravi Bog.)

4.

Kter je stvaril zemljo, nebo, zemljo, nebo,
(Človeku dal dušo, telo.)

5.

Tu so prišli kralji trije, kralji trije
(Gašpar, Melhior no Baltažar.)

6.

Ino so ofer pernesli, aj pernesli
(Miro, kadilo, čisto zlato.)

7.

No darujejo Jezusa — aj Jezusa
(Tega kralja nebeškiga.)

8.

Za rojstvo mi zahvalimo — zahvalimo
(Ljubo Devico Marijo.)

9.

Ker je rodila Jezusa — aj Jezusa
(Zveličarja vsega sveta.)

10.

V timu času božičnimu, božičnimu
(Bodi to Dete hvaleno.)

Za sveti večer.

1.

Angelji v luftu lepo pojo,
 Dramjo pastirce z spanja sladko:
 Vstanite gori, pojdite k štali,
 Tamkaj prebiva dete sveto.

2.

Ogenj nebeški noč razsvetli,
 Truma pastircov k štali leti,
 Najde Otroka, kateriga roka
 Žegen nebeški svojim deli.

3.

Jezusa roka žegen deli,
 Za to nicej se vse veseli,
 Zato veseli smo perhiteli,
 Iskat si tukaj, kar nam fali.

4.

Glejte na tronu milost sedi,
 V kruha podobi gnade deli,
 Padimo doli, ino nikoli
 Strit' obljubimo, kar Ga žali.

5.

Pros'mo za gnado, brumno živet',
 Serce le k Njemu nagnjeno 'met',
 De mo veseli vekomaj peli,
 Kadar za vscl' pustimo ta svet.

6.

Ljubi Zveličar! na nas poglej,
 Tebe ljubiti, gnado nam daj;
 Greha se bati, hvalo Ti dati,
 Enkrat pa priti k Tebi v svet raj.

Postna.

Perva.

1.

Izveličar! daj zapeti,
 Kaj si mogel ti terpeti,
 Izveličat celi svet,
 Ino grehe vsim odvyzet.
 Jezus! skuz terplenje tvojo
 Izveličaj dušo mojo,
 Daj, de bo skoz tvojo smert
 Meni sveti raj odpert.

2.

Za pregrehe sojen biti,
 Milost per Bogu sprositi,
 V vertu ti za me klečiš,
 In kervavi put putiš.
 Jezus! skuz i. t. d.

3.

Tebe vezat, in suvati,
 V krivo sodbo odpelati
 Vsa sovražna truma gre,
 Ti pa nič ne braniš se.
 Jezus! skuz i. t. d.

4.

Tam sodniki vsi serditi
 Trinogam te dajo biti,
 Vliva se nedolžna kri
 Po ojstrimi šibami.
 Jezus! skuz i. t. d.

5.

Sina Bož'ga zasramvati,
 Nove bolečine dati,
 Tebi krono ternato
 V sveto glavo bijejo,
 Jezus skuz i. t. d.

6.

Ves nedolžen križan vmreti,
 Moreš težek križ zadeti,
 Vlečti na Kalvarijo,
 Taj na mertvaško goro.
 Jezus! skuz i. t. d.

7.

Volno se pustiš moriti,
 In na strašni križ perbiti:
 Odrešenje dopolnit,
 In Bogu zadosti strit.
 Jezus! skuz i. t. d.

8.

Mene z dušo, in z telesam
 Gor povzdigniti k nebesam
 Tam na križu ti visiš,
 In za mene smert storiš.
 Jezus! skuz i. t. d.

9.

Izveličar lubeznivi!
 Moji grehi so bli krivi,
 De si ti na križu vmerl,
 Tak nebesa mi odperl.
 Jezus! skuz i. t. d.

10.

Tebe Jezus! pomilujem,
 Svoje grehe obžalujem,
 Daj, de tvoja rešna kri
 Se na meni ne zgubi!
 Jezus! skuz i. t. d.

11.

Brumno hočem jaz živeti,
 Radovolno vse terpeti;
 Ako z Jezusam terpim,
 Se tud z njim tam veselim.
 Jezus! skuz i. t. d.

Druga.

1.

Premisli, o človek grešni!
 Kaj je terpel sam Bog večni:
 Za me no za te je vmerl
 Skoz to nam nebo odperl.

2.

Je z vučenci k mizi sedel,
 Ino jagne z njimi jedel,

Postavil rešno Telo ,
De bi k naši hrani blo.

3.

Se je v oljski vert perbližal,
Nizko za nas se ponižal,
Padel je na obraz svoj,
Milost prosil za dolg moj.

4.

Jezusa glej v vert' klečati,
Angelja v oblaku stati,
Kelh terpenja v rok' derži,
Bog kervavi put poti.

5.

Glej Škarjot se perbližuje,
Ino Jezusa kušuje,
Hudim judam Ga izda,
V grozno martro Ga pela.

6.

Judje Jezusa zvezali,
Čez potok Cedron pelali,
Ravn' kakor razbojnika,
Sem no kje pehali Ga.

7.

V sodno hišo Ga pelali,
Oblastnikam Ga izdali,
Anazu hudobnimu,
Kajfešu krivičnimu.

8.

Oblastniki Ga vprašali,
 Krive priče vkup klicali,
 Obsodit' nedolžniga,
 Pogubit' pravičniga.

9.

Jezus noče govoriti,
 Oblastniki so serditi,
 Malhus vzdignil je roko,
 Za uh' Ga je vdaril z njo.

10.

So oči Mu zavezali,
 V sveti obraz Mu plivali;
 Za neumniga derže,
 Kterga angelji časte.

11.

Pred Pilatuža pervpili,
 Z enim glasam vsi prosili,
 Naj Ga k smerti obsodi
 In na križu vmret' pusti.

12.

Grozno začnejo Ga gajžlat',
 Ga z bodečim ternjam kronat',
 Delajo si špot 'z Njega,
 Oh, iz samiga Boga!

13.

V plajš rudeč Ga ogernili,
 Proti ljudstvu obernili,
 Poglej človek Jezusa,
 Ako se podobo 'ma.

14.

Križ so Mu na ramo djali,
 Na kraj smerti ga pelali,
 Križ in naši grehi Ga
 Večkrat veržejo na tla.

15.

Oh! na križ so Ga perbili,
 Grozovitno Ga vmorili,
 On se je vmorit' pustil,
 De bi jez zveličan bil.

16.

Oh! kak me je Jezus ljubil,
 V mojo dušo se zaljubil,
 De za njo je smert storil,
 In ji milost zadobil.

17.

Vedno hočem Te ljubiti,
 Svoje grehe pokoriti,
 Nikdar več žaliti Te,
 Ker si toljk' prestal za me.

Od pokore.

1.

Vse pregrehe se znebiti,
 Med otroke božje priti,
 To je sreča čez vse sreče,
 Ni na svet' nobene večje:
 Kdo nje zadobiti ne želi?

2.

Kdor še noč pregrehe ljubi,
 Je v nar večji, hujši zgubi:
 Dur' nebes so mu zaperte,
 Vrate pekla pa odperte:
 Glej, na sveti hujši ni reči.

3.

Kdor se pa brez greha znajde,
 On v Bogu Očeta najde,
 Angelji ino svetniki
 So povsod njeg'vi spremniki:
 V božjih rokah on bedi in spi.

4.

Grešnik! češ k ti sreči priti,
 Moraš prav se spokoriti,
 Zvesto svojo vest sprašvati,
 In nad grehi se jokati,
 Ino strit' noben'ga nikdar več.

5.

Ko se grešnik spoveduje,
 In pregrehe obžaluje,
 Milost božja na-nj se vliva,
 In mu grešne rane vmiva:
Bel ko sneg od spovednice gre.

6.

Jezus sam ga k sebi vzame,
 Kakor brata ga objame,
 Mu da svoj' telo zavžiti,
 Svojo sveto kri tud' piti,
Sklenjen z njim na večno bit' želi.

7.

Dizmas ino Magdalena,
 Margareta, srečna žena,
 In veliko spokornikov,
 Strijo verste zdaj svetnikov,
Ker z solzami sprali so dolge.

8.

Jezus! stegni svoje roke,
 Žegnaj grešne nas otroke,
 De mo milost zdaj iskali,
 Enkret pa veseli stali
Okol' tvojga trona vekomaj.

Velikonočna.

Perva.

1.

Jezus je od smerti vstal,
 Od svoje bridke martre,
 Zato se veselimo
 Ino Boga hvalimo. Aleluja, Al.

2.

Ko b' ne bil od smerti vstal,
 Bi ves svet pogubljen bil:
 Nam se je veseliti,
 Nam hoče k tróštu priti. Alel. Al.

3.

Bog je tak milostliv bil,
 Svojga S'nu med nas spustil,
 Od Marije je rojen bil,
 Ves volen svet razveselil. Alel. Al.

4.

Začel jude vučiti,
 De bi Bogu služili,
 Judje so za zlo vzeli,
 Na križ so Ga razpeli. Alel. Al.

5.

Na križu je smert storil,
 Jožef Ga je doli vzal,

Marija prejemala,
Vse rane kušovala. Alel. Al.

6.

K je bil Jezus pokopan,
Kamen bil na grôb je djan,
Pa tretji dan je zopet vstal,
Ino je v Galilejo šel. Alel. Al.

7.

Angelj božji ženam djal,
De je Jezus gori vstal,
Pojte, vučencam pravite,
Pervič Petru oznanite. Alel. Al.

8.

Maria Magdalena
Ta je ta prva bila,
Ki je Jezusa vidila
Z svoj'ma dvema sestrama. Alel. Al.

9.

Svet' Tomaž neveren bil,
In je komaj to dobil:
De je Jezus od smerti vstal,
No mu je segel v desno stran. Alel. Al.

10.

O Marija Devica!
Bod' naša pomočnica,
Per Očetu nebeškemu
No vsmilenimu Jezusu. Alel. Al.

11.

Aleluja, pojimo
 Ino Jezusa hval'mo,
 Ljubo Devico Marijo
 No vso nebeško družino. Alel. Al.

Druga.

1.

Zveličar je od smerti vstal,
 Ker je za nas že smert prestal.
 Aleluja, aleluja, ale — aleluja.

2.

Pekel premagal je za vsel',
 Zatoraj bod'mo vsi vesel'.
 Aleluja i. t. d.

3.

O bodimo veseli vsi:
 Aj! sveti raj odpert stoji.
 Aleluja i. t. d.

4.

Marija, le veseli se,
 Ker tvoj Sin se perkazal je.
 Aleluja i. t. d.

5.

Povsod se dons razlega glas:
 Hvalen bod' Jezus vsaki čas!
 Aleluja i. t. d.

6.

Ker smo zdaj 'z greha zopet vstal',
Ne de b' se še nazaj podal'.

Aleluja i. t. d.

7.

Kdor z Jezusam vojskuje se,
Tam sveti raj gotov mu je.

Aleluja i. t. d.

8.

Bo sodni dan častljiv vstal,
Jezus ga bo v nebo predjal,

Aleluja i. t. d.

9.

Vojskujmo torej serčno se,
Ker vojske kratko le terpe.

Aleluja i. t. d.

10.

Veselje pa tam večno bo;
Oh! glejmo, de prid'mo v nebo.

Aleluja i. t. d.

11.

Mogočni Jezus! žegnaj nas,
De bomo peli vsaki čas.

Aleluja i. t. d.

Za binkoštné praznike. *)

1.

Prid' sveti Duh, aposteljnám dan,
 Ker si bil danes va-nje poslan,
 De čude božje pravijo,
 Sovražnikam se vstavijo;
 Prid' sveti Duh, Te prosi kristjan.

2.

Prid' sveti Duh, daj svoje dari,
 In jih med svoje verne razli;
 Resnico de poslušajo,
 In nje sladkost okušajo;
 Prid' sveti Duh, razsvetli nas Ti.

3.

Prid' sveti Duh, omeči serce,
 Zažgi v kristjanih svete želje;
 Ljubit', kar je pravičniga,
 Se varvati krivičniga;
 Prid' sveti Duh, ljubezni svete.

4.

Prid' sveti Duh, podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost,
 Daj, de se ne spotaknemo,
 Iz pota ne premaknemo;
 Prid' sveti Duh, Ti naša krepkost.

---

*) Navadna, pa od častitl. gospod — Potočnika popravljená.

5.

Prid' sveti Duh, Ti sveti vodnik,
 Veselje našo, naš pomočnik,
 O vodi nas do večnosti,
 Perpelji nas do srečnosti;
 Prid' sveti Duh, Ti naš poterdnik.

Praznik presvete Trojice. *)

1.

Vzdigni se jezik moj
 K božji desnici,
 Hvalo in čast zapoj
 Sveti Trojici:

*Čast Očetu, Sinu
 Ino svet'mu Duhu,
 Bodi češena Ti,
 Sveta Trojica.*

2.

Oče 'z nebes je nas
 Milostno vstvaril,
 In svoj resnični glas
 Ljudstvam oznanil. *Čast i. t. d.*

3.

Ravno ta Oče 'ma
 Skerb za človeštvo,
 Ljubim otrokam da
 Svojo kraljestvo. *Čast i. t. d.*

*) V. č. gospoda Dolinarja.

4.

Jezus, prav božji Sin,
 Nas je odrešil,
 In od ran, bolečin
 Z križam opešal. *Čast i. t. d.*

5.

Vedno se sveti Duh
 Troštar 'menuje,
 In ta resnični Bog
 Nas posvečuje. *Čast i. t. d.*

6.

Angel', svetniki so
 Pred božjim tronam,
 Hvalo ino čast dajó
 Vsem trem peršonam. *Čast i. t. d.*

7.

Verjemo vsi v Boga
 V znani resnici,
 Skupej molimo Ga
 V sveti Trojici. *Čast i. t. d.*

8.

Sonce nam dan stori,
 Tema prihaja,
 Kdor pa tù v vér' zaspi,
 V ljuči tam vstaja. *Čast i. t. d.*

9.

Vsegamogočniga
 Celi svet hvali,
 Tudi mi skupaj Ga
 Vel'ki no mali. *Čast i. t. d.*

10.

Sladko prepevamo
 V svetimu dvoru,
 Daj, de Te gledamo,
 V večnim šotoru. *Čast i. t. d.*

Pange lingua. *)

1.

Vsi jeziki povzdignite,
 Hvalo Izveličarju!
 Vsi Gospoda počastite
 V Zakramentu rešnimu;
 Nja telo in kri molite,
 Slavo pojte Jezusu.

2.

Nja devica je rodila
 Sinu večniga Boga,
 Zemlja je od Nja dobila
 Seme navka božjiga;

---

*) Po Njih Milosti, Antonu Martinu, prevzvišenim Lavantinskim Škofu poravnana.

Njega rešna kri omila
Grehe celiga svetá.

3.

Po večerji zadni zročil
Svojo kri ino teló,
Preden se je svojih ločil
Ino vzal od njih slovo,
Vzim ljubezen priporočil:
„V moj spomin storite to.“

4.

Kruh ino vino premenilo
Se je v Nja meso in kri;
Kakor se je tam zgodilo,
Na altari se zgodi.
To prečudno opravilo
Sveta véra nas vuči.

5.

Vsi ponižno počastimo
In molimo Jezusa,
Z sercam roke povzdignimo,
Naj nam sveti žegen da,
'Z cel'ga serca zahvalimo
Svoj'ga Izveličarja.

6.

Večnimu Očetu hvala,
Hvala božjimu Sinu; —
Oh, de b' se spodobno dala
Tudi Duhu svetimu!
Hvalo vsaka stvar dajala
Triedinimu Bogu.

Narsvetejšimu Sercu v čast.

Češeno Serce Jezusa ,
 Iz tebe zvira gnada vsa ,
 Trojica sveta se časti
 Skoz Tebe, sveto Serce Ti.

O serce Jezusa!

Ti angelam deliš radost ,
 Ljudem mir, pokoj in sladkost ,
 Krepčaš, tolažiš revnega ,
 Napolniš z upom grešnika.

O serce Jezusa!

O sedež gnade, milosti!
 Nebeški žar z Tebe gori,
 Iz ternja venec Te obda,
 Nas k vencu slave kje peljá.

O serce Jezusa!

O serce polno milosti,
 Dodeli dar ponižnosti,
 Ogrej ledene nam serca ,
 Naj mine nas slad greha vsa.

O serce Jezusa!

Naj Tvoje serce naše bo,
 In naše s Tvojim sklenjeno:
 Veselje, žalost Tvoja bod' —
 Veselje, žalost nam povsod.

O serce Jezusa!

In če nevarnost nam preti,
 Bod naša bramba serce Ti,

Glad, ogenj, kugo in vojsko
 Od nas odganjaj milostno —
 O serce Jezusa!

Od nas odžen' hudobe moč,
 Bod' varih nam vsak dan in noč,
 Nam škit na smertnej poselji,
 Sladkost nam tamkej v večnosti.
 O serce Jezusa.

Za praznik velike maše.

1.

Se vzdiguje prot' nebesam
 Z dušo no z telesam,
 K je brez madeža ostala,
 Čista vsa no zala;
 Vse nebo se veseli,
 Po širjavah se glasi:
 „Bod' pozdravljena kraljica,
 Mati no divica!“

2.

Greha plača je trohnoba,
 Greh sam kriv je groba;
 Njo pregreha ni zadela:
 Zakaj bi trohnela!
 Njena smert je spanje blo,
 Ni oskrunila telo,
 Bog Jo j' veličastno zbudil,
 Z truplam poveličal.

3.

Oh, kako si vender srečna,
 Tvoja sreča j' večna,
 Od težav vseh tam počivaš,
 Sladkost večno vživaš;
 Vel'ko je terplenje blo,
 Veče še plačila so:
 Čez vse trone povzdignena,
 Oh, bodi češena!

4.

Tamkaj, presveta Trojica
 Krona Te Devica,
 Tam duhovi čisti, sveti
 Tvoji so strežeti,
 Ino 'z krajev vsih zemlje
 Vernih serca k Teb' puhte,
 Vse Te hvali, povzdiguje,
 K Tebi vse zdihuje.

5.

Oh poglej na nas Devica,
 Vikša pomočnica!
 Božjo gnado smo zgubili,
 Hudo smo grešili;
 Oh, ne daj se nam zgubit',
 Daj se nam spreobernit',
 De nas Oče spet objame,
 Eukrat k sebi vzame.

6.

Oh ne, de b' nas zapustila,
 Svoj obraz nam skrila,

Če nastopijo težave,
 Nevarne skušnjave:
 Kam b' se blo obrniti,
 Ko b' nas zapustila Ti?
 Ti zamoreš pomagati,
 Trošt in mir nam dati.

7.

Sosebno v smertni bridkosti
 Mat' nas ne zapusti,
 Kadar se oko nam vtrinja,
 Oh, pokaž' nam Sina;
 Spel' nas 'z revniga sveta
 V hišo raja srečniga,
 De te večno tam častimo,
 In Boga hvalimo.

Mariji prečisti Devici v čast.

Perva.

1.

Tavžentkrat si ti češena,
 O Marija rožni cvet,
 Teb' enaka ni nobena,
 Take nima celi svet;
 Kar se koli rožic znajde,
 Nobena tak žlahtna ni:
 V tebi se vsa milost znajde;
 Oh dodel' jo meni ti.

2.

Madež se ni v tebi znajšel,
 Bog Oče te je vsadil,
 Sveti Duh te je ociral,
 'Z tebe je Bog Sin cvedil:
 Vsi jeziki so preslabi,
 Tebe roža hvaliti,
 Žlahtna roža, ne pozabi
 Na me, o Marija ti!

3.

Kadar tvoj peld premišlujem,
 Pred tajistim jaz klečim,
 Pohlevno k tebi zdihujem,
 Eno gnado jaz želim:
 De me ne boš zapustila,
 Mati prave milosti,
 Ino mi bodeš sprosila
 Božjih gnad obilnosti.

4.

Kadar grešnik jaz zaslišim
 O Marija! tvoj' ime,
 V svojim serci na te zmislím,
 Pravim: Vsmili se čez me,
 Pusti meni milost najti,
 Kadar me vse zapusti,
 Bodi moja ljuba mati,
 O Marija, roža ti!

5.

Ti si z gnado vsa obdana,
 Angel Gabrjel govori,
 Od Očeta nam izbrana,
 Gnada vsa 'z tebe gori.

Ti si polna vse dobrote
 Devica izvoljena,
 Spomni na nas revne srote,
 O Mati prevsmilena!

6.

Kadar bodem moral vmreti,
 Dušo dati čez Bogu,
 Kadar bodem moral vzeti
 Od tega sveta slovo:
 Oskerbi me, daj mi 'zreči
 Te svete imena tri,
 Jezus, Marija, Jožef sveti,
 Ozrite se vi na me.

Druga.

1.

Naj ne mine brez Marine
 Hvale ti nobeden dan,
 Duša spevaj, razodevaj
 Njeni prečastiti stan;
 Premišlavaj, občudavaj
 Nje prečudno visokost,
 Njo presrečno, D'vico večno
 Časti, hvali po vrednost'.

2.

Vsi častite in hvalite
 Mater, vredno hvale vse,
 Brez nehanja naj poganja
 Njena hvala glasno se.

D'vica vedna! hvale vredna
 Si čez svete duše vse,
 Ker, o mila! si dobila
 Grešnikam zveličanje.

3.

Za nas prosiš, ino nosiš
 Naše prošnje pred Boga,
 Zaderžanje ino djanje
 Tvojo vernim zgled nam da.
 Zmota Eve vboge reve
 Je storila vse ljudi,
 Pa Marije vera vbije
 Kačo, de smo rešeni.

4.

Eva strila, de zgubila
 Duša je presrečni raj,
 Dvica mila je dobila —
 Blagor nam! — ga spet nazaj.
 Zavolj tega naj razlega
 Hvala tvoja se povsod;
 Velik, mali naj Te hvali,
 Naj bo vbožic al' gospod.

5.

De si niste dosti čiste
 Moje usta, čast Ji pet,
 Pa le urno in segurno!
 Ona mora čast imét'.
 Se lišala, o prezala!
 Med ženami vsimi si,
 O nevesta Bogu zvesta,
 Polna lepih čednosti!

6.

Zgled modrosti in čednosti,
 Gnade polna Dvica Ti,
 Božji tempelj in eksempelj
 Vsake svete čednost' si:
 Ni jezika, vučenika,
 De b' Te hvalil, kakor gre;
 Ni ga petja, ni ga cvetja,
 Hvalit', cirat dosti Te.

7.

Luna bela otemnela
 Pred Tebo, zvezda morja!
 Zvezd lepota je temnota
 Pred Tebo, zarja svetla!
 Serčnost, čistost in ponižnost
 Tebe, o kraljeva hči!
 Lepotijo, — cir delijo
 Tebi, božji materi!

8.

Previsoka! božja roka
 Je skoz Tebe rešla svet,
 Odklenile so se mile —
 Blagor nam — nebesa spet;
 Pokončana in razdjana
 Je zdaj moč sovražnika,
 Spet so revni in pohlevni
 Okol' trona božjiga.

9.

O presrečna! krona večna
 Nas skoz Tebe čaka spet,

Ker hudobnik, naš sovražnik
 Je od tvoje roke vjet.
 Svet otožen in nezmožen
 Se skoz Tebe veseli,
 Ker zvijače hude kače
 Si razdjala, močna Ti!

10.

Premagana, vstrahovana
 Je skoz Tebe večna smert,
 Ti dolžnika, spokornika
 Spet vpelaš v nebeški vert;
 Si nosila in dojila
 Našiga Zveličarja,
 Ki vsim revnim, pa pohlevnim
 Spokornikam milost da.

11.

O presveta! razodeta
 T' je že čast na zemlji bla,
 De dojila si, pa bila
 Dvica sveta, čista vsa.
 Si rodila, vender bila
 Čista kakor angelji,
 Ker zibala, povijala
 Stvarnika si vseh reči.

12.

Raj, veselje in življenje
 Nam je, Dvica! tvoj svet sad,
 Ki je svetu dal odvzeto
 Čast, ino obilnost gnad.

Roža svetla, ki ocvetla —
 Lilja žlahtna! nis' nikdar;
 Ti spelavaš ino spravlaš
 Čiste pred božji altar.

13.

Daj mi 'méti k tvoji sveti
 Hvali močne besedi,
 De nobeden dan nevreden
 Hlapec tvoj ne oslabi.
 Perporoči ino zroči
 Mojo dušo svoj'mu S'nu,
 De ne pade 's božje gnade,
 De jo svet zmotil ne bo.

14.

Priprošnica bod' Devica,
 De Te bodem gledal tam,
 Kjer kraljuješ, gospoduješ;
 Bodi mila mati nam:
 Spros' nam čistost in pobožnost,
 Serčnost, zmernost in modrost,
 Tud' resničnost in gorečnost,
 Spros' obilnost vseh čednost.

15.

De na poti se ne zmoti
 Hlapec tvoj, oh! vodi ga,
 Naj ponižno ino serčno
 Se po Tebi vsel' ravna.
 O Devica! naj resnica
 In pohlevnost vodi me,

Hudo vstavljat', in popravljat'
Dobro le naj vadim se.

16.

Prot' nebesam naj z' očesam
Vedno le obrnjen bom,
Z vojskovanjam, premaganjam
Pridem naj v nebeški dom;
Cel' življenje poželenje
Naj bo meni tvoj Sin svet,
De zamorem, kadar vmerjem,
Tam Mu večno hvalo pet'.

17.

Ah, podpiraj ino gmiraj
Našo moč, služiti Ti;
Ne perpusti, de b' v bridkosti
Tvoji hlapci ječali.
Varji, brani, de kristjani,
Prava čeda Jezusa,
Bodo prosti vsih bridkosti
Ino zanj sovražnika.

18.

O Devica! priprošnica
Moja bod' per svojim S'nu,
De se vsmili v moji sili,
De ne sodi me oestro.
O premila! ko bo bila
Smertna ura mi odhod,
Ti perteci in prenesi
Mojo dušo mi od tod.

Za odhodjo od Marijne cerkve.

1.

Bodi še pozdravljena
Roža lepa, žlahtna vsa,
Od Očeta 'zvolena,
Mat' prečista Jezusa,
Našiga Zveličarja.

2.

Kje bom grešnik moč dobil,
De bi vredno Te častil?
Ker brez vsiga madeža!
Si, o svetla lilija,
Gnad in milost polna vsa.

3.

Kar je imenitniga,
Žlahtniga in zaliga,
Pred Tebo svoj cir zgubi
Ino zgine, otemni,
Vse presežeš Dvica Ti!

4.

O veselje angeljov,
Radost zvestih vernikov,
Perbežalše grešnikov,
Troštarca spokornikov,
Podpora popotnikov!

5.

V sladkimu zavupanji
Reven vsak k Teb' perbeži,
Ker Ti, o presladka Mat'
Vsim zamoreš pomagat',
Vse v nebesa perpeljat'!

6.

Dokler mogel bom hodit',
 Te bom hodil sem častit',
 Ino gnade si prosit'
 De v nebo bom mogel prit',
 Tam Te vekomaj častit'.

7.

Dokler 'm mogel govorit',
 Te čem hvalit' in častit',
 Vedno tvojo čast množit',
 Ino duše k Teb' vodit',
 Jim v nebo pomagat' prit'!

8.

De besede več ne bo,
 Ino ljuč zgubi oko,
 Te pa serce naj časti,
 In po Tebi hrepeni,
 Naj se Tebe veseli.

9.

Oh, tedaj mi stoj na stran',
 In me s svojo roko bran',
 Naj v naročji Ti zaspim
 In vesel se sprebudim
 Gor' v zbiralši zvoljenim.

Hvalna pesem.

1.

Hvala bod' Gospod Bogu,
 Vse stvari ga zdaj molite;

Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojo,
 Hvali zemlja in nebo.

2.

Sveti, sveti, svet Gospod!
 Vse je polno tvoje hvale,
 Trume zvolenih, o Bog,
 Večno čast ti bodo gnale.
 Vsi svetniki te časte,
 Vsi pravični požele.

3.

Češen bodi trojni Bog,
 Oče, Sin, in ti Duh sveti,
 Cerkve tvoje sveti nauk
 Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus božji Sin
 Je zapustil ga v spomin.

4.

O preljub' Zveličar naš,
 Koljka je ljubezen tvoja!
 Žalosten moj grešen stan,
 Revna je b'la duša moja;
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Pekel, smert in greh zatret.

5.

Večni Bog, in kralj nebes
 Se poniža brat naš biti;
 Nam živi in nam vmerje
 Nam nebesa zaslužiti.
 Njega sveta rešna kri
 Nas očisti vse ljudi.

6.

Na desnici božji zdaj
 Ga imamo pomočnika;
 Sodni dan ga grešnik bo
 Vidil ojstriga sodnika.
 Milost, grešnik le dobiš,
 Dokler še na svet' živiš.

7.

Jezus, bodi vsmilen nam,
 V službi svoji nas ohrani;
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, per nas ostani,
 Peli naše duše v raj,
 Delež zvolenih nam daj.

8.

Svoje ljudstvo srečno stor'
 Zdaj in vselej nas obvari:
 Obdaruj in povikšuj,
 In zveličaj svoje stvari.
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj ino v večnosti.

9.

Milostliv nam bodi dans,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog,
 Daj de stor'mo dobro radi.
 V tebe vupamo vsak čas,
 De ne boš zaverigel nas.

KAZALO.

	Stran
Juterna molituv	3
Večerna molituv	7
Premišljevanje in molitve za vsaki dan celiga tedna	9
Molitve per sveti maši:	
Perva sveta maša	30
Druga " "	51
Tretja " "	62
Četerta " "	72
Obudba dobriga namena, vdeležiti se vsih svetih maš, ki se vsaki dan po celim sveti opravljajo	101
Molitve k spovedi	105
Molitve k svetimu Obhajilu	113
Molitve in zdihovanje k Jezusu v sv. rešnim Telesu za vsak dan celiga tedna	120
Litanije k sv. rešnemu telesu	131
Litanije od sladkiga imena Jezusa	134
Litanije od kristusoviga terplenja	140
Litanije Lauretanske	143
Litanije vseh Svetnikov	150
Molituv k sveti Trojici	164
Molituv ob kvaternih tednih	165
Molituv za srečno zadno uro	166
Molituv za sovražnike	167
Molitve za verne duše vicah	168
Sveti roženkranc	172
Litanije	180
Posebni nauki za slovensko mladino	183
Molitve za bolnike	192
Tri Božje čednosti	201
Sveti križevi pot	205

Svete pesmi.

Per sv. križevim potu

Perva 251

Druga 255

Per sveti maši 259

K sv. rešnemu Telesu perva 267

Druga 269

K žegnu 271

Pred presv. rešnim Telesam 272

Zvečer pred sv. obhajilam 274

Zdihovanje po sv. obhajilu 275

Pred sv. obhajilam 277

Zaobljuba Jezusu po sv. obhajilu 278

Pred keršanskim naukam 280

Po keršanskim nauku 281

Adventna 282

Božična 284

Za sveti večer 286

Postna perva 287

Druga 289

Od pokore 293

Velikonočna perva 295

Druga 297

Za binkoštno praznike 299

Praznik presvete Trojice 300

Pange lingua 302

Narsvetejšimu Sercu v čast 304

Za praznik velike maše 305

Mariji prečisti Devici v čast:

Perva 307

Druga 309

Za odhodjo od Marijne cerkve 315

Hvalna pesem 316

an

51
55
59
67
69
71
72
74
75
77
78
80
81
82
84
86
87
89
93
95
97
99
00
02
04
05

07
09
15
16

